

32000L0012

2000 5 26

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 126/1

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2000/12/EB
2000 m. kovo 20 d.
dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią sakinius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1973 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 73/183/EEB dėl įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas apribojimų panaikinimo bankų ir kitų finansų įstaigų veiklos atžvilgiu ⁽³⁾, 1977 m. gruodžio 12 d. pirmoji Tarybos direktyva dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (77/780/EEB) ⁽⁴⁾, 1989 m. balandžio 17 d. Tarybos direktyva 89/299/EEB dėl kredito įstaigų nuosavų lėšų ⁽⁵⁾, 1989 m. gruodžio 15 d. antroji Tarybos direktyva 89/646/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kredito įstaigų veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ⁽⁶⁾, 1989 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 89/647/EEB dėl

kredito įstaigų mokumo koeficiento ⁽⁷⁾, 1992 m. balandžio 6 d. Tarybos direktyva 92/30/EEB dėl kredito įstaigų konsoliduotos priežiūros ⁽⁸⁾ ir 1992 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 92/121/EEB dėl kredito įstaigų didelės rizikos operacijų stebėjimo ir kontrolės ⁽⁹⁾ būdavo dažnai ir iš esmės keičiamos. Dėl to, aiškumo ir racionalumo sumetimais šios direktyvos turėtų būti kodifikuotos ir sujungtos į vieną tekstą.

(2) Pagal Sutartį bet koks su įsisteigimu ir laisve teikti paslaugas susijęs diskriminavimas dėl nacionalinių motyvų arba dėl to, kad įmonė įsteigta ne toje valstybėje narėje, kur yra teikiamos jos paslaugos, yra draudžiamas.

(3) Kad kredito įstaigoms būtų lengviau steigtis ir vykdyti veiklą, būtina pašalinti labiausiai trukdančius valstybių narių įstatymų skirtumus, susijusius su principais, kurių šios įstaigos turi laikytis.

(4) Ir įsisteigimo laisvės, ir laisvės teikti paslaugas atžvilgiu kredito įstaigų veiklos srityje ši direktyva yra svarbiausia priemonė vidaus rinkai sukurti, o tai — tikslas, numatytas Suvestiniame Europos akte, kurio įvykdymo grafikas išdėstytas Komisijos baltojoje knygoje.

(5) Priemonės, skirtos kredito įstaigų veiklai koordinuoti, kad būtų apsaugotos santaupos ir sudarytos vienodos šių įstaigų konkurencijos sąlygos, turi būti taikomos joms visoms. Jeigu būtina, reikia tinkamai atsižvelgti į objektyvius jų įstatų ir joms būdingų tikslų, nurodytų nacionaliniuose įstatymuose, skirtumus.

⁽¹⁾ OL C 157, 1998 5 25, p. 13.

⁽²⁾ 2000 m. sausio 18 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2000 m. kovo 13 d. Tarybos sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 194, 1973 7 16, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 322, 1977 12 17, p. 30. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/33/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 29).

⁽⁵⁾ OL L 124, 1989 5 5, p. 16. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/30/EEB (OL L 110, 1992 4 28, p. 52).

⁽⁶⁾ OL L 386, 1989 12 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7).

⁽⁷⁾ OL L 386, 1989 12 30, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/33/EB.

⁽⁸⁾ OL L 110, 1992 4 28, p. 52.

⁽⁹⁾ OL L 29, 1993 2 5, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

- (6) Dėl to šių priemonių taikymo sritis turi būti kuo platesnė, apimanti visas įstaigas, kurių veikla yra priimti grąžintinas lėšas iš visuomenės indėlių ar kita forma, pavyzdžiui, nuolatos išleidžiant obligacijas ar kitus panašius vertybinius popierius, ir teikti paskolas savo sąskaita. Tam tikroms kredito įstaigoms, kurioms šios direktyvos negalima taikyti, turi būti numatytos išimtys. Šios direktyvos nuostatos netrukdo taikyti nacionalinių įstatymų, kurie numato, kad kredito įstaigos turi gauti papildomą leidimą, kad galėtų užsiimti specifine veikla ar imtis specifinių operacijų.
- (7) Pasirinktas būdas yra skirtas suderinti tik esminius dalykus, kurie būtini ir kurių pakanka, kad būtų užtikrintas leidimų ir rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros tarpusavio pripažinimas, ir kurie sudaro galimybę visoje Bendrijoje pripažinti vieną leidimą bei taikyti buveinės valstybės narės rizikos ribojimo principais pagrįstą priežiūrą. Todėl į reikalavimą parengti veiklos programą reikėtų žiūrėti tik kaip į veiksnį, leidžiantį kompetentingoms institucijoms priimti sprendimus remiantis kur kas tikslesne informacija ir taikant objektyvesnius kriterijus. Kartu, organizacinei kredito įstaigų formai taikant su bankų pavadinimų apsauga susijusius reikalavimus, galimas tam tikras lankstumas.
- (8) Kredito įstaigoms būtina taikyti lygiavertčius finansinius reikalavimus, kad būtų užtikrintos panašios taupytojų apsaugos priemonės ir panašių kredito įstaigų grupių sąžiningos konkurencijos sąlygos. Tolesnio derinimo metu turėtų būti nustatyti tinkami struktūriniai koeficientai, kurie nacionalinėms institucijoms bendradarbiaujant leis panašių rūšių kredito įstaigų būklę stebėti vadovaujantis standartiniais metodais. Ši procedūra turėtų padėti palaipsniui suvienodinti koeficientus, kuriuos nustato ir taiko valstybės narės, sistemas. Tačiau būtina skirti koeficientus, kurių tikslas — užtikrinti gerą kredito įstaigų valdymą, ir koeficientus, nustatytus ekonominei ir pinigų politikai.
- (9) Tarpusavio pripažinimo ir buveinės valstybės narės priežiūros principai reikalauja, kad valstybių narių kompetentingos institucijos neišduotų leidimų ar juos atimtų, jeigu tokie veiksniai, kaip antai, veiklos programų turinys, geografinis pasiskirstymas ar realiai vykdoma veikla, aiškiai rodo, jog kredito įstaiga pasirinko vienos valstybės narės teisės sistemą, kad išvengtų griežtesnių standartų, taikomų kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje ji vykdo ar ketina vykdyti didesnę savo veiklos dalį. Kredito įstaiga, kuri yra juridinis asmuo, turi gauti leidimą toje valstybėje narėje, kurioje yra įregistruota jos buveinė. Kredito įstaigos, kuri nėra juridinis asmuo, pagrindinė buveinė turi būti toje valstybėje narėje, kurioje jai išduotas leidimas. Be to, valstybės narės privalo reikalauti, kad kredito įstaigos pagrindinė buveinė visuomet būtų buveinės valstybėje narėje ir kad kredito įstaigos šioje valstybėje narėje realiai veiktų.
- (10) Kompetentingos institucijos neturėtų išduoti kredito įstaigoms leidimų veiklai ar pratęsti jų galiojimo, jeigu gali atsitikti taip, kad joms dėl tos įstaigos ir kitų fizinių ar juridinių asmenų artimų ryšių bus sutrukdyta veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas. Kredito įstaigos, jau gavusios leidimus veiklai, šiuo klausimu taip pat turi atitikti kompetentingų institucijų reikalavimus. Šioje direktyvoje „artimų ryšių“ apibrėžimas nustato minimalius kriterijus. Tai netrukdo valstybėms narėms šį apibrėžimą taikyti esant kitoms negu juo numatytoms situacijoms. Vien tai, kad įsigyjama žymi bendrovės kapitalo dalis, nereiškia dalyvavimo valdant jos kapitalą „artimų ryšių“ prasme, jeigu akcijos įsigyjamos tik kaip laikina investicija, dėl kurios neįmanoma daryti įtakos įstaigos struktūrai ar finansų politikai.
- (11) Nuoroda į priežiūros institucijų atliekamą veiksmingą priežiūros funkcijų vykdymą apima konsoliduotą priežiūrą, kuri turi būti taikoma kredito įstaigai, jeigu tai numato Bendrijos teisė. Tokiais atvejais institucijos, į kurias kreipiamasi dėl leidimo veiklai, turi galėti nustatyti institucijas, kurios yra kompetentingos vykdyti konsoliduotą priežiūrą.
- (12) Įstaigoms, iš kompetentingų institucijų gavusioms leidimus veiklai, buveinės valstybė narė taip pat gali nustatyti taisykles, griežtesnes nei tos, kurios išdėstytos 5 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir 2 dalyje, 7, 16, 30, 51 ir 65 straipsniuose.
- (13) Atšaukus reikalavimą, kad Bendrijos kredito įstaigų filialai turi gauti leidimus veiklai, reikia atšaukti ir reikalavimą, kad šie filialai turėtų negrąžintinai perduoto kapitalo.
- (14) Egzistuojant tarpusavio pripažinimui, pasirinkta pozicija leidžia kredito įstaigoms, gavusioms leidimus veiklai buveinės valstybėje narėje, steigiant filialus ar teikiant paslaugas visoje Bendrijoje užsiimti visomis ar kai kuriomis I priede išvardytomis veiklos rūšimis. Veiklos rūšys, nenurodytos minėtame priede, pagal bendrąsias Sutarties nuostatas vykdomos naudojantis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas.

- (15) Tačiau yra tinkama tarpusavyje pripažinti ir tas veiklos rūšis, kurios išvardytos I priede, jeigu jomis užsiima finansų įstaigos, kurios yra kredito įstaigų dukterinės įmonės, jeigu šioms dukterinėms įmonėms taikoma konsoliduota jų patronuojančių įmonių priežiūra ir jeigu jos tenkina tam tikras sąlygas.
- (16) Naudojimosi įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas atžvilgiu priimanči valstybė narė gali reikalauti, kad įstaigos, kurios buveinės valstybėje narėje nėra gavusios leidimų veikti kaip kredito įstaigos, vykdytų konkrečius jų nacionalinių įstatymų ar taisyklių reikalavimus, ar taikyti tokius reikalavimus veiklai, kuri nėra nurodyta I priede, jeigu, viena vertus, tokie reikalavimai atitinka Bendrijos teisę ir yra skirti visuotinei gerovei užtikrinti, kita vertus, tokioms institucijoms ar tokiai veiklai netaikomos lygiavertės taisyklės, kylančios iš šio teisės akto ar numatytos buveinės valstybės narės teisės aktuose.
- (17) Valstybės narės turi užtikrinti, kad nebūtų kliūčių vykdyti veiklos rūšis, kurioms taikomas tarpusavio pripažinimas taip pat kaip ir buveinės valstybėje narėje, jeigu toji veikla neprieštarauja teisinėms nuostatoms, ginančioms visuotinę gerovę buveinės valstybėje narėje.
- (18) Tarp šios direktyvos tikslo ir kituose Bendrijos teisės aktuose numatyto tikslo liberalizuoti kapitalo judėjimą egzistuoja būtinas ryšys. Visais atvejais priemonės, susijusios su banko paslaugų liberalizavimu, turi derėti su kapitalo judėjimo liberalizavimo priemonėmis.
- (19) Taisyklės, kuriomis reglamentuojama kredito įstaigų, turinčių savo pagrindinę buveinę ne Bendrijoje, filialų veikla, turi būti analogiškos visose valstybėse narėse. Šiuo metu svarbu numatyti, kad tokios taisyklės nebūtų palankesnės už taisykles, taikomas kitos valstybės narės įstaigų filialams. Reikėtų nurodyti, kad Bendrija su trečiosiomis šalimis gali sudaryti sutartis, numatančias taisykles, kurios šioms filialams visoje jos teritorijoje sukuria vienodas sąlygas, ir jas taikyti atsižvelgiant į abipusiškumo principą. Kredito įstaigų, gavusių leidimus veiklai trečiojoje šalyje, filialai Sutarties 49 straipsnio antroje pastraipoje numatyta laisve teikti paslaugas naudojasi tik tose valstybėse narėse, kuriose yra įsteigti. Tačiau įmonių, kurių veiklą reglamentuoja trečiųjų šalių įstatymai, prašymams išduoti leidimus steigti dukterines įmones ar leisti įsigyti akcijų taikoma tvarka, kurios tikslas — užtikrinti, kad atitinkamose trečiojoje šalyje Bendrijos kredito įstaigoms būtų taikomas abipusiškumo principas.
- (20) Leidimai veiklai, kuriuos kompetentingos nacionalinės institucijos išduoda vadovaudamosi šia direktyva, galioja ne nacionaliniu, o visos Bendrijos mastu. Dėl šios priežasties egzistuojančios nuostatos dėl abipusiškumo neturi galios. Todėl reikalinga lanksti procedūra, kuri leistų abipusiškumą įvertinti iš Bendrijos pozicijos. Šios procedūros tikslas — ne užverti Bendrijos finansų rinkas, bet atvirkščiai — Bendrijai ketinant išlaikyti savo rinkas atviras visam pasauliui, pagerinti pasaulinių ir kitų trečiųjų šalių finansų rinkų liberalizavimą. Šiuo tikslu ši direktyva numato derybų su trečiosiomis šalimis procedūras ir kaip paskutinę išeičių — galimybę imtis priemonių, kurios apima prašymų išduoti naujus leidimus veiklai priėmimo sustabdymą ar naujų leidimų veiklai išdavimo apribojimą.
- (21) Pageidautina, kad vadovaujantis abipusiškumo principu tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių būtų pasiektas susitarimas, kuriame būtų numatytas leidimas praktiškai vykdyti konsoliduotą priežiūrą kiek įmanoma didžiausioje geografinėje teritorijoje.
- (22) Atsakomybė už kredito įstaigų finansinės būklės priežiūrą tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Priimančios šalies kompetentingos institucijos lieka atsakingos už likvidumo ir pinigų politikos priežiūrą. Rinkos rizikos priežiūra vykdoma glaudžiai bendradarbiaujant buveinės ir priimančios šalies kompetentingoms institucijoms.
- (23) Tam, kad sklandžiai funkcionuotų bankų vidaus rinka, reikalingos ne tik teisinės normos, bet ir glaudus bei reguliarus valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimas. Geriausiu forumu klausimams, susijusiems su atskiromis kredito įstaigomis, nagrinėti išlieka *groupe de contact* (ryšių palaikymo grupė), sudaryta iš priežiūros institucijų. Ši grupė — tinkamas organas tarpusavyje keistis informacija, kaip nurodyta 28 straipsnyje.
- (24) Informacijos keitimosi tarpusavyje procedūra jokių būdu nepakeičia 28 straipsnyje numatyto dvišalio bendradarbiavimo. Nepažeisdamos savo įgaliojimų vykdyti tinkamą kontrolę priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos, esant arba neatidėliotinam atvejui, arba savo iniciatyva ar atsiliepdamos į buveinės valstybės narės iniciatyvą, gali ir toliau tikrinti, ar jų teritorijoje įsteigta kredito įstaiga laikosi atitinkamų įstatymų, tinkamo administravimo, apskaitos procedūrų ir deramos vidaus kontrolės principų.
- (25) Derėtų leisti kompetentingoms institucijoms keistis informacija tarpusavyje ar su kitomis institucijomis bei

- organais, kurie vykdydami savo funkcijas padeda stiprinti finansų sistemos stabilumą. Kad būtų išlaikytas perduodamos informacijos slaptumas, adresatų sąrašas turi būti griežtai ribojamas.
- (26) Tam tikras elgesys, kaip antai sukčiavimas ar nusižengimai, kai pasinaudojama viešai neatskleista informacija, gali pakenkti finansų sistemos stabilumui, įskaitant jos vientisumą, net kai tai susiję su įstaigomis, kurios nėra kredito įstaigos.
- (27) Būtina apibūdinti sąlygas, kuriomis leidžiama keistis informacija.
- (28) Kai yra nurodyta, kad informacija gali būti atskleista tik gavus tiesioginį kompetentingų institucijų sutikimą, jos atitinkamais atvejais gali nustatyti griežtas sąlygas, kurios turi būti įvykdytos, jei norima gauti jų sutikimą.
- (29) Taip pat reikalingas leidimas keistis informacija tarp kompetentingų institucijų ir centrinių bankų bei kitų organų, kurie vykdo panašias funkcijas veikdami kaip pinigų politiką įgyvendinančios žinybos, ir tam tikrais atvejais — tarp kompetentingų institucijų ir institucijų, atsakingų už mokėjimų sistemų priežiūrą.
- (30) Kad būtų sustiprinta rizikos ribojimo principais pagrįsta kredito įstaigų priežiūra ir kredito įstaigų klientų apsauga, turėtų būti nustatyta, jog auditoriaus pareiga yra iš karto informuoti kompetentingas institucijas visais atvejais, kai jis, kaip nurodyta šioje direktyvoje, atlikdamas savo užduotis sužino tam tikrus faktus, kurie gali smarkiai paveikti kredito įstaigos finansinę būklę arba jos administracinę ar apskaitos sistemas. Atsižvelgiant į keliamą tikslą pageidautina, kad valstybė narė numatytų, jog tokia pareiga galioja bet kuriomis aplinkybėmis, kai auditorius minėtus faktus atskleidžia atlikdamas savo darbą įmonėje, kuri yra artimai susijusi su kredito įstaiga. Tam tikrais atvejais auditoriaus pareiga pranešti kompetentingoms institucijoms apie tam tikrus su kredito įstaiga susijusius faktus ir sprendimus, apie kuriuos jis sužino atlikdamas užduotis ne finansų įmonėje, nekeičia nei jo darbo pobūdžio toje įmonėje, nei tvarkos, kuria šis darbas atliekamas.
- (31) Bendri pagrindiniai kredito įstaigų nuosavų lėšų standartai yra esminis veiksnys kuriant vidaus rinką, kadangi nuosavos lėšos užtikrina kredito įstaigų veiklos tęstinumą ir apsaugo santaupas. Toks derinimas sustiprina kredito įstaigų priežiūrą ir padeda toliau derinti veiksmus bankų sektoriuje.
- (32) Tokie standartai turi būti taikomi visoms kredito įstaigoms, gavusioms leidimus veiklai Bendrijoje.
- (33) Kredito įstaigų nuosavos lėšos gali padėti absorbuoti nuostolius, kuriems padengti nepakanka pelno. Nuosavos lėšos yra svarbus kriterijus ir kompetentingoms institucijoms pirmiausia vertinant kredito įstaigų mokumą, taip pat kitais rizikos ribojimo tikslais.
- (34) Vidaus bankų rinkoje kredito įstaigos dalyvauja tiesioginėje tarpusavio konkurencijoje, todėl standartai ir apibrėžimai, taikomi nuosavoms lėšoms, turi būti lygiaverčiai. Dėl to negalima vien valstybių narių nuožiūrai palikti apibrėžti kriterijus, pagal kuriuos nustatoma nuosavų lėšų sudėtis. Priėmus svarbiausius bendrus standartus, bus geriausiai pasitarnauta Bendrijos interesams, kadangi jie užkirs kelią konkurencijos iškraipymams ir sustiprins Bendrijos bankų sistemą.
- (35) Šioje direktyvoje pateiktame nuosavų lėšų apibrėžime nurodytos visos galimos nuosavų lėšų pozicijos ir atitinkamos sumos, bet kiekviena valstybė narė savo nuožiūra gali naudoti visas ar kai kurias pozicijas arba nustatyti mažesnes atitinkamas sumas.
- (36) Ši direktyva nustato tinkamumo kriterijus kai kurioms nuosavų lėšų pozicijoms, o valstybės narės gali taikyti griežtesnes sąlygas.
- (37) Pradiniame etape bendri pagrindiniai standartai apibrėžiami plačiai, kad apimtų visas pozicijas, priskiriamas nuosavoms lėšoms skirtingose valstybėse narėse.
- (38) Atsižvelgiant į atskirų nuosavų lėšų pozicijų pobūdį, direktyvoje išskiriamos dalys, kurios sudaro pradinės nuosavos lėšas, ir dalys, kurios sudaro papildomas nuosavas lėšas.
- (39) Kad būtų parodyta, jog dalys, sudarančios papildomas nuosavas lėšas, skiriasi nuo pradinės nuosavos lėšas sudarančių dalių, nuosavoms lėšoms priskiriamų papildomų lėšų suma neturi viršyti pradinių nuosavų lėšų sumos. Be to, tam tikrų papildomoms nuosavoms lėšoms priskiriamų dalių suma neturi viršyti pusės pradinių nuosavų lėšų sumos.
- (40) Kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymų, valstybinės kredito įstaigos negali nuosavoms lėšoms priskirti garantijų, kurias joms suteikia valstybės narės ar vietos valdžios institucijos.

- (41) Jeigu atliekant priežiūrą reikia nustatyti kredito įstaigų konsoliduotų nuosavų lėšų sumą, skaičiavimas atliekamas vadovaujantis šia direktyva.
- (42) Tikslioje apskaitos metodikoje, kurią reikia taikyti apskaičiuojant nuosavas lėšas, mokumo koeficientą, taip pat vertinant rizikos koncentraciją, reikia atsižvelgti į 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvos 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės ⁽¹⁾, į kurią įtrauktos 1983 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvos 83/349/EEB, pagrįstos Sutarties 44 straipsnio 2 dalies g punktu, dėl konsoliduotos finansinės atskaitomybės ⁽²⁾ tam tikros patobulintos sąlygos, nuostatas.
- (43) Nuostatos dėl nuosavų lėšų yra platesnių tarptautinių pastangų suderinti svarbiausiose valstybėse galiojančias nuosavų lėšų pakankamumo taisykles dalis.
- (44) Komisija parengs ataskaitą ir periodiškai nagrinės nuostatas dėl nuosavų lėšų siekdama jas sugriežtinti ir tokiu būdu pasiekti didesnę suartėjimą rengiant bendrą nuosavų lėšų apibrėžimą. Toks suartėjimas leis suvienodinti Bendrijos kredito įstaigų nuosavas lėšas.
- (45) Nuostatos dėl mokumo koeficientų yra darbo, kurį atliko Bankininkystės patariamasis komitetas, atsakingas už pasiūlymų dėl valstybėse narėse taikomų koeficientų pateikimą Komisijai, rezultatas.
- (46) Vykdamas kredito įstaigų priežiūrą svarbiausia yra nustatyti tinkamą mokumo koeficientą.
- (47) Koeficientas, kuriuo pagal kredito rizikos laipsnį įvertinamas turtas ir nebalansiniai straipsniai, yra ypač svarbus mokumo matas.
- (48) Bendrų standartų, skirtų nuosavoms lėšoms, parengimas atsižvelgiant į turto ir nebalansinius straipsnius, susijusius su kredito rizika, atitinkamai yra esminis derinimo, būtino priežiūros metodikai tarpusavyje pripažinti ir tokiu būdu baigti kurti bankų vidaus rinką, komponentas.
- (49) Atsižvelgiant į tai, nuostatas dėl mokumo koeficiento reikia svarstyti kartu su kitomis specifinėmis priemonėmis, kuriomis taip pat derinami svarbiausi kredito įstaigų priežiūros metodai.
- (50) Bankų vidaus rinkoje reikalaujama, kad įstaigos dalyvautų tiesioginėje tarpusavio konkurencijoje, o bendri mokumo standartai, išreiškiami minimaliu santykiu, neleidžia iškraipyti konkurencijos ir stiprina Bendrijos bankų sistemą.
- (51) Šioje direktyvoje numatomi skirtingi koeficientai priskiriami garantijoms, kurias suteikia skirtingos finansų įstaigos. Komisija atitinkamai išpareigoja išnagrinėti, ar apskritai ši direktyva labai iškraipo kredito įstaigų ir draudimo įmonių tarpusavio konkurenciją, ir atsižvelgdama į tyrimą apsvarstyti, ar pateisinamos bet kokios pataisomojo pobūdžio priemonės.
- (52) Direktyvos III priede nurodyta, kaip skaičiuojant kredito įstaigų kapitalo reikalavimus turėtų būti vertinami nebalansiniai straipsniai. Kad finansų rinka veiktų sklandžiai ir, svarbiausia, kad būtų užtikrintos tokios pat veiklos sąlygos, valstybės narės privalo siekti, kad jų kompetentingos institucijos vienodai vertintų sutartinės užskaitos sutartis. Direktyvos III priede atsižvelgta į tarptautinio bankų priežiūros atstovų forumo, nagrinėjusio dvišalės užskaitos pripažinimą priežiūros tikslais, išvadas, pirmiausia — į galimybę kai kuriems sandoriams nuosavų lėšų reikalavimus skaičiuoti ne pagal bendrąsias, o pagal grynąsias sumas, jeigu egzistuoja teisiškai privalomi susitarimai, kurie užtikrina, kad kredito rizika siejasi tik su grynąja suma. Kredito įstaigoms, veikiančioms tarptautiniu mastu, taip pat daugelio trečiųjų šalių kredito įstaigų grupėms, kurios konkuruoja su Bendrijos kredito įstaigomis, bus taikoma pakoreguota nebiržinių išvestinių priemonių priežiūra atsižvelgiant į taisykles, galiojančias platesniu tarptautiniu mastu. Koregavimas — privalomas reikalavimas geriau apdrausti kapitalą atsižvelgiant į riziką mažinančių poveikį, kuriuo galimos būsimos kredito rizikos atžvilgiu pasižymi priežiūros institucijų pripažįstamos sutartinės užskaitos sutartys. Tam tikrose valstybėse narėse kliringo rūmų, kurie veikia kaip pagrindinė sandorio šalis, atliekamas nebiržinių išvestinių priemonių kliringas vaidina svarbų vaidmenį. Kredito riziką vertinant pagal rizikos ribojimo principus, galima pripažinti tokio kliringo pranašumus mažinant kredito riziką ir atitinkamą sistemos riziką. Kad nebiržinėms išvestinėms priemonėms, už kurias atsiskaityta, būtų numatytas toks pat pereinamasis laikotarpis ir

⁽¹⁾ OL L 372, 1986 12 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 193, 1983 7 18, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/605/EEB (OL L 317, 1990 11 16, p. 60).

taikomi tokie pat rizikos ribojimo reikalavimai kaip ir išvestinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama biržoje, būtina, kad esamos ir būsimos pozicijos, atsirandančios atlikus kliringą pagal nebiržinių išvestinių priemonių sandorius, būtų visiškai apdraustos ir kad būtų pašalinta rizika, jog gali susidaryti kliringo rūmų pozicija, viršijanti pateikto užstato rinkos vertę. Kompetentingos institucijos turi būti užtikrintos, kad pradinio privalomojo įnašo dydis ir reikalaujamo įnašo svyravimo ribos bei pateikto užstato kokybė ir apsaugos lygis yra pakankami. Direktyvos III priedas sudaro panašią galimybę, kai kompetentingos institucijos pripažįsta valstybėse narėse įsteigtų kredito įstaigų sutartinę užskaitą ir tokiu būdu joms numato vienodas konkurencijos sąlygas. Taisyklės yra gerai subalansuotos ir tinka toliau stiprinti rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros taikymą kredito įstaigoms. Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad padidėjimų skaičiavimas būtų grindžiamas ne spėjimais, bet realiomis sumomis.

(53) Minimalus santykis, numatytas šioje direktyvoje, sustiprina Bendrijoje veikiančių kredito įstaigų kapitalą. Vadovaujantis statistine reikalavimų, taikytų kapitalui 1988 m. pradžioje, apžvalga nustatytas 8 % dydžio koeficientas.

(54) Reikėtų suderinti svarbiausias kredito įstaigų rizikos stebėjimo taisykles, tačiau valstybėms narėms turėtų būti numatyta galimybė ir toliau nustatyti reikalavimus, griežtesnius už nurodytus šioje direktyvoje.

(55) Kredito įstaigos rizikos stebėjimas ir kontrolė yra neatskiriama jos priežiūros dalis. Pernelyg didelė rizikos koncentracija vienam klientui ar susijusių klientų grupei gali sukelti nepageidaujamą nuostolių riziką. Tokią padėtį galima laikyti žalinga kredito įstaigos mokumui.

(56) Vidaus bankų rinkoje kredito įstaigos tiesiogiai tarpusavyje konkuruoja, todėl stebėjimo reikalavimai turėtų būti lygiai visoje Bendrijoje. Dėl šios priežasties kriterijus, taikomus rizikos koncentracijai nustatyti, turi reglamentuoti teisiškai privalomos Bendrijos taisyklės, o jų nustatymo negalima palikti vien valstybių narių nuožiūrai. Todėl bendrų taisyklių priėmimas geriausiai atitiks Bendrijos interesus, kadangi nebus leista susidaryti skirtingoms konkurencijos sąlygoms ir kartu bus sustiprinta Bendrijos bankų sistema.

(57) Nuostatos dėl kredito įstaigų mokumo koeficiento taikomos ir kredito rizikos rūšių, kurių negali prisiimti kredito įstaiga, sąrašui, todėl šį sąrašą reikėtų naudoti ir apibūdinant riziką, kai nustatomos didelės rizikos ribos. Tačiau

nereikėtų remtis rizikos koeficientais ar rizikos laipsniais, kurie nurodyti minėtose nuostatose. Šie koeficientai ir rizikos laipsniai buvo nustatyti tam, kad būtų galima įvesti bendrą mokumo reikalavimą, taikomą kredito įstaigų kredito rizikai. Reguluojant didelę riziką siekiama apriboti didžiausius nuostolius, kuriuos kredito įstaiga gali patirti dėl kurio nors vieno kliento ar susijusių klientų grupės. Todėl dera laikytis nuosaikios pozicijos, kai paprastai atsižvelgiama į rizikos nominalią vertę, tačiau nenustatomi rizikos koeficientai ar laipsniai.

(58) Jeigu kredito įstaigai kyla rizika dėl savo patronuojančios įmonės ar kitų šios patronuojančios įmonės dukterinių įmonių, būtinas ypatingas atidumas. Rizikų, kurios tenka kredito įstaigai, valdymas turi būti stebimas visiškai nepriklausomai, vadovaujantis nuosaikios bankų valdymo principais, neatsižvelgiant į jokių kitus motyvus, išskyrus šiuos principus. Pagal šios direktyvos nuostatas reikalaujama, kad jeigu asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai valdančių kontrolinį akcijų paketą, įtaka gali pakenkti nuosaikiam ir rizikos ribojimo principais pagrįstam tos įstaigos valdymui, kompetentingos institucijos imasi tinkamų priemonių, kad šią situaciją pakeistų. Didelės rizikos atveju taip pat turėtų būti nustatyti konkretūs rizikos standartai, kurias kredito įstaiga suteikia savo grupei. Tokiais atvejais pateisinami apribojimai, griežtesni už tuos, kurie taikomi kitoms rizikos grupėms. Tačiau griežtesnių apribojimų nereikėtų taikyti tais atvejais, kai patronuojanti įmonė yra finansinė holdingo bendrovė ar kredito įstaiga, arba kai kitos dukterinės įmonės yra kredito ar finansų įstaigos ar papildomas banko paslaugas teikiančios įmonės, jeigu visoms šioms įmonėms taikoma konsoliduota kredito įstaigos priežiūra. Tokiais atvejais užtikrinamas pakankamas konsoliduotas įmonių grupės stebėjimas, todėl nereikia nustatyti griežtesnių rizikos apribojimų. Įdiegus šį principą, bankų grupės bus paskatintos organizuoti savo struktūrą taip, kad jas būtų galima stebėti konsoliduotai. Tai yra pageidautina, kadangi tuomet bus galima užtikrinti visapusiškesnį stebėjimą.

(59) Kad būtų veiksminga, konsoliduota priežiūra turi būti taikoma visoms bankų grupėms, įskaitant ir tas patronuojančias įmones, kurios nėra kredito įstaigos. Kompetentingos institucijos turi turėti būtinas teises priemones, kad galėtų vykdyti tokią priežiūrą.

(60) Jeigu grupės, kurios patronuojanti įmonė kontroliuoja bent vieną dukterinę kredito įstaigą, veikla yra diversifikuota,

kompetentingos institucijos turi galėti įvertinti tokią grupę priklausiančios kredito įstaigos finansinę būklę. Tolešnio derinimo metu valstybės narės gali nustatyti reikiamus konsolidavimo būdus, kad būtų įgyvendinti šios direktyvos tikslai. Kompetentingos institucijos privalo turėti bent jau tokias priemones, kurios joms leistų iš visų įmonių gauti informaciją, būtiną savo funkcijoms vykdyti. Kai vykdoma skirtingomis finansinės veiklos rūšimis užsiimančių įmonių priežiūra, už skirtingų finansų sektorių priežiūrą atsakingos institucijos turi bendradarbiauti.

veiklos aptariamais dalykais, būtina, kad kompetentingos institucijos ir Komisija bendradarbiautų Bankininkystės patariamajame komitete, ypač tada, kai siekiama didesnio suderinimo. Valstybių narių kompetentingos institucijos gali bendradarbiauti ne tik Bankininkystės patariamajame komitete, bet ir pasinaudodamos kitomis institucijų, vykdančių kredito įstaigų steigimosi ir veiklos priežiūrą, bendradarbiavimo formomis, pirmiausia bendradarbiavimu *groupe de contact* (ryšių palaikymo grupėje), kurią yra įsteigusios bankų priežiūros institucijos.

(61) Be to, valstybės narės gali atsisakyti išduoti leidimą verstis banko veikla arba jį panaikinti tam tikroms grupės struktūroms, jeigu jos yra laikomos netinkamomis verstis banko veikla pirmiausia dėl to, kad tokių grupės struktūrų negalima veiksmingai prižiūrėti. Tokiais atvejais kompetentingos institucijos naudojasi įgaliojimais, nurodytais šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir 2 dalyje, 14 straipsnio 1 dalies c punkte ir 16 straipsnyje, kad galėtų užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimo principais pagrįstą kredito įstaigų valdymą.

(67) Kartais gali prireikti atlikti techninį išsamių taisyklių, išdėstytų šioje direktyvoje, koregavimą atsižvelgiant į naujus bankų sektoriaus poslinkius. Tuomet, iškilus būtinybei, koregavimą pagal Sutartyje jai numatytus įgyvendinimo įgaliojimus atlieka Komisija, pasikonsultavusi su Bankininkystės patariamuoju komitetu. Priemonės, būtiną šiai direktyvai įgyvendinti, turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.

(62) Valstybės narės taip pat gali taikyti atitinkamus priežiūros metodus grupėms, kurių struktūroms ši direktyva netaikoma. Jeigu tokių įstaigų atsiranda daug, reikėtų numatyti, kad ši direktyva taikoma ir joms.

(68) Šios direktyvos 36 straipsnio 1 dalis numato, kad tais atvejais, kai kredito įstaigos yra įkurtos kaip kooperatinės bendrijos ar fondai, skolininkų solidariusius išsipareigojimus pagal 34 straipsnio 2 dalies 7 punktą galima laikyti nuosavomis lėšomis. Danijos vyriausybė tvirtai pareiškė norinti, kad šioje šalyje veikiančios hipotekos kredito įstaigos, kurių yra nedaug ir kurios yra įkurtos kaip kooperatinės bendrijos ar fondai, būtų reorganizuotos į viešąsias ribotos atsakomybės bendroves. Kad šis reorganizavimas būtų vykdomas lengviau ar kad jis apskritai galėtų būti vykdomas, būtina laikina išlyga, leidžianti minėtiems subjektams priskirti dalį savo solidariųjų išsipareigojimų nuosavoms lėšoms. Ši laikina išlyga neturėtų neigiamai paveikti kredito įstaigų tarpusavio konkurencijos.

(63) Konsoliduota priežiūra turi būti taikoma visoms I priede numatytoms veiklos rūšims. Todėl visoms įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra būtent ta, kuri nurodyta minėtame priede, turi būti taikoma konsoliduota priežiūra. Dėl šios priežasties reikia praplėsti finansų įstaigų apibrėžimą, kad būtų apimta ir ši veikla.

(64) Direktyvoje 86/635/EEB ir Direktyvoje 83/349/EEB buvo nustatytos konsolidavimo taisyklės, taikomos konsoliduotai finansinei atskaitomybei, kurią skelbia kredito įstaigos. Dėl to galima tiksliau apibrėžti metodus, kurie turi būti taikomi vykdamas konsoliduotą rizikos ribojimo principais pagrįstą priežiūrą.

(69) Jeigu kredito įstaigų turimiems hipotekos lakštams bus taikomas 20 % koeficientas, tai gali pakenkti nacionalinei finansų rinkai, kurioje šios priemonės vaidina svarbiausią vaidmenį. Šiuo atveju imtasi laikinųjų priemonių 10 % koeficientui nustatyti. Turto pavertimo likvidžiais vertybiniais popieriais rinka sparčiai plėtojasi, todėl pageidautina, kad Komisija kartu su valstybėmis narėmis išnagrinėtų, koks turėtų būti nuosaikus požiūris į vertybinius popierius, pagrįstus turtu, ir iki 1999 m. birželio 22 d. pateiktų pasiūlymus dėl to, kaip būtų galima pakeisti galiojančius teisės aktus, kad būtų apibrėžta, koks turėtų būti nuosaikus požiūris į turtu pagrįstus vertybinius popierius. Kompetentingos institucijos gali leisti iki 2006 m. gruodžio 31 d. taikyti 50 % koeficientą pagal hipoteką įkeistam turtui,

(65) Konsoliduota kredito įstaigų priežiūra siekiama apsaugoti minėtų įstaigų indėlininkų interesus ir užtikrinti finansų sistemos stabilumą.

(66) Kad būtų galima išnagrinėti problemas, susijusias su šioje direktyvoje bei su kitoje direktyvoje dėl kredito įstaigų

(¹) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- kurį sudaro biurai ar įvairios paskirties komercinės patalpos. Turtui, kuris yra susijęs su hipoteka, turi būti taikomi griežti vertinimo kriterijai, jis turi būti reguliariai pakartotinai vertinamas, kad būtų atsižvelgta į komercinės nuosavybės rinkos poslinkius. Savininkas turi pats naudotis tokia nuosavybe arba turi būti ją išnuomojęs. Paskoloms, skirtoms teritorijų užstatymui, šis 50 % koeficientas netaikomas.
- (70) Kad būtų galima užtikrinti darnų nuostatų dėl rizikos taikymą, valstybėms narėms turėtų būti leista numatyti naujas ribas imti taikyti dviem etapais. Mažesnėms kredito įstaigoms gali būti numatytas ilgesnis pereinamasis laikotarpis, kadangi joms pernelyg greitai ėmus taikyti 25 % koeficiento apribojimą gali pernelyg smarkiai sumažėti jų skolinimo veikla.
- (71) Be to, toliau derinamos sąlygos, susijusios su kredito įstaigų reorganizavimu ir likvidavimu.
- (72) Priemonės, būtinas likvidumo rizikai prižiūrėti, taip pat reikia suderinti.
- (73) Ši direktyva neturi paveikti valstybių narių įsipareigojimų dėl perkėlimo datų, išdėstytų V priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

Turinys

I ANTRAŠTINĖ DALIS	APIBRĖŽIMAI IR TAIKYMO SRITIS.....	283
1 straipsnis	Apibrėžimai	283
2 straipsnis	Taikymo sritis	285
3 straipsnis	Draudimas įmonėms, išskyrus kredito įstaigas, verstis indėlių ar kitų gražintinų lėšų priėmimu iš visuomenės	286
II ANTRAŠTINĖ DALIS	KREDITO ĮSTAIGŲ STEIGIMUISI IR VEIKLAI TAIKOMI REIKALAVIMAI.....	287
4 straipsnis	Leidimų veiklai išdavimas	287
5 straipsnis	Pradinis kapitalas	287
6 straipsnis	Kredito įstaigų valdymo organai ir pagrindinės buveinės	287
7 straipsnis	Akcininkai ir nariai	288
8 straipsnis	Veiklos programa ir struktūrinė sandara.....	288
9 straipsnis	Ekonominiai poreikiai	288
10 straipsnis	Atsisakymas išduoti leidimą veiklai	288
11 straipsnis	Komisijos informavimas apie išduotą leidimą veiklai.....	288
12 straipsnis	Išankstinis konsultavimasis su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis.....	288
13 straipsnis	Kredito įstaigos, gavusios leidimą veiklai kitoje valstybėje narėje, filialai	289
14 straipsnis	Leidimo veiklai panaikinimas	289
15 straipsnis	Pavadinimas	289
16 straipsnis	Kredito įstaigos akcijų paketas.....	289
17 straipsnis	Procedūros ir vidaus kontrolės mechanizmai	290
III ANTRAŠTINĖ DALIS	NUOSTATOS DĖL ĮSISTEIGIMO LAISVĖS IR LAISVĖS TEIKTI PASLAUGAS	290
18 straipsnis	Kredito įstaigos	290
19 straipsnis	Finansų įstaigos.....	290
20 straipsnis	Naudojimasis įsisteigimo laisve	291
21 straipsnis	Naudojimasis laisve teikti paslaugas	292
22 straipsnis	Priimančios valstybės narės kompetentingų institucijų įgaliojimai	292
IV ANTRAŠTINĖ DALIS	SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS	293
23 straipsnis	Informacija apie trečiųjų šalių įstaigų dukterines įmones ir patekimo į šių šalių rinkas sąlygos	293
24 straipsnis	Kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialai	294
25 straipsnis	Bendradarbiavimas su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis atliekant konsoliduotą priežiūrą	294
V ANTRAŠTINĖ DALIS	RIZIKĄ RIBOJANČIOS PRIEŽIŪROS PRINCIPAI IR TECHNINĖS PRIEMONĖS	295
1 skyrius	Riziką ribojančios priežiūros principai	295
26 straipsnis	Buveinės valstybės narės kompetencija atlikti kontrolę	295
27 straipsnis	Priimančios valstybės narės kompetencija	295
28 straipsnis	Bendradarbiavimas atliekant priežiūrą	295

29 straipsnis	Filialų, įsteigtų kitoje valstybėje narėje, tikrinimas vietoje	295
30 straipsnis	Keitimasis informacija ir profesinė paslaptis	295
31 straipsnis	Asmenų, atsakingų už metinių ir konsoliduotų ataskaitų teisinę kontrolę, pareigos.....	297
32 straipsnis	Kompetentingų institucijų įgaliojimai taikyti sankcijas	298
33 straipsnis	Teisė kreiptis į teismą	298
2 skyrius	Riziką ribojančios priežiūros techninės priemonės	298
<i>1 skirsnis</i>	<i>Nuosavos lėšos</i>	<i>298</i>
34 straipsnis	Bendrieji principai	298
35 straipsnis	Kitos nuosavų lėšų pozicijos	299
36 straipsnis	Kitos nuostatos dėl nuosavų lėšų.....	300
37 straipsnis	Nuosavų lėšų konsoliduotas apskaičiavimas	300
38 straipsnis	Atskaitymai ir ribos	301
39 straipsnis	Įrodymų kompetentingoms institucijoms pateikimas	301
<i>2 skirsnis</i>	<i>Mokumo koeficientas</i>	<i>301</i>
40 straipsnis	Bendrieji principai	301
41 straipsnis	Skaitiklis: nuosavos lėšos	301
42 straipsnis	Vardiklis: pagal riziką įvertintas turtas ir nebalansiniai straipsniai	301
43 straipsnis	Rizikos koeficientai	302
44 straipsnis	Pretenzijų valstybių narių regionų valdžiai ar vietos valdžios institucijoms įvertinimas pagal riziką	304
45 straipsnis	Kiti koeficientai	304
46 straipsnis	Administracinės institucijos ir nekomercinės įmonės	304
47 straipsnis	Mokumo koeficiento dydis	304
<i>3 skirsnis</i>	<i>Didelė rizika</i>	<i>305</i>
48 straipsnis	Ataskaitų apie didelę riziką teikimas	305
49 straipsnis	Didelės rizikos ribos	305
50 straipsnis	Didelės rizikos konsoliduota ir nekonsoliduota priežiūra	307
<i>4 skirsnis</i>	<i>Akcijų paketas, turimas ne finansų sektoriaus įmonėse</i>	<i>307</i>
51 straipsnis	Akcijų paketai ne finansų įstaigose	307
3 skyrius	Konsoliduota priežiūra	308
52 straipsnis	Konsoliduota kredito įstaigų priežiūra	308
53 straipsnis	Kompetentingos institucijos, atsakingos už konsoliduotą priežiūrą	309
54 straipsnis	Konsolidavimo forma ir mastas	310
55 straipsnis	Informacija, kurią turi teikti mišrią veiklą vykdančios holdingo bendrovės ir jų dukterinės įmonės	310
56 straipsnis	Konsoliduotą priežiūrą palengvinančios priemonės	311
VI ANTRAŠTINĖ DALIS	BANKININKYSTĖS PATARIAMASIS KOMITETAS	312
57 straipsnis	Bankininkystės patariamojo komiteto sudėtis ir uždaviniai	312
58 straipsnis	Reikalavimų, nustatytų leidimams veiklai gauti, nagrinėjimas	312
59 straipsnis	Stebėjimo koeficientai	312

VII ANTRAŠTINĖ DALIS	VYKDYMO ĮGALIOJIMAI	313
60 straipsnis	Techninės pataisos	313
VIII ANTRAŠTINĖ DALIS	PEREINAMOSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS	313
1 skyrius	Pereinamosios nuostatos	313
61 straipsnis	Pereinamosios nuostatos dėl 36 straipsnio	313
62 straipsnis	Pereinamosios nuostatos dėl 43 straipsnio	314
63 straipsnis	Pereinamosios nuostatos dėl 47 straipsnio	315
64 straipsnis	Pereinamosios nuostatos dėl 49 straipsnio	315
65 straipsnis	Pereinamosios nuostatos dėl 51 straipsnio	316
2 skyrius	Baigiamosios nuostatos	316
66 straipsnis	Komisijos informavimas	316
67 straipsnis	Panaikinamos direktyvos	316
68 straipsnis	Įgyvendinimas	316
69 straipsnis	Adresatai	316
I PRIEDAS	Veiklos rūšių, kurioms taikomas abipusio pripažinimo principas, sąrašas	317
II PRIEDAS	Nebalansinių straipsnių klasifikavimas	318
III PRIEDAS	Nebalansinių straipsnių vertinimas	319
IV PRIEDAS	Nebalansinių straipsnių rūšys	323
PRIEDAS, A dalis	Panaikinamos direktyvos ir jų pakeitimai (minimi 67 straipsnyje)	324
V PRIEDAS, B dalis	Galutinės įgyvendinimo datos (minimos 67 straipsnyje)	325
VI PRIEDAS	Straipsnių koreliacijos lentelė	326

I ANTRAŠTINĖ DALIS

APIBRĖŽIMAI IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1. „kredito įstaiga“ įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita.

Konsoliduotos priežiūros tikslais „kredito įstaiga“ laikoma kredito įstaiga, apibūdinta pirmoje pastraipoje, taip pat bet kuri privati ar viešoji įmonė, atitinkanti pirmoje pastraipoje pateiktą apibrėžimą ir gavusi leidimą veiklai trečiojoje šalyje.

Didelės rizikos priežiūros ir kontrolės tikslais „kredito įstaiga“ laikoma kredito įstaiga, apibūdinta pirmoje pastraipoje, įskaitant kredito įstaigos filialus trečiojoje šalyje, taip pat bet kuri privati ar viešoji įmonė, įskaitant jos filialus, atitinkanti pirmoje pastraipoje pateiktą apibrėžimą ir gavusi leidimą veiklai trečiojoje šalyje;

2. „leidimas veiklai“ atitinkamų institucijų išduotas bet kokios formos dokumentas, kuriuo suteikiama teisė verstis kredito įstaigos veikla;
3. „filialas“ veiklos vieta, kuri sudaro juridškai priklausomą kredito įstaigos dalį ir kuri tiesiogiai atlieka visas ar tam tikras kredito įstaigoms būdingas operacijas; bet koks kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, veiklos vietų, įsteigtų kitoje valstybėje narėje, skaičius yra laikomas vienu filialu;
4. „kompetentingos institucijos“ nacionalinės institucijos, kurios įstatymų arba kitų teisės aktų yra įgaliosos vykdyti kredito įstaigų priežiūrą;
5. „finansų įstaiga“ įmonė, kuri nėra kredito įstaiga, bet kurios pagrindinė veikla yra įsigyti akcijų arba verstis viena ar keliomis veiklos rūšimis, išvardytomis I priedo 2-12 punktuose;

6. „buveinės valstybė narė“ valstybė narė, kurioje kredito įstaiga yra gavusi leidimą veiklai pagal 4-11 straipsnius;

7. „priimanti valstybė narė“ valstybė narė, kurioje kredito įstaiga turi filialą arba teikia paslaugas;

8. „kontrolė“ patronuojančios įmonės ir dukterinės įmonės santykiai, apibrėžti Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, arba bet kokio fizinio ar juridinio asmens ir įmonės panašūs santykiai;

9. „dalyvavimas valdant kapitalą“ konsoliduotos priežiūros tikslais yra tiesioginė arba netiesioginė 20 % arba daugiau balsavimo teisę suteikiančių įmonės akcijų arba įmonės kapitalo nuosavybė;

10. „akcijų paketas“ tiesiogiai arba netiesiogiai turimas įmonės akcijų paketas, kuris sudaro 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių, arba toks paketas, kuris suteikia galimybę daryti reikšmingą įtaką tos įmonės, kurios akcijų turima, valdymui;

11. „pradinis kapitalas“ kapitalas, apibrėžtas 34 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose;

12. „patronuojanti įmonė“ įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose.

Konsoliduotos priežiūros ir didelės rizikos kontrolės tikslais „patronuojanti įmonė“ yra patronuojanti įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 dalyje, taip pat bet kokia įmonė, kuri, kompetentingų institucijų nuomone, turi veiksmingą dominuojantį poveikį kitai bendrovei;

13. „dukterinė įmonė“ įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose.

Konsoliduotos priežiūros ir didelės rizikos kontrolės tikslais „dukterinė įmonė“ yra dukterinė įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 dalyje, taip pat bet kokia įmonė, kuriai, kompetentingų institucijų nuomone, patronuojanti įmonė turi dominuojantį poveikį.

- Dukterinės įmonės visos dukterinės įmonės taip pat laikomos pirmosios visos šias įmones patronuojančios įmonės dukterinėmis įmonėmis;
14. „A zona“ visos valstybės narės ir visos kitos valstybės, kurios yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) tikrosios narės, bei valstybės, su Tarptautiniu valiutos fondu (TVF) sudariusios susitarimus dėl specialaus skolinimo pagal Fondo bendruosius skolinimosi susitarimus. Tačiau kiekviena šalis, kuri pakeičia savo užsienio skolos grąžinimo grafiką, 5 metams pašalinama iš A zonos valstybių grupės;
15. „B zona“ visos A zonai nepriklausančios šalys;
16. „A zonos kredito įstaigos“ kredito įstaigos, kurių leidimai išduoti valstybėse narėse remiantis 4 straipsniu, jų filialai trečiojoje šalyje ir visos privačios bei viešosios įmonės, atitinkančios 1 dalies pirmoje pastraipoje pateiktą apibrėžimą ir gavusios leidimus veiklai kitose A zonos šalyse, taip pat jų filialai;
17. „B zonos kredito įstaigos“ visos privačios ir viešosios įmonės, atitinkančios 1 dalies pirmoje pastraipoje pateiktą apibrėžimą ir gavusios leidimus ne A zonoje, taip pat jų filialai, esantys Bendrijoje;
18. „ne bankų sektorius“ visi skolininkai, išskyrus kredito įstaigas, apibūdintas 16 ir 17 punktuose, centrinė valdžia ir centriniai bankai, regionų valdžia ir vietos valdžios institucijos, Europos bendrija, Europos investicijų bankas (EIB) ir daugiašaliai plėtros bankai, išvardyti 19 punkte;
19. „daugiašaliai plėtros bankai“ Tarptautinis rekonstrukcijos ir plėtros bankas, Tarptautinė finansų korporacija, Amerikos plėtros bankas, Azijos plėtros bankas, Afrikos plėtros bankas, Europos Tarybos pagalbos įsikuriant fondas, Šiaurės šalių investicijų bankas, Karibų jūros baseino plėtros bankas, Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas, Europos investicijų fondas ir Amerikos investicijų korporacija;
20. „didelės rizikos“, „vidutinės rizikos“, „vidutinės arba mažos rizikos“ ir „mažos rizikos“, „nebalansiniai straipsniai“ — straipsniai, apibūdinti 43 straipsnio 2 dalyje ir išvardyti II priede;
21. „finansinė holdingo bendrovė“ finansų įstaiga, kurios visos dukterinės bendrovės arba jų dauguma yra kredito arba finansų įstaigos, iš kurių nors viena yra kredito įstaiga;
22. „mišrią veiklą vykdanči holdingo bendrovė“ patronuojanti įmonė (bet ne finansinė holdingo bendrovė arba kredito įstaiga), kurios nors viena dukterinė bendrovė yra kredito įstaiga;
23. „papildomas banko paslaugas teikianti įmonė“ įmonė, kurios pagrindinė veikla yra turto kaip nuosavybės turėjimas arba jo valdymas, duomenų apdorojimo paslaugų valdymas arba kita panaši veikla, papildanti vienos arba kelių kredito įstaigų pagrindinę veiklą;
24. „rizika“ taikant 48, 49 ir 50 straipsnius yra turtas ir nebalansiniai straipsniai, nurodyti šios direktyvos 43 straipsnyje bei II ir IV prieduose, netaikant juose numatytų rizikos koeficientų ar laipsnių; rizika, nurodyta minėtame IV priede, turi būti apskaičiuojama pagal vieną iš III priede išdėstytų metodų netaikant sandorio šalies rizikos koeficientų; kompetentingoms institucijoms sutikus, visoms nuosavų lėšų pozicijoms, be išlygų priskiriamoms nuosavoms lėšoms, gali būti netaikomas rizikos apibrėžimas, jei tokios nuosavos lėšos nėra įtrauktos į mokumo koeficiento arba kitų nuolatinio stebėjimo koeficientų, numatytų šioje direktyvoje ir kituose Bendrijos teisės aktuose, apskaičiavimą; rizikai nepriskiriama:
- jei atliekamos užsienio valiutos operacijos – įprastinio atsiskaitymo rizika, atsirandanti per 48 valandas nuo apmokėjimo, arba
  - jei atliekamos vertybinių popierių pirkimo ar pardavimo operacijos — įprastinio atsiskaitymo rizika, atsirandanti per penkis darbo dienas po apmokėjimo ar vertybinių popierių perdavimo priklausomai nuo to, kas įvyksta pirmiau;
25. „susijusių“ klientų grupė:
- du ar keli fiziniai arba juridiniai asmenys, jeigu nenurodyta kitaip, sukeliantys vieną riziką, kadangi vienas iš jų kontroliuoja (tiesiogiai ar netiesiogiai) antrąjį arba kitus, arba
  - du ar keli fiziniai arba juridiniai asmenys, nesujiję tokiais kontrolės santykiais, kurie apibrėžti pirmoje įtraukoje, bet kuriuos reikia laikyti sukeliančiais vieną riziką, kadangi jie taip tarpusavyje susiję, kad jeigu vienas iš jų turėtų finansinių problemų, antrasis arba visi kiti grąžindami lėšas tikriausiai taip pat susidurtų su sunkumais;

26. „artimi ryšiai“ situacija, kai du arba keli fiziniai arba juridiniai asmenys yra susiję:

- a) kaip dalyvaujantys valdant kapitalą asmenys, t. y. tiesiogiai ar kontroliuodami, turintys 20 % ar daugiau balsavimo teisių arba įmonės kapitalo; arba
- b) kaip kontroliuojantys ir kontroliuojami asmenys kontrolės ryšiais, t. y. susiję patronuojančios ir dukterinės įmonės ryšiais visais Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais, arba kai panašiais ryšiais yra susiję kiti fiziniai ar juridiniai asmenys ir įmonės; visos dukterinių įmonių dukterinės įmonės taip pat laikomos patronuojančios įmonės, esančios šių įmonių hierarchijos viršūnėje, dukterinėmis įmonėmis.

Kai du ar keli fiziniai arba juridiniai asmenys yra nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu kontrolės ryšiais, tie asmenys taip pat laikomi susijusiais artimais ryšiais;

27. „pripažintos biržos“ atsakingų valdžios institucijų pripažintos biržos, kurios:

- i) nuolat funkcionuoja;
- ii) vadovaujasi biržos buveinės valstybės narės atitinkamų institucijų išleistomis ir patvirtintomis taisyklėmis, apibrėžiančiomis biržos veiklos sąlygas, patekimo į biržą sąlygas, taip pat sąlygas, kurias turi tenkinti sutartis, kad būtų galima sudaryti veiksmingą biržos sandorį;
- iii) turi kliringo mechanizmą, kuris numato, kad sutartims, išvardytoms IV priede, taikomas kasdienio įnašo reikalavimas, kuris, kompetentingų institucijų nuomone, suteikia tinkamą apsaugą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva yra susijusi su kredito įstaigų steigimusi ir veikla. Ji taikoma visoms kredito įstaigoms.

2. 25 ir 52–56 straipsniai taip pat taikomi finansinėms holdingo bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms holdingo bendrovėms, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje.

Įstaigos, išskyrus valstybių narių centrinius bankus, kurioms, vadovaujantis 3 dalimi, ši direktyva netaikoma, 25 ir 52–56 straipsniuose traktuojamos kaip finansų įstaigos.

3. Ši direktyva netaikoma:

— valstybių narių centriniams bankams,

— pašto pinigų persiuntimo sistemų (*giro*) įstaigoms,

— Belgijoje *Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut*,

— Danijoje *Dansk Eksportfinansieringsfond, Danmarks Skibskreditfond* ir *Dansk Landbrugs Realkreditfond*,

— Vokietijoje *Kreditanstalt für Wiederaufbau*, t. y. įmonėms, kurios pagal *Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz* pripažįstamos valstybinės aprūpinimo būstu politikos įgyvendinimo institucijomis ir kurių pagrindinė veikla nėra bankinės operacijos, taip pat įmonėms, kurios pagal tą įstatymą pripažįstamos pelno nesiekiančiomis aprūpinimo būstu įmonėmis,

— Graikijoje *Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anartyxeos), Ταμείο Παρακαταυήκων και Δανείων (Tamio Parakatathikon kai Danion)* ir *Ταχυδρομικο Ταμειστήριο (Tachidromiko Tamiestirio)*,

— Ispanijoje *Instituto de Crédito Oficial*,

— Prancūzijoje *Caisse des dépôts et consignations*,

— Airijoje kredito unijoms ir savišalpos draugijoms,

— Italijoje *Cassa depositi et prestiti*,

— Nyderlanduose *Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering* ir *Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV*,

— Austrijoje įmonėms, kurios, atsižvelgiant į visuomenės interesus, pripažintos namų statybos asociacijomis, ir *Österreichische Kontrollbank AG*,

- Portugalijoje *Caixas Económicas*, veikusios 1986 m. sausio 1 d., išskyrus tas, kurios įkurtos kaip ribotos atsakomybės bendrovės, ir išskyrus *Caixa Económica Monterpio Geral*,
- Suomijoje *Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB* ir *Kera Oy/Kera Ab*,
- Švedijoje *Svenska Skeppshypotekskassan*,
- Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje *the National Savings Bank, the Commonwealth Development Finance Company Ltd, the Agricultural Mortgage Corporation Ltd, the Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd, the Crown Agents for overseas governments and administrations*, kredito unijoms ir municipaliniams bankams.

4. Visų 3 dalyje pateikto sąrašo pakeitimų klausimus sprendžia Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą šiuo klausimu pasikonsultavus su 57 straipsnyje nurodytu komitetu (toliau – Bankininkystės patariamasis komitetas).

5. Kredito įstaigoms, iki 1977 m. gruodžio 15 d. buvusioms toje pačioje valstybėje narėje ir nuolatos kontroliuojamoms toje pačioje šalyje įsikūrusios centrinės įstaigos, gali būti netaikomi 6 straipsnio 1 dalyje, 8 ir 59 straipsniuose išdėstyti reikalavimai, jeigu ne vėliau kaip iki 1979 m. gruodžio 15 d. nacionaliniuose teisės aktuose numatoma, kad:

- centrinė ir kontroliuojamos įstaigos solidariai atsako už įsipareigojimus arba jei centrinė įstaiga visiškai garantuoja savo kontroliuojamos įstaigos įsipareigojimus;
- centrinės įstaigos ir visų jos kontroliuojamų įstaigų mokumas bei likvidumas yra prižiūrimi bendrai remiantis konsoliduotomis ataskaitomis;
- centrinės įstaigos vadovybė turi įgaliojimus duoti nurodymus kontroliuojamų įstaigų vadovams.

Vietos mastu veikiančios kredito įstaigos, kurios pirmoje pastraipoje nurodytomis sąlygomis yra prijungiamos prie centrinės įstaigos kaip kontroliuojamos įstaigos, po 1977 m. gruodžio 15 d. gali pasinaudoti minėtoje pastraipoje išdėstytais sąlygomis, jei šios įstaigos yra įprasta centrinei įstaigai priklausančio tinklo dalis.

Kitoms kredito įstaigoms, kurios nėra įsteigtos naujose teritorijose, atsiradusiose nusausinus jūrą, arba skilus ar susijungus jau egzistavusioms nuo centrinės įstaigos priklausomoms ar joms atskaitingoms įstaigoms, Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą šiuo klausimu pasikonsultavus su Bankininkystės patariamuoju komitetu, gali nustatyti papildomas antros pastraipos taikymo taisykles, taip pat ir pirmoje pastraipoje numatytų išimčių panaikinimo taisykles, jeigu Taryba mano, jog naujų įstaigų, kurioms taikoma antroje pastraipoje nustatyta tvarka, prijungimas gali neigiamai paveikti konkurenciją. Taryba priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma.

6. Kredito įstaigai, kurią pagal 5 dalies pirmą pastraipą kontroliuoja centrinė įstaiga toje pačioje valstybėje narėje, gali būti netaikomos šios direktyvos 5 straipsnio, taip pat 40-51 ir 65 straipsnių nuostatos, jei, nepažeidžiant šių nuostatų taikymo centrinei įstaigai, minėtos nuostatos taikomos konsoliduotai tai visumai, kurią sudaro centrinė įstaiga su savo kontroliuojamomis įstaigomis.

Tokios išimties atvejais 13, 18 ir 19 straipsniai, 20 straipsnio 1-6 dalys, 21 ir 22 straipsniai taikomi tai visumai, kurią sudaro centrinė įstaiga su savo kontroliuojamomis įstaigomis.

3 straipsnis

Draudimas įmonėms, išskyrus kredito įstaigas, verstis indėlių ar kitų grąžintinių lėšų priėmimu iš visuomenės

Valstybės narės draudžia asmenims bei įmonėms (ne kredito įstaigoms) verstis indėlių ar kitokių grąžintinių lėšų priėmimu iš visuomenės. Šis draudimas netaikomas tais atvejais, kai priimami indėliai ar kitos lėšos, kuriuos grąžinti turės arba valstybė narė, arba valstybės narės regiono ar vietos valdžios institucijos, arba tarptautinės viešosios organizacijos, kurioms priklauso viena ar kelios valstybės narės, taip pat tais atvejais, kurie aiškiai numatyti nacionaliniuose arba Bendrijos teisės aktuose, jei tokios veiklos reguliavimo ir kontrolės priemonės, skirtos indėlininkams bei investuotojams apsaugoti, būtų taikomos ir minėtais atvejais.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KREDITO ĮSTAIGŲ STEIGIMUISI IR VEIKLAI TAIKOMI REIKALAVIMAI

4 straipsnis

Leidimų veiklai išdavimas

Valstybės narės reikalauja, kad kredito įstaigos prieš pradėdamos savo veiklą gautų leidimus veiklai. Valstybės narės pagal 5-9 straipsnius nustato reikalavimus tokiems leidimams gauti ir praneša apie juos Komisijai ir Bankininkystės patariamajam komitetui.

5 straipsnis

Pradinis kapitalas

1. Nepažeidžiant kitų bendrų sąlygų, nustatytų nacionalinėje teisėje, kompetentingos institucijos neišduoda leidimo veiklai tais atvejais, kai kredito įstaiga neturi atskirų nuosavų lėšų arba kai pradinis kapitalas yra mažesnis negu 5 milijonai eurų.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad kredito įstaigos, kurios neįvykdo reikalavimo dėl atskirų nuosavų lėšų ir kurios veikė 1979 m. gruodžio 15 d., gali toliau verstis savo veikla. Valstybės narės gali atleisti tokias kredito įstaigas nuo 6 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyto reikalavimo vykdymo.

2. Tačiau valstybės narės turi galimybę išduoti leidimą veiklai tam tikrų kategorijų kredito įstaigoms, kurių pradinis kapitalas yra mažesnis negu nustatyta 1 dalyje. Tokiais atvejais:

- a) pradinis kapitalas turi būti ne mažesnis kaip 1 milijonas eurų,
- b) suinteresuotos valstybės narės privalo Komisijai pranešti, dėl kokių priežasčių jos pasinaudojo šioje dalyje numatyta pasirinkimo galimybe,
- c) skelbiant 11 straipsnyje nurodytą sąrašą, nurodoma ir kiekviena kredito įstaiga, kuri neturi 1 dalyje nustatyto minimalaus kapitalo.

3. Kredito įstaigos nuosavų lėšų suma negali sumažėti tiek, kad nesudarytų pradinio kapitalo sumos, reikalauamos pagal 1 ir 2 dalis leidimo veiklai gavimo metu.

4. Valstybės narės gali nuspręsti, kad 1993 m. sausio 1 d. jau veikusios kredito įstaigos savo veiklą gali tęsti, net jeigu jų nuosavos lėšos nesiekia 1 ir 2 dalyse numatytos pradinio kapitalo sumos. Šiuo atveju jų nuosavų lėšų suma negali būti mažesnė už didžiausią turėtą nuo 1989 m. gruodžio 22 d.

5. Jeigu 4 dalyje nurodytai kategorijai priskiriamos kredito įstaigos kontrolę iš anksčiau šią instituciją kontroliavusio asmens perima kitas fizinis ar juridinis asmuo, tos institucijos nuosavų lėšų suma turi būti nemažesnė už 1 ir 2 dalyse numatytą pradinio kapitalo sumą.

6. Susidarius tam tikroms specifinėms aplinkybėms ir pritariant kompetentingoms institucijoms, jeigu susijungia dvi ar daugiau 4 dalyje nurodytai kategorijai priskiriamų kredito įstaigų, dėl tokio susijungimo atsiradusios institucijos nuosavos lėšos negali sumažėti tiek, kad nebesudarytų bendros susijungusių institucijų nuosavų lėšų sumos, buvusios susijungimo metu, kol nesusidarys reikiamos sumos, numatytos 1 ir 2 dalyse.

7. Jeigu kartais 3, 4 ir 6 dalyse nurodytais atvejais nuosavų lėšų suma sumažėtų, kompetentingos institucijos gali (kai aplinkybės tai pateisina) leisti tokiai institucijai per tam tikrą ribotą laikotarpį ištaisyti padėtį arba nutraukti veiklą.

6 straipsnis

Kredito įstaigų valdymo organai ir pagrindinės buveinės

1. Kompetentingos institucijos kredito įstaigai išduoda leidimą veiklai tik tada, kai yra bent du asmenys, veiksmingai vadovaujantys kredito įstaigos veiklai.

Bet atitinkamos institucijos leidimo veiklai neišduoda, jei šių asmenų reputacija nėra pakankamai gera arba jie stokoja patirties, kad galėtų eiti tokias pareigas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad:

8 straipsnis

- kiekviena kredito įstaiga, kuri yra juridinis asmuo ir turi pagal atitinkamos valstybės narės teisę registruotą buveinę, turėtų savo pagrindinę buveinę toje pačioje valstybėje narėje, kur yra jos registruota buveinė,
- kiekviena kredito įstaiga turėtų savo pagrindinę buveinę toje valstybėje narėje, kuri jai išdavė leidimą ir kurioje ji realiai vykdo savo veiklą.

7 straipsnis

Akcininkai ir nariai

1. Kompetentingos institucijos išduoda leidimus pradėti kredito įstaigų veiklą tik po to, kai gauna informaciją apie akcininkų arba narių, kurie gali būti fiziniai ar juridiniai asmenys ir kurie tiesiogiai arba netiesiogiai turi akcijų paketus, tapatybę ir apie tų paketų dydžius.

Apibūdinant akcijų paketą šio straipsnio kontekste, atsižvelgiama į balsavimo teises, minimas Tarybos direktyvos 88/627/EEB ⁽¹⁾ 7 straipsnyje.

2. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimus, jeigu, atsižvelgdamos į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį kredito įstaigos valdymą, jos nėra patenkintos minėtų akcininkų ar narių tinkamumu.

3. Jeigu kredito įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję artimais ryšiais, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, kai tokie ryšiai joms netrukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

Kompetentingos institucijos taip pat neišduoda leidimo tuo atveju, kai valstybės, kuri nėra valstybė narė, įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys vieno ar keleto fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais įmonė susijusi artimais ryšiais, veiklą, arba sunkumai, atsirandantys juos įgyvendinant, joms trukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas.

Kompetentingos institucijos reikalauja, kad kredito įstaigos nuolat būtų joms informacija, kurios prireikia stebint, kaip laikomasi šioje dalyje nurodytų sąlygų.

(1) 1988 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 88/627/EEB dėl informavimo apie biržos prekybos sąrašuose esančios bendrovės akcijų paketo įsigijimą ar pardavimą (OL L 348, 1988 12 17, p. 62).

Veiklos programa ir struktūrinė sandara

Valstybės narės taip pat reikalauja, kad prie prašymų išduoti leidimą veiklai būtų pridėdama veiklos programa, kurioje, be kitų dalykų, būtų apibūdintos ir planuojamos veiklos rūšys bei struktūrinė įstaigos sandara.

9 straipsnis

Ekonominiai poreikiai

Valstybės narės negali reikalauti, kad prašymas išduoti leidimą veiklai būtų nagrinėjamas rinkos ekonominių poreikių požiūriu.

10 straipsnis

Atsisakymas išduoti leidimą veiklai

Jei atsisakoma išduoti leidimą veiklai, nurodomos to atsisakymo priežastys ir besikreipiančiajam apie tai pranešama per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos arba, jei prašymas buvo neišsamus, per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai besikreipiantysis atsiuntė papildomos informacijos, reikalingos sprendimui priimti. Sprendimas visuomet turi būti priimtas per 12 mėnesių nuo prašymo gavimo dienos.

11 straipsnis

Komisijos informavimas apie išduotą leidimą veiklai

Apie kiekvieną išduotą leidimą veiklai pranešama Komisijai. Kiekviena kredito įstaiga įtraukiama į sąrašą, kurį Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir nuolat atnaujina.

12 straipsnis

Išankstinis konsultavimasis su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis

Su kitos valstybės narės kompetentingomis institucijomis turi būti iš anksto konsultuojamasi dėl leidimo veiklai išdavimo kredito įstaigai, kuri yra:

— kitoje valstybėje narėje leidimą veiklai gavusios kredito įstaigos dukterinė įmonė, arba

15 straipsnis

— kredito įstaigos, kurios patronuojanti įmonė leidimą veiklai yra gavusi kitoje valstybėje narėje, dukterinė įmonė, arba

Pavadinimas

— kontroliuojama tų pačių fizinių ar juridinių asmenų, kurie kontroliuoja kitą kitoje valstybėje narėje leidimą veiklai gavusią kredito įstaigą.

13 straipsnis

Kredito įstaigos, gavusios leidimą veiklai kitoje valstybėje narėje, filialai

Priimančios valstybės narės negali reikalauti, kad kitose valstybėse narėse leidimus veiklai gavusių kredito įstaigų filialai iš naujo gautų leidimus veiklai arba turėtų negražintinai perduotą kapitalą. Tokie filialai steigiami ir prižiūrimi 17 straipsnyje, 20 straipsniu 1-6 dalyse ir 22 bei 26 straipsniuose nustatyta tvarka.

14 straipsnis

Leidimo veiklai panaikinimas

1. Leidimą veiklai, išduotą kredito įstaigai, kompetentingos institucijos gali panaikinti tik tada, jei tokia įstaiga ar filialas:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nebesiverčia savo veikla ir jeigu suinteresuota valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiu atveju šis leidimas netenka galios;
  - b) gauna leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis netinkamomis priemonėmis;
  - c) nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias buvo gautas leidimas;
  - d) nebeturi pakankamai nuosavų lėšų arba kai nebegalima tikėti, kad ji įvykdys savo išsipareigojimus kreditoriams, ir ypač jeigu kredito įstaiga nebeužtikrina jai patikėto turto saugumo;
  - e) kai atsiranda tam tikros aplinkybės, dėl kurių nacionalinė teisė numato galimybę panaikinti leidimą veiklai.
2. Jei leidimas veiklai yra panaikinamas, privalu nurodyti tokio sprendimo priežastis ir informuoti apie tai suinteresuotus asmenis; apie leidimo veiklai panaikinimą pranešama Komisijai.

Užsiimdamos savo veikla, kredito įstaigos gali visoje Bendrijos teritorijoje vartoti tą patį pavadinimą, kuri jį vartoja toje valstybėje narėje, kurioje yra įsikūrusios jų pagrindinės buveinės, nepaisant jokių nuostatų dėl žodžių „bankas“, „taupomasis bankas“ ar kitų bankinių pavadinimų, kurie gali būti vartojami priimančioje valstybėje narėje. Jeigu kyla koks nors pavojus supainioti pavadinimus, priimanči valstybė narė, siekdama aiškumo, gali reikalauti, kad prie tokio pavadinimo būtų pridėdami tam tikri paaiškinamieji žodžiai.

16 straipsnis

Kredito įstaigos akcijų paketas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, kuris pareiškia norį tiesiogiai ar netiesiogiai valdyti kredito įstaigos akcijų paketą, apie tai pirmiausia informuotų kompetentingas institucijas — praneštų joms apie planuojamo įsigyti akcijų paketo dydį. Toks asmuo taip pat privalo informuoti kompetentingas institucijas, jeigu ketina padidinti savo akcijų paketą tiek, kad jo turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 20 %, 33 % ar 50 % arba tiek, kad ta kredito įstaiga taptų jo dukterine įmone.

Nepažeidžiant 2 dalies nuostatų, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo pirmoje pastraipoje paminėto pranešimo dienos kompetentingos institucijos gali pareikšti prieštaravimą tokiam planui, jeigu, atsižvelgus į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį kredito įstaigos valdymą, jų netenkina pirmoje pastraipoje nurodyto asmens tinkamumas. Jei minėtos institucijos neprieštarauja pirmoje pastraipoje nurodytam ketinimui, jos gali nustatyti maksimalų jo įgyvendinimo laiką.

2. Jeigu 1 dalyje paminėtą akcijų paketą įsigyja kitoje valstybėje narėje leidimą veiklai gavusi kredito įstaiga arba kredito įstaigos patronuojanti įmonė, gavusi leidimą veiklai kitoje valstybėje narėje, arba kitoje valstybėje narėje leidimą veiklai gavusią kredito įstaigą kontroliuojantis fizinis ar juridinis asmuo ir jeigu po šio įsigijimo įstaiga, kurios akcijas norima įsigyti, taptų tas akcijas įsigijusiojo asmens dukterine įmone arba jo kontroliuojama įmone, sprendimas dėl tokio įsigijimo turi būti priimamas tik iš anksto pasikonsultavus, kaip nurodyta 12 straipsnyje.

3. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, kuris ketina tiesiogiai ar netiesiogiai netekti kredito įstaigos akcijų paketo, visų pirma informuotų kompetentingas institucijas — praneštų joms apie planuojamo netekti akcijų

paketo dydį. Toks asmuo taip pat privalo informuoti kompetentingas institucijas, jeigu jis pareiškia norįs sumažinti savo akcijų paketą tiek, kad jo turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalys nesudarytų 20 %, 33 % ar 50 %, arba tiek, kad ta kredito įstaiga nustotų buvusi jo dukterine įmone.

4. Kredito įstaigos, sužinojusios apie kiekvieną jų akcijų įsigijimą ar pardavimą, dėl kurio turimos akcijos peržengia 1 ir 3 dalyse nurodytas ribas, apie tai informuoja kompetentingas institucijas.

Taip pat bent kartą per metus kredito įstaigos kompetentingoms institucijoms praneša akcijų paketus turinčių akcininkų bei narių pavadinimus (pavardes) ir tokių akcijų paketų dydžius remdamosi informacija, kuri, pavyzdžiui, gaunama per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdant į vertybinių popierių biržų prekybos sąrašus įtrauktoms bendrovėms taikomus reikalavimus.

5. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jei manoma, jog 1 dalyje nurodyti asmenys daro neigiamą įtaką įstaigos riziką ribojančiam ir patikimam valdymui. Tokios priemonės gali būti, pavyzdžiui, teismo uždraudimai, sankcijų taikymas direktoriams ir valdytojams arba naudojimosi balsavimo teisėmis,

kurias suteikia aptariamų akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymas.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie nesilaiko prievolės iš anksto pateikti informaciją, kaip nustatyta 1 dalyje. Jeigu akcijų įsigijama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės (nepriklausomai nuo visų kitų sankcijų, kurias reikės taikyti) numato naudojimosi atitinkamomis balsavimo teisėmis sustabdymą, balsų paskelbimą negaliojančiais arba jų anuliavimą.

6. Apibrėžiant akcijų paketą ir kitus šiame straipsnyje minimus turimų akcijų kiekius, atsižvelgiama į Direktyvos 88/627/EEB 7 straipsnyje minimas balsavimo teises.

17 straipsnis

Procedūros ir vidaus kontrolės mechanizmai

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos reikalauja, kad kiekvienoje kredito įstaigoje būtų tinkamos administracinės bei apskaitos procedūros ir pakankami vidaus kontrolės mechanizmai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL ĮSISTEIGIMO LAISVĖS IR LAISVĖS TEIKTI PASLAUGAS

18 straipsnis

Kredito įstaigos

Valstybės narės numato, kad steigdama filialus arba teikdama paslaugas I priede išvardytomis veiklos rūšimis, pagal 20 straipsnio 1-6 dalis, 21 straipsnio 1 bei 2 dalis ir 22 straipsnį, jų teritorijose gali užsiimti kiekviena kredito įstaiga, kuriai leidimą veiklai išdavė ir kurią prižiūri kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, jeigu tokia veikla yra numatyta leidime.

19 straipsnis

Finansų įstaigos

Valstybės narės taip pat numato, kad steigdama filialus arba teikdama paslaugas I priede išvardytomis veiklos rūšimis, pagal

20 straipsnio 1-6 dalis, 21 straipsnio 1 bei 2 dalis ir 22 straipsnį, jų teritorijose gali užsiimti kiekviena kitos valstybės narės finansų įstaiga, esanti kredito įstaigos dukterine įmone arba dviem ar keletui kredito įstaigų priklausanti dukterinė įmonė, kurios steigimo sutartis bei įstatai leidžia užsiimti minėta veikla ir kuri atitinka visas šias sąlygas:

- patronuojanti įmonė ar įmonės privalo būti gavusios leidimus verstis kredito įstaigos veikla toje valstybėje narėje, kurios įstatymai reglamentuoja dukterinės įmonės veiklą,
- aptariamoji veikla privalo būti atliekama tos pačios valstybės teritorijoje,
- patronuojanti įmonė ar įmonės privalo turėti 90 % ar daugiau balsavimo teisių, kurias suteikia dukterinės įmonės kapitale turimos akcijos,
- patronuojanti įmonė ar įmonės privalo patenkinti kompetentingų institucijų reikalavimus dėl dukterinės įmonės riziką ribojančio valdymo ir, atitinkamoms buveinės valstybės narės

kompetentingoms institucijoms pritarus, turi būti pareiškusios, kad jos patronuojančios įmonės solidarai garantuoja dukterinės įmonės prisiimtus įsipareigojimus,

— dukterinė įmonė privalo, ypač aptariamoms veiklos rūšies atžvilgiu, būti veiksmingai įtraukta į ją patronuojančios įmonės arba kiekvienos iš ją patronuojančių įmonių konsoliduotą priežiūrą, atliekamą pagal 52-56 straipsnius skaičiuojant mokumo koeficientą, kontroliuojant didelę riziką bei siekiant riboti akcijų paketų dydžius, kaip numatyta 51 straipsnyje.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos privalo tikrinti, ar laikomasi minėtų sąlygų, ir išduoti dukterinei įmonei pažymą dėl reikalavimų atitikties, kuri turi sudaryti 20 straipsnio 1-6 dalyse ir 21 straipsnio 1 bei 2 dalyse nurodyto pranešimo dalį.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina dukterinės įmonės priežiūrą pagal 5 straipsnio 3 dalį, 16, 17, 26, 28, 29, 30 ir 32 straipsnius.

Šiame straipsnyje išdėstytos nuostatos su visais pakeitimais, prieš tai jas reikiama pakoregavus, yra taikomos dukterinėms įmonėms. Svarbiausia, žodžiai „kredito įstaiga“ turėtų būti suvokiami kaip „finansų įstaiga, atitinkanti 19 straipsnyje išdėstytas sąlygas“, o žodžiai „leidimas veiklai“ — kaip „steigimo sutartis ir įstatai“.

20 straipsnio 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat praneša, kokia yra dukterinės finansų įstaigos nuosavų lėšų suma ir konsoliduotas patronuojančios kredito įstaigos mokumo koeficientas.“

Jei finansų įstaiga, priskirta šiame straipsnyje apibrėžtai kategorijai, nebeatitinka nors vienos iš galiojančių sąlygų, buveinės valstybė narė apie tai praneša priimančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, ir priimančios valstybės narės įstatymai pradeda galioti tai veiklos rūšiai, kuria minėta institucija užsiima priimančioje valstybėje narėje.

20 straipsnis

Naudojimasis įsteigimo laisve

1. Kredito įstaiga, norinti steigti filialą kitos valstybės narės teritorijoje, apie tai praneša buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. Valstybė narė reikalauja, kad kiekviena kredito įstaiga, norinti steigti filialą kitoje valstybėje narėje, pateikdama 1 dalyje nurodytą pranešimą nurodytą tokią informaciją:

a) valstybę narę, kurios teritorijoje ketina steigti filialą;

b) veiklos programą, kurioje, be kitų dalykų, atspindėtų numatomos veiklos rūšys bei filialo struktūrinė organizacija;

c) adresą priimančioje valstybėje narėje, kur galima gauti dokumentus;

d) už filialo valdymą atsakingų asmenų pavardes.

3. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į numatomas veiklos rūšis, neturi priežasčių abejoti kredito įstaigos administracine struktūra ar finansinės padėties tinkamumu, tuomet per tris mėnesius nuo 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos jos perduoda tą informaciją priimančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir atitinkamai informuoja suinteresuotą įstaigą.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat praneša apie tos kredito įstaigos nuosavų lėšų sumą ir mokumo koeficientą.

Jei buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos atsisako perduoti 2 dalyje nurodytą informaciją priimančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, jos per tris mėnesius nuo visos šios informacijos gavimo dienos suinteresuotai įstaigai praneša apie savo atsisakymo priežastis. Tokio atsisakymo atveju arba nesulaukus atsakymo galima kreiptis į buveinės valstybės narės teismą.

4. Per du mėnesius nuo 3 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos iki kredito įstaigos filialui pradėdant savo veiklą priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos pasirengia kredito įstaigos priežiūrai pagal 22 straipsnį ir prireikus nurodo, kokių sąlygų visuotinės gerovės labui būtina laikytis norint priimančioje valstybėje narėje užsiimti tokia veikla.

5. Kai iš priimančios valstybės narės kompetentingų institucijų gaunamas pranešimas arba, pasibaigus 4 dalyje nustatytam laikotarpiui, negaunama jokio pranešimo, filialas gali būti įsteigtas ir pradėti savo veiklą.

6. Keičiantis pagal 2 dalies b, c ar d punktus perduotai informacijai, kredito įstaiga raštu bent jau prieš mėnesį iki pasikeitimo apie tai praneša buveinės ir priimančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kad buveinės valstybės narės institucijos galėtų priimti sprendimą pagal 3 dalį, o priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų pagal 4 dalį priimti sprendimą dėl pasikeitimo.

7. Laikomasi nuomonės, kad filialams, kurie pradėjo savo veiklą vadovaudamiesi priimančiose valstybėse narėse iki 1993 m. sausio 1 d. galiojusiomis nuostatomis, buvo taikoma 1-5 dalyse išdėstyta tvarka. Po minėtos datos jų veiklą reglamentuoja 6 dalis ir 18, 19, 22 ir 29 straipsniai.

21 straipsnis

Naudojimasis laisve teikti paslaugas

1. Kiekviena kredito įstaiga, norinti pasinaudoti laisve teikti paslaugas ir pradėti savo veiklą kitos valstybės narės teritorijoje, buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša apie I priede pateiktame sąraše numatytas veiklos rūšis, kuriomis ji ketina užsiimti.

2. Per mėnesį nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos persiunčia tą pranešimą priimančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3. Šis straipsnis nepakeičia kredito įstaigų, teikusių paslaugas iki 1993 m. sausio 1 d., įgytų teisių.

22 straipsnis

Priimančios valstybės narės kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Statistikos tikslais priimanti valstybė narė gali reikalauti, kad visos kredito įstaigos, turinčios filialą jos teritorijoje, apie savo veiklą joje periodiškai teiktų ataskaitas jos kompetentingoms institucijoms.

Priimančios valstybės narės, vykdydamos 27 straipsnyje joms numatytus įpareigojimus, gali reikalauti, kad kitų valstybių narių kredito įstaigų filialai teiktų tokią pat informaciją, kokios tuo tikslu jos reikalauja iš nacionalinių kredito įstaigų.

2. Jei priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos išsiaiškina, kad įstaiga, jos teritorijoje turinti filialą ar teikianti paslaugas, nesilaiko teisės nuostatų, priimtų toje valstybėje įgyvendinant šios direktyvos nuostatas, susijusias su priimančios valstybės narės kompetentingų institucijų įgaliojimais, minėtos institucijos reikalauja, kad ta įstaiga pašalintų atsiradusius pažeidimus.

3. Jei tokia įstaiga nesiima reikalingų veiksmų, priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos atitinkamai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos kuo greičiau imasi visų deramų priemonių, užtikrinančių, kad ta įstaiga pašalins atsiradusius pažeidimus. Apie tokių priemonių pobūdį pranešama priimančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

4. Jei — nors buveinės valstybė narė ėmėsi tam tikrų priemonių arba jei šios priemonės buvo nepakankamai veiksmingos ar negali būti pritaikytos atitinkamoje valstybėje narėje — kredito įstaiga ir toliau pažeidinėja 2 dalyje nurodytus priimančioje valstybėje narėje galiojančius teisinius reikalavimus, priimanti valstybė narė, iš anksto informavusi buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, gali imtis deramų priemonių, kad užkirstų kelią tolesniems tvarkos pažeidimams, arba bausti už juos ir neleisti, kiek tai reikalinga, tai įstaigai toliau sudarinėti sandorių jos teritorijoje. Valstybės narės užtikrina, kad jose būtų galima pateikti teisinius dokumentus dėl tokių priemonių taikymo kredito įstaigoms.

5. 1-4 dalių nuostatos nepakeičia valstybių narių įgaliojimų taikyti atitinkamas priemones tam, kad būtų užkirstas kelias jų teritorijoje padarytiems pažeidimams, kuriais nusižengiama teisiniams reikalavimams, skirtiems visuotinei gerovei užtikrinti, ar už juos nubausti. Tokiomis priemonėmis galima ir uždrausti nusižengusioms institucijoms toliau sudarinėti sandorius jų teritorijose.

6. Kiekviena pagal 3, 4 ir 5 dalis priimta priemonė, įskaitant nuobaudas ar apribojimus naudotis laisve teikti paslaugas, turi būti tinkamai pagrįsta ir perduota suinteresuotai įstaigai. Kiekvieną tokią priemonę galima apskusti tos valstybės narės, kurios institucijos ją pritaikė, teisme.

7. Prieš pradėdamos 2, 3 ir 4 dalyse nurodytas procedūras, priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos nenumatytais atvejais gali imtis atsargumo priemonių, būtinų indėlininkų, investuotojų ir kitų asmenų, kuriems teikiamos paslaugos, interesams apsaugoti. Apie tokias priemones kuo anksčiau pranešama Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

Komisija, pasikonsultavusi su suinteresuotų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, gali nuspręsti, kad atitinkama valstybė narė šias priemones turi pakeisti arba atšaukti.

8. Priimančios valstybės narės gali pasinaudoti joms pagal šią direktyvą tenkančiais įgaliojimais ir imtis tinkamų priemonių, kad būtų užkirstas kelias pažeidimams jų teritorijose atsirasti, arba nubausti už tokius nusižengimus. Nuobauda gali būti ir draudimas įstaigoms sudaryti naujus sandorius jų teritorijose.

9. Jei yra panaikinamas leidimas veiklai, priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos informuojamos apie tai ir jos imasi atitinkamų priemonių, kad užkirstų kelią atitinkamai įstaiagai savo teritorijoje sudarinėti naujus sandorius ir apsaugotų indėlininkų interesus. Kas dveji metai Komisija pateikia ataskaitą Bankininkystės patariamajam komitetui apie tokius atvejus.

10. Valstybės narės informuoja Komisiją, kiek ir kokios rūšies būta atvejų, kuomet buvo atsakyta vadovaujantis 20 straipsnio 1-6 dalimis arba imtasi priemonių pagal šio straipsnio 4 dalį. Kas

dveji metai Komisija pateikia ataskaitą Bankininkystės patariamajam komitetui apie tokius atvejus.

11. Nė viena šio straipsnio nuostata netrukdo kredito įstaigoms, turinčioms savo pagrindines buveines kitose valstybėse narėse, priimančioje valstybėje narėje visomis komunikacijos priemonėmis reklamuoti savo paslaugas laikantis visų tokios reklamos formos ir turinio taisyklių, priimtų visuotinės gerovės labui.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

23 straipsnis

Informacija apie trečiųjų šalių įstaigų dukterines įmones ir patekimo į šių šalių rinkas sąlygos

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos Komisiją informuoja:

- a) apie leidimus veiklai, išduotus tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, kurios nors vienos iš patronuojančių įmonių veiklą reguliuoja trečiosios šalies įstatymai. Komisija apie tai atitinkamai informuoja Bankininkystės patariamąjį komitetą;
- b) kai tokia patronuojanti įmonė įsigyja tiek Bendrijos kredito įstaigos akcijų, kad ta kredito įstaiga tampa jos dukterine įmone. Komisija apie tai atitinkamai informuoja Bankininkystės patariamąjį komitetą.

Kai leidimas suteikiamas vienos ar kelių patronuojančių įmonių, kurių veiklą reguliuoja trečiosios šalies įstatymai, tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, tos grupės struktūra nurodoma pranešime, kurį, remdamasi 11 straipsniu, kompetentingos institucijos pateikia Komisijai.

2. Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria jų kredito įstaigos įsisteigdamos trečiojoje šalyje arba užsiimdamos joje bankine veikla.

3. Komisija periodiškai rengia ataskaitas, kuriose, remdamasi 4 ir 5 dalių nuostatomis, nagrinėja Bendrijos kredito įstaigoms trečiojoje šalyje sudarytas sąlygas įsisteigti ir verstis bankine veikla bei

įgyti trečiosios šalies kredito įstaigų akcijų. Šias ataskaitas drauge su atitinkamais pasiūlymais Komisija pateikia Tarybai.

4. Jei Komisija, remdamasi 3 dalyje nurodytomis ataskaitomis ar kita informacija, mano, kad kuri nors trečioji šalis Bendrijos kredito įstaigai nesudaro tokių sąlygų veiksmingai dalyvauti rinkoje, kokias Bendrija sudaro tos trečiosios šalies kredito įstaigoms, Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymą suteikti Komisijai įgaliojimus derėtis dėl to, kad Bendrijos kredito įstaigoms būtų sudarytos panašios konkurencijos sąlygos kaip ir tos šalies kredito įstaigoms. Taryba sprendimą priima kvalifikuota balsų dauguma.

5. Jei Komisija, remdamasi 3 dalyje nurodytomis ataskaitomis ar kita informacija, mano, kad kuri nors trečioji šalis Bendrijos kredito įstaigoms nesudaro tokių sąlygų, suteikiančių galimybes konkuruoti, kokias turi jos kredito įstaigos, taip pat kad toji šalis nevykdo sąlygų, suteikiančių galimybę veiksmingai dalyvauti rinkoje, Komisija gali pradėti derybas, kad tokią padėtį pagerintų.

Susidarius pirmoje pastraipoje aprašytoms aplinkybėms, bet kuriuo metu pagal 60 straipsnio 2 dalyje išdėstytą procedūrą taip pat gali būti nuspręsta ne tik pradėti derybas, bet ir nustatyti, kad valstybių narių kompetentingos institucijos privalo apriboti arba sustabdyti savo sprendimus dėl tuo metu nagrinėjamų arba būsimų prašymų suteikti leidimus ir įsigyti akcijų, kuriuos pateikia tiesiogiai ar netiesiogiai dukterinę įmonę patronuojančios įmonės, kurių veiklą reglamentuoja atitinkamos trečiosios šalies įstatymai. Minėtos priemonės negali būti taikomos ilgiau kaip tris mėnesius.

Prieš baigiantis tokiam trijų mėnesių laikotarpiui, į derybų rezultatus atsižvelgusi Taryba, imdamasi veiksmų dėl Komisijos pasiūlymo, gali kvalifikuota balsų dauguma nuspręsti, ar tokias priemones toliau taikyti.

Minėti apribojimai arba sustabdymai negali būti taikomi tada, kai dukterines įmones steigia atitinkamus leidimus Bendrijoje gavusios kredito įstaigos ar jų dukterinės įmonės, taip pat tada, kai tokios įstaigos ar dukterinės įmonės įsigyja Bendrijos kredito įstaigų akcijų.

6. Jei Komisija mano, kad susidarė viena iš 4 ir 5 dalyje aprašytų situacijų, jos prašymu valstybės narės ją informuoja:

- a) apie kiekvieną prašymą išduoti leidimą veiklai tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, kurios vienos ar kelių patronuojančių įmonių veiklą reglamentuoja atitinkamos trečiosios šalies įstatymai;
- b) apie atvejus, kai valstybės narės pagal 16 straipsnį yra informuojamos, jog tokia patronuojanti įmonė pareiškė norinti įsigyti tiek Bendrijos kredito įstaigos akcijų, kad ši taptų jos dukterine įmone.

Šie reikalavimai teikti informaciją nustoja galioti, kai susitariama su 4 ar 5 dalyje nurodyta trečiaja šalimi arba kai nebetaikomos 5 dalies antroje ir trečioje pastraipose nurodytos priemonės.

7. Priemonės, kurių imamasi vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis, atitinka Bendrijos įsipareigojimus pagal bet kokias dvišales ar daugiašales tarptautines sutartis, reguliuojančias kredito įstaigų steigimosi ir veiklos sąlygas.

24 straipsnis

Kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialai

1. Kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialams, pradedantiems savo veiklą arba besiverčiantiems ja, valstybės narės netaiko nuostatų, jiems sukuriančių palankesnes sąlygas, nei tų kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje, filialams sudaromos sąlygos.

2. Kompetentingos institucijos praneša Komisijai ir Bankininkystės patariamajam komitetui apie visus leidimus, suteiktus tų kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialams.

3. Nepažeisdama 1 dalies nuostatų, Bendrija, pagal Sutarties nuostatas sudarydama sutartis su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis, susitaria pagal abipusiškumo principą taikyti nuostatas, sukuriančias vienodas sąlygas kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje, filialams visoje Bendrijos teritorijoje.

25 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis atliekant konsoliduotą priežiūrą

1. Valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus, skirtus deryboms dėl susitarimų, susijusių su konsoliduota priežiūra, sudarymo su viena arba keliomis trečiosiomis šalimis, jeigu yra atliekama šių įstaigų priežiūra:

— kredito įstaigų, kurių patronuojančių įmonių pagrindinė buveinė yra trečiosios šalies teritorijoje, ir

— kredito įstaigų, kurios veikia trečiosiose šalyse ir kurių patronuojančios įmonės (kredito įstaigos arba finansinės holdingo bendrovės) pagrindinė buveinė yra Bendrijos teritorijoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis sutartimis pirmiausia turi būti siekiama užtikrinti, kad:

— valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų gauti informacijos, reikalingos kredito įstaigų arba finansinių holdingo bendrovių, kurios yra Bendrijos teritorijoje ir kurių dukterinės kredito įstaigos arba dukterinės finansų įstaigos yra ne Bendrijos teritorijoje arba kurios dalyvauja valdant pastarųjų įstaigų kapitalą, priežiūrą atliekant remiantis konsoliduotais duomenimis apie finansinę padėtį,

— trečiųjų šalių kompetentingos institucijos galėtų gauti informacijos, reikalingos vykdant patronuojančių įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra šių valstybių teritorijose ir kurių dukterinės kredito įstaigos arba dukterinės finansų įstaigos yra vienos arba kelių valstybių narių teritorijose arba kurios dalyvauja valdant tų įstaigų kapitalą, priežiūrą.

3. Komisija ir Bankininkystės patariamasis komitetas išnagrinėja 1 dalyje nurodytų derybų rezultatus ir susidariusią situaciją.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

RIZIKĄ RIBOJANČIOS PRIEŽIŪROS PRINCIPAI IR TECHNINĖS PRIEMONĖS

1 SKYRIUS

29 straipsnis

RIZIKĄ RIBOJANČIOS PRIEŽIŪROS PRINCIPAI

Filialų, įsteigtų kitoje valstybėje narėje, tikrinimas vietoje

26 straipsnis

Buveinės valstybės narės kompetencija atlikti kontrolę

1. Už kredito įstaigos, įskaitant pagal 18 ir 19 straipsnius jų vykdomą veiklą, priežiūrą, pagrįstą riziką ribojančiais principais, atsako buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nepažeisdamos šios direktyvos tų nuostatų, kurios numato priimančios valstybės narės kompetentingų institucijų atsakomybę.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neužkerta kelio vykdyti šioje direktyvoje numatomą konsoliduotą priežiūrą.

27 straipsnis

Priimančios valstybės narės kompetencija

Priimančios valstybės narės, bendradarbiaudamos su buveinės valstybių narių kompetentingomis institucijomis, tolesnio derinimo metu atsako už kredito įstaigų filialų likvidumo priežiūrą. Nepažeisdamos tų priemonių, kurių reikia Europos pinigų sistemai stiprinti, priimančios valstybės narės tebėra visiškai atsakingos už priemones, susijusias su jų pinigų politikos įgyvendinimu. Tokios priemonės negali numatyti diskriminacinių ar apribojančių sąlygų, paremtų tuo, kad kredito įstaiga leidimą veiklai yra gavusi kitoje valstybėje narėje.

28 straipsnis

Bendradarbiavimas atliekant priežiūrą

Suinteresuotų valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos prižiūrėti veiklą tokių kredito įstaigų, kurios veikia, ypač jei jos steigia filialus, kitoje ar kitose valstybėse narėse, ne tose, kuriose yra jų pagrindinė buveinė. Apie šių kredito įstaigų valdymą ir savininkus valstybės narės viena kitai teikia visą informaciją, kuri gali palengvinti jų priežiūrą ir leidimų suteikimo sąlygų analizavimą, taip pat visą kitą informaciją, kuri pirmiausia gali padėti stebėti jų likvidumą, mokumą, indėlių garantijas, didelės rizikos apribojimus, administravimo bei apskaitos procedūras ir vidaus kontrolės mechanizmus.

1. Priimančios valstybės narės numato, kad — jeigu kitoje valstybėje narėje leidimą veiklai gavusi kredito įstaiga savo veiklą vykdo per filialą — buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš tai pirmiausia informavusios priimančios valstybės narės kompetentingas institucijas, pačios arba pasitelkusios tuo tikslu paskirtus tarpininkus gali vietoje patikrinti 28 straipsnyje nurodytą informaciją.

2. Kad patikrintų filialus, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat gali pasinaudoti viena iš kitų 56 straipsnio 7 dalyje nustatytų procedūrų.

3. Šis straipsnis nepažeidžia priimančios valstybės narės kompetentingų institucijų teisės patikrinti jų teritorijoje įsteigtus filialus vietoje atliekant savo pareigas pagal šią direktyvą.

30 straipsnis

Keitimasis informacija ir profesinė paslaptis

1. Valstybės narės nustato, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys ar dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų vardu dirbantys auditoriai ar ekspertai yra saistomi įsipareigojimo laikytis profesinės paslapties. Tai reiškia, kad jokia slapta informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, išskyrus informacijos santraukas ar bendrą informaciją, iš kurių nebūtų galima nustatyti duomenų apie atskiras įstaigas, negali būti jokiam asmeniui ar institucijai perduota, jeigu tai nesusiję su baudžiamojoje teisėje numatytais atvejais.

Tačiau jeigu yra paskelbtas kredito įstaigos bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, slapta informacija, nesusijusi su trečiosios šalimis, kurios dalyvauja gelbėjant kredito įstaigą, gali būti atskleista civilinėje ar arbitražo byloje.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netrukdo įvairių valstybių narių kompetentingoms institucijoms keistis informacija, kaip numatyta šioje direktyvoje ir kitose kredito įstaigoms taikomose direktyvose. Šiai informacijai taikomos 1 dalyje numatytos profesinės paslapties sąlygos.

3. Valstybės narės gali sudaryti bendradarbiavimo sutartis, kurio-
mis būtų numatytas keitimasis informacija su trečiųjų šalių kom-
petentingomis institucijomis, su trečiųjų šalių institucijomis ar
organais, kaip numatyta 5 ir 6 dalyse, jeigu atskleidžiamai infor-
macijai taikomos profesinės paslapties garantijos ne mažesnės už
šiam straipsnyje numatytas. Tokio keitimosi informacija tikslas
turi būti minėtų institucijų priežiūros užduočių atlikimas.

Jeigu informacija atsiranda kitoje valstybėje narėje, jos negalima
atskleisti be tiesioginio ją atskleidusių kompetentingų institucijų
sutikimo ir, jei reikia, tik institucijų sutikime nurodytais tikslais.

4. Kompetentingos institucijos, pagal 1 ir 2 dalis gavusios slaptą
informaciją, gali ją naudoti tik atlikdamos savo pareigas:

- tikrinti, ar laikomasi vertinami kredito įstaigų veikla reguliuo-
jančių sąlygų, ir remdamosi konsoliduotais ir nekonsoliduo-
tais duomenimis pagerinti stebėjimą, kaip vykdoma tokia
veikla, pirmiausia stebėti likvidumą, mokumą, didelę riziką,
administravimo bei apskaitos procedūras ir vidaus kontrolės
mechanizmus, ar

- taikyti sankcijas, ar

- kai administracine tvarka apskundžiamas kompetentingos
institucijos sprendimas, ar

- kai iškeliama byla teisme pagal 33 straipsnį arba pagal specia-
lias nuostatas, numatytas šioje ir kitose direktyvose, priimtose
dėl kredito įstaigų veiklos.

5. Šio straipsnio 1 ir 4 dalys netrukdo keistis informacija
valstybėje narėje, jeigu joje yra viena ar kelios kompetentingos
institucijos, tarp valstybių narių, tarp kompetentingų institucijų ir
tarp:

- institucijų, kurioms patikėta valstybinė užduotis prižiūrėti
kitas finansų organizacijas bei draudimo bendroves, ir institu-
cijų, atsakingų už finansų rinkų priežiūrą,

- organų, dalyvaujančių kredito įstaigų likvidavimo ir bankroto
bei kituose panašiuose procesuose,

- asmenų, atsakingų už įstatymuose numatyto kredito įstaigų ir
kitų finansų įstaigų sąskaitų audito atlikimą,

kai jie atlieka priežiūros funkcijas ar kai atskleidžia informaciją,
būtiną jų funkcijoms vykdyti, indėlių garantijų sistemas tvarkan-
tiems organams. Gautai informacijai taikomos 1 dalyje numaty-
tos profesinės paslapties sąlygos.

6. Nepaisydamos 1–4 dalių nuostatų, valstybės narės gali leisti
keistis informacija tarp kompetentingų institucijų ir tarp:

- institucijų, atsakingų už organų, dalyvaujančių kredito įstaigų
likvidavimo ir bankroto bei kituose panašiuose procesuose,
priežiūrą, arba

- institucijų, atsakingų už asmenų, kuriems patikėta atlikti įsta-
tymuose numatytą draudimo įmonių, kredito įstaigų, investi-
cinių įmonių ir kitų finansų įstaigų sąskaitų auditą, priežiūrą.

Valstybės narės, kurios taiko pirmos pastraipos nuostatas, reika-
lauja, kad būtų laikomasi bent jau šių sąlygų:

- informacija skiriama priežiūros užduotims, paminėtoms pir-
moje pastraipoje, atlikti,

- šiame kontekste gautai informacijai taikomos 1 dalyje numa-
tytos profesinės paslapties sąlygos,

- jeigu informacija gaunama iš kitos valstybės narės, jos nega-
lima atskleisti be tiesioginio ją atskleidusių kompetentingų
institucijų sutikimo ir, jei reikia, tik institucijų sutikime nuro-
dytais tikslais.

Valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša
institucijų, kurios pagal šią straipsnio dalį gali gauti informaciją,
pavadinimus.

7. Nepaisant 1–4 dalių, valstybės narės, siekdamos sustiprinti sta-
bilumą, taip pat finansų sistemos vientisumą, gali leisti kompe-
tentingoms institucijoms ir institucijoms ar organams, pagal įsta-
tymus atsakingiems už įmonių teisės pažeidimų nustatymą ir
tyrimą, tarpusavyje keistis informacija.

Valstybės narės, kurios taiko pirmos pastraipos nuostatas, reikia laukti, kad būtų laikomasi bent jau šių sąlygų:

- informacija skiriama užduotims, paminėtoms pirmoje pastraipoje, atlikti,
- šiame kontekste gautai informacijai taikomos 1 dalyje numatytos profesinės paslapties sąlygos,
- jeigu informacija gaunama iš kitos valstybės narės, jos negalima atskleisti be tiesioginio ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei reikia, tik institucijų sutikime nurodytais tikslais.

Jeigu pirmoje pastraipoje minimos institucijos ar organai valstybėje narėje savo uždavinį nustatyti ar patikrinti pažeidimus atlieka padedami asmenų, paskirtų tam tikslui atsižvelgiant į jų ypatingą kompetenciją, bet nedirbančių valstybiniame sektoriuje, pirmoje pastraipoje nurodyta informacija galima keistis ir su jais, laikantis antroje pastraipoje numatytų sąlygų.

Kad būtų galima įgyvendinti antros pastraipos trečią įtrauką, institucijos ar organai, paminėti pirmoje pastraipoje, informaciją atskleidusiems kompetentingoms institucijoms praneša asmenų, kuriems ji turi būti siunčiama, pavardes ir tiksliai pareigas.

Valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša institucijų ir organų, kurie gali pagal šią straipsnio dalį gauti informaciją, pavadinimus.

Iki 2000 m. gruodžio 31 d. Komisija parengia šios dalies taikymo ataskaitą.

8. Šis straipsnis netrukdo kompetentingai institucijai perduoti:
- centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms,
  - tam tikrais atvejais – kitoms valstybės institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą,

informacijos, skirtos jų uždaviniams atlikti. Šis straipsnis taip pat netrukdo tokioms institucijoms ar organams perduoti kompetentingoms institucijoms informacijos, kurios šioms gali prireikti pagal 4 dalį. Šiame kontekste gautai informacijai taikomos šiame straipsnyje numatytos profesinės paslapties sąlygos.

9. Be to, nepaisant 1 ir 4 dalyse minėtų nuostatų, valstybės narės vadovaudamosi įstatymuose nustatyta tvarka gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją kitoms jų centrinės valdžios žinyboms, atsakingoms už teisės aktus, susijusius su kredito ir finansų įstaigų, investicines paslaugas teikiančių ir draudimo bendrovių priežiūra, taip pat tą žinybų vardu veikiančioms inspektoriams.

Tačiau informacija tokiu būdu gali būti atskleista tik tada, kai tai būtina riziką ribojančiai kontrolei.

Tačiau valstybės narės numato, kad informacija, gauta vadovaujantis 2 ir 5 dalimis, taip pat informacija, gauta atlikus 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytą patikrinimą vietoje, negali būti atskleista šioje dalyje nurodytais atvejais, išskyrus atvejus, kai gaunamas tiesioginis informaciją atskleidusių kompetentingų institucijų ar valstybės narės, kurioje buvo atliktas patikrinimas vietoje, kompetentingų institucijų sutikimas.

10. Šis straipsnis netrukdo kompetentingoms institucijoms perduoti informacijos, nurodytos 1-4 dalyse, kliringo rūmams ir kitai panašiai įstaigai, pripažįstamai pagal nacionalinę teisę galinčiai teikti kliringo ar atsiskaitymo paslaugas vienos iš valstybių narių rinkai, jeigu jos laikosi nuomonės, kad perduoti šią informaciją būtina tam, kad būtų užtikrintas tinkamas šių organų funkcionavimas, kiek jis susijęs su rinkos dalyvių padarytais ar galimais nusižengimais. Šiame kontekste gautai informacijai taikomos 1 dalyje numatytos profesinės paslapties nuostatos. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad pagal 2 dalį gautos informacijos negalima atskleisti šioje dalyje nurodytomis aplinkybėmis be ją atskleidusių institucijų aiškaus sutikimo.

31 straipsnis

Asmenų, atsakingų už metinių ir konsoliduotų ataskaitų teisinę kontrolę, pareigos

1. Valstybės narės numato bent jau tai, kad:
- a) kiekvienas asmuo, gavęs leidimą, apibūdintą Tarybos direktyvoje 84/253/EEB ⁽¹⁾, atliekantis kredito įstaigoje užduotį, apibūdintą Tarybos direktyvos 78/660/EEB ⁽²⁾ 51 straipsnyje ar

⁽¹⁾ 1984 m. balandžio 10 d. Tarybos aštuntoji direktyva (84/253/EEB), pagrįsta Sutarties 44 straipsnio 2 dalies g punktu dėl asmenų, atliekančių įstatyme numatytą apskaitos dokumentų auditą, patvirtinimo (OL L 126, 1984 5 12, p. 20).

⁽²⁾ 1978 m. liepos 25 d. Tarybos ketvirtoji direktyva (78/660/EEB), pagrįsta Sutarties 44 straipsnio 2 dalies g punktu dėl tam tikrų bendrovių rūšių metų ataskaitų (OL L 222, 1978 8 14, p. 11). Direktyva paskutinį kartą pakeista Direktyva 1999/60/EB (OL L 62, 1999 6 26, p. 65).

Tarybos direktyvos 83/349/EEB 37 straipsnyje, ar Tarybos direktyvos 85/611/EEB⁽³⁾ 31 straipsnyje, ar kitą įstatymūnumatytą užduotį, privalo nedelsdamas informuoti kompetentingas institucijas apie bet kokį su ta institucija susijusį faktą ar sprendimą, apie kurį sužinojo vykdydamas minėtą užduotį, jeigu tas faktas ar sprendimas gali:

- sukelti rimtą įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriuose išdėstytos leidimus reguliuojančios sąlygos ar kurie konkrečiai reguliuoja kredito įstaigų veiklą, pažeidimą, ar
  - pakenkti kredito įstaigos veiklos tęstinumui, ar
  - priversti atsisakyti patvirtinti sąskaitas ar pareikšti išlygą;
- b) tas asmuo taip pat privalo pranešti apie kiekvieną atliekant a punkte apibūdintą užduotį sužinotą faktą ar sprendimą, kurios priima įmonė, dėl kontrolės santykių turinti artimų ryšių su kredito įstaiga, kurioje jis atlieka minėtą užduotį.

2. Jeigu asmenys, turintys įgaliojimus, apibūdintus Direktyvoje 84/253/EEB, sąžiningai informuoja kompetentingas institucijas apie kiekvieną 1 dalyje nurodytą faktą ar sprendimą, tai nepažeidžia jokio apribojimo atskleisti informaciją, numatyto kurioje nors sutartyje ar įstatymo, ar kito teisės akto sąlygoje, ir tokiems asmenims netaikoma jokia atsakomybė.

32 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai taikyti sankcijas

Nepažeisdamos leidimų panaikinimo procedūrų ir baudžiamosios teisės nuostatų, valstybės narės numato, kad jeigu kredito įstaigos arba atitinkamos jų verslą kontroliuojančios įmonės pažeidžia įstatymus ar kitus teisės aktus dėl jų priežiūros ar veiklos, tai atitinkamos valstybės kompetentingos institucijos gali priimti arba taikyti jiems bausmes ir priemones, skirtas konkrečioms nustatytiems pažeidimams arba tokių pažeidimų priežastims pašalinti.

33 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

Valstybės narės užtikrina, kad sprendimai, priimami dėl kredito įstaigos, laikantis įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų vadovujan-

(¹) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (UCITS), suderinimo (OL L 375, 1985 12 31, p. 3). Direktyva paskutinį kartą pakeista Direktyva 95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7).

tis šia direktyva, galėtų būti apskūsti teismui. Šis principas taikomas ir tada, kai padavus prašymą gauti leidimą ir kartu pateikus visą pagal galiojančias nuostatas reikalingą informaciją per šešis mėnesius nepriimamas sprendimas dėl to prašymo.

2 SKYRIUS

RIZIKĄ RIBOJANČIOS PRIEŽIŪROS TECHNINĖS PRIEMONĖS

1 skirsnis

Nuosavos lėšos

34 straipsnis

Bendrieji principai

1. Kai valstybė narė, įgyvendindama Bendrijos teisės aktus dėl veikiančių kredito įstaigų veiklos riziką ribojančios priežiūros, įstatyme ar teisės akte nustato reikalavimą, kuriame vartojamas nuosavų lėšų terminas ar sąvoka, ji šį terminą ar sąvoką turi suderinti su šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse bei 35–38 straipsniuose pateiktu apibrėžimu.

2. Kredito įstaigų nekonsoliduotas nuosavos lėšas, atsižvelgiant į 38 straipsnyje numatytas ribas, sudaro:

- 1) apmokėtas kapitalas, apibrėžiamas Direktyvos 86/635/EEB 22 straipsnyje, pridėjus akcijų priedus, neįskaitant privilegijuotųjų akcijų su kaupiamuoju dividendu;
- 2) rezervai, kurių apibrėžimas pateiktas Direktyvos 86/635/EEB 23 straipsnyje, ir praėjusių metų nepaskirstytas pelnas ar nuostolis, likęs po galutinio pelno ir nuostolių paskirstymo. Valstybės narės gali leisti priskaičiuoti tarpinį nepaskirstytą pelną prieš priimdamos oficialų sprendimą, jei tą pelną patikrino už sąskaitų auditą atsakingi asmenys ir jei kompetentingoms institucijoms pateiktas tinkamas įrodymas, jog ši suma įvertinta pagal Direktyvoje 86/635/EEB išdėstytus principus ir iš jos atimti visi numatomi mokesčiai ar dividendai;
- 3) lėšos bendrai banko rizikai, apibrėžtai Direktyvos 86/635/EEB 38 straipsnyje, dengti;

- 4) perkainojimo rezervai, apibūdinti Direktyvos 78/660/EEB 33 straipsnyje;
- 5) vertės koregavimo lėšos, apibrėžtos Direktyvos 86/635/EEB 37 straipsnio 2 dalyje;
- 6) kitos 35 straipsnyje apibūdintos pozicijos;
- 7) kredito įstaigų, įkurtų kaip kooperatinės bendrijos, narių kapitalo įnašai, taip pat tam tikrų institucijų, įkurtų kaip fondai, skolininkų solidarieji kapitalo įnašai, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje;
- 8) nustatyto termino kaupiamosios privilegijuotos akcijos ir subordinuotų paskolų kapitalas, kaip nurodyta 36 straipsnio 3 dalyje.

Vadovaujantis 38 straipsniu, atimamos šios pozicijos:

- 9) kredito įstaigos nuosavos akcijos, įvertintos buhalterine verte;
- 10) nematerialusis turtas, apibrėžtas Direktyvos 86/635/EEB 4 straipsnio 9 dalies sąvoka „Turtas“;
- 11) einamųjų finansinių metų reikšmingi nuostoliai;
- 12) akcijos kitose kredito ir finansų įstaigose, sudarančios daugiau kaip 10 % jų kapitalo, subordinuotos pretenzijos ir 35 straipsnyje minimos priemonės, kurias kredito įstaiga turi kitose kredito ir finansų įstaigose, kuriose kiekvienu atveju jos turimos akcijos viršija 10 % tos įstaigos kapitalo.

Jei kitos kredito ar finansų įstaigos akcijos turimos tik laikinai, siekiant suteikti finansinę pagalbą tokiai įstaigai reorganizuoti ar išgelbėti, kompetentingos institucijos gali šios nuostatos netaikyti;

- 13) akcijos kitose kredito ir finansų įstaigose, sudarančios iki 10 % jų kapitalo, subordinuotos pretenzijos ir 35 straipsnyje minimos priemonės, kurias kredito įstaiga laiko ne 12 punkte minėtose kredito ir finansų įstaigose, jei tokių akcijų, subordinuotų pretenzijų ir priemonių bendra suma yra daugiau kaip 10 % tos kredito įstaigos nuosavų lėšų, apskaičiuotų prieš atimant 12 ir šio punktų pozicijas.

Kol bus suderintos tolesnės konsolidavimo nuostatos, valstybės narės gali numatyti, kad patronuojančios įmonės, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, skaičiuodamos nekonsoliduotas nuosavas lėšas neprivalo atimti savo turimų akcijų kitose kredito

ar finansų įstaigose, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra. Ši nuostata taikoma visoms Bendrijos aktais suderintoms veiklos riziką ribojančioms taisyklėms.

3. Nuosavų lėšų sąvoka, apibūdinta šio straipsnio 2 dalies 1-8 punktuose, apima didžiausią jų pozicijų skaičių ir sumas. Valstybės narės gali savo nuožiūra naudoti šias pozicijas ir nustatyti mažesnes jų ribas bei atimti kitas pozicijas, ne tas, kurios nurodytos 2 dalies 9-13 punktuose. Tačiau valstybės narės, siekdamos bendro nuosavų lėšų apibrėžimo, taip pat turėtų atsižvelgti į padidėjusį suartėjimo laipsnį.

Tuo tikslu ne vėliau kaip 1996 m. sausio 1 d. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie šio ir 35-39 straipsnių taikymą ir prireikus prideda pasiūlymus dėl, jos nuomone, reikalingų pakeitimų. Ne vėliau kaip 1998 m. sausio 1 d. Europos Parlamentas ir Taryba, veikdami pagal Sutarties 251 straipsnyje nustatytą procedūrą ir pasikonsultavę su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, išnagrinėja nuosavų lėšų apibrėžimą siekdami, kad bendras apibrėžimas būtų taikomas visuotinai.

4. Kredito įstaiga turi turėti teisę nevaržomai ir nedelsdama pasinaudoti nuosavų lėšų pozicijomis, nurodytomis 2 dalies 1-5 punktuose, kad iškilus rizikai ar susidarius nuostoliams galėtų iš karto juos panaikinti. Iš nuosavų lėšų sumos turi būti atimami skaičiavimo metu numatomi mokesčiai arba ji turi būti atitinkamai pakoreguojama, kadangi tokie mokesčiai mažina nuosavų lėšų pozicijų sumą, kuri gali būti panaudota rizikai ar nuostoliams pašalinti.

35 straipsnis

Kitos nuosavų lėšų pozicijos

1. Valstybės narės vartojama nuosavų lėšų sąvoka gali apimti ir kitas pozicijas, kurios, nepriklausomai nuo jų teisinės ar apskaitos paskirties, turi turėti tokius požymius:

- a) kredito įstaiga gali jomis laisvai naudotis įprastai banko rizikai padengti, kol dar nėra nustatytos pajamos ar kapitalo nuostolis;
- b) jos yra parodomos vidaus apskaitos įrašuose;
- c) jų dydį nustato kredito įstaigos vadovybė, patikrina nepriklausomi auditoriai, apie jas informuojama kompetentinga institucija, kuri toliau atlieka jų priežiūrą.

2. Neterminuoti vertybiniai popieriai ir kitos priemonės toliau taip pat gali būti laikomi kitomis nuosavų lėšų pozicijomis, jeigu jie atitinka tokias sąlygas:

- a) jie negali būti išpirkti jų turėtojo iniciatyva ar be išankstinio kompetentingų institucijų pritarimo;
- b) skolinimosi sutartyje turi būti numatyta galimybė kredito įstaigai atidėti paskolos palūkanų mokėjimą;
- c) skolintojo pretenzijos kredito įstaigai be jokių išlygų turi būti subordinuotos visų nesubordinuotų kreditorių pretenzijų atžvilgiu;
- d) vertybinių popierių emisijos dokumentuose turi būti numatyta, kad skola ir nesumokėtos palūkanos yra tokio dydžio, kad jų pakaktų nuostoliams padengti, o kredito įstaiga galėtų toliau atlikti prekybos operacijas;
- e) sumuojant atsižvelgiama tik į visiškai apmokėtas sumas.

Prie šių nuosavų lėšų pozicijų galima pridėti privilegijuotąsias akcijas su kaupiamuoju dividendu, bet kitas nei minimos 34 straipsnio 2 dalies 8 punkte.

36 straipsnis

Kitos nuostatos dėl nuosavų lėšų

1. Kredito įstaigų, įkurtų kaip kooperatinės bendrijos, minimos 34 straipsnio 2 dalies 7 punkte, narių įsipareigojimus sudaro tokių bendrijų nepareikalautas apmokėti kapitalas kartu su tokių kooperatinių bendrijų narių teisiniais įsipareigojimais papildomai įnešti negrąžinamas lėšas, jei kredito įstaiga patirtų nuostolių (tokia atveju turi būti įmanoma pareikalauti, kad minėtos lėšos būtų įneštos nedelsiant).

Kredito įstaigų, įsteigtų kaip fondai, skolininkų solidarieji įsipareigojimai traktuojami taip pat, kaip ir anksčiau minėtos nuosavų lėšų pozicijos.

Visas tokias pozicijas galima priskirti nuosavoms lėšoms, jeigu nacionalinėje teisėje jos yra pripažįstamos tokio tipo institucijų nuosavomis lėšomis.

2. Valstybės narės valstybinių kredito įstaigų nuosavoms lėšoms nepriskiria garantijų, kurias šioms kredito įstaigoms suteikia jos ar jų vietos valdžios institucijos.

3. Valstybės narės ar kompetentingos institucijos nuosavoms lėšoms gali priskirti nustatyto termino privilegijuotąsias akcijas su kaupiamuoju dividendu, minimas 34 straipsnio 2 dalies 8 punkte, bei tame pačiame punkte minimą subordinuotų paskolų kapitalą, jei egzistuoja privalomi susitarimai, kuriuose numatyta, kad kredito įstaigos bankroto ar likvidavimo atveju pretenzijos patenkinamos po visų kitų kreditorių pretenzijų ir neapmokamos tol, kol neatsiskaitoma už visas tuo metu neapmokėtas skolas.

Subordinuotų paskolų kapitalas turi taip pat atitikti tokius kriterijus:

- a) įskaitomas tik visiškai apmokėtas kapitalas;
- b) tokių paskolų pradinis terminas turi būti ne trumpesnis kaip penkeri metai, kuriam pasibaigus jos gali būti grąžinamos; jei skolos terminas nenustatytas, ji grąžinama tik praėjus penkerių metų išankstinio įspėjimo laikotarpiui, išskyrus atvejus, kai paskolos jau nelaikomos nuosavomis lėšomis, arba jeigu paskolą grąžinant anksčiau nei numatyta reikalingas kompetentingų institucijų sutikimas. Kompetentingos institucijos gali leisti anksčiau grąžinti tokias paskolas, jeigu tokią iniciatyvą pareiškė paskolos davėjas ir jeigu tai neturės įtakos jį gavusios kredito įstaigos mokumui;
- c) subordinuotų paskolų, laikomų nuosavomis lėšomis, apimtis turi būti pamažu mažinama ne trumpiau kaip penkerius paskutinius metus iki paskolos grąžinimo termino;
- d) paskolos sutartyje neturi būti nuostatos, kad, esant konkrečiai nurodytoms aplinkybėms, (bet ne kredito įstaigos uždarymo atveju) paskola grąžinama prieš susitartą grąžinimo terminą.

37 straipsnis

Nuosavų lėšų konsoliduotas apskaičiavimas

1. Jei apskaičiavimus reikia atlikti konsoliduotai, 34 straipsnio 2 dalyje nurodytų pozicijų konsoliduotos sumos apskaičiuojamos vadovaujantis 52-56 straipsniuose nustatytais taisyklėmis. Be to, kai toliau nurodytos pozicijos yra kredito (neigiami) straipsniai, tai skaičiuojant nuosavas lėšas jie laikomi konsoliduotomis atsargomis. Tokios pozicijos yra:

- visi mažumos interesai pagal Direktyvos 83/349/EEB 21 straipsnį, kai taikomas visuotinės integracijos metodas,
- pirmas konsolidavimo skirtumas, apibrėžtas Direktyvos 83/349/EEB 19, 30 ir 31 straipsniuose,
- keitimo skirtumai, įtraukti į konsoliduotas atsargas atsižvelgiant į Direktyvos 86/635/EEB 39 straipsnio 6 dalį,
- kiti skirtumai, gaunami remiantis Direktyvos 83/349/EEB 33 straipsnyje nurodytu metodu įtraukus dalyvavimo valdant kapitalą dalį.

2. Kai šios anksčiau nurodytos pozicijos yra debeto (teigiami) įrašai, skaičiuojant konsoliduotas nuosavas lėšas juos reikia atimti.

38 straipsnis

Atskaitymai ir ribos

1. Šios direktyvos 34 straipsnio 2 dalies 4-8 punktuose nurodytoms nuosavų lėšų pozicijoms taikomos šios ribos:

- a) 4-8 punktuose nurodytų pozicijų suma negali viršyti didžiausios 100 % sumos, gaunamos sudėjus 1, 2 ir 3 punktuose nurodytas pozicijas ir atėmus 9, 10 ir 11 punktuose nurodytas pozicijas;
- b) 7 ir 8 punktuose nurodytų pozicijų negali viršyti didžiausios 50 % sumos, gaunamos sudėjus 1, 2 ir 3 punktuose nurodytas dalis ir atėmus 9, 10 ir 11 punktuose nurodytas pozicijas;
- c) 12 ir 13 punktuose nurodytų pozicijų suma turi būti atimta iš visų pozicijų bendros sumos.

2. Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į laikinas ir išskirtines aplinkybes, gali leisti kredito įstaigoms viršyti 1 dalyje nurodytas ribas.

39 straipsnis

Įrodymų kompetentingoms institucijoms pateikimas

Kompetentingoms institucijoms turi būti pateiktas jas tenkinantis įrodymas, kad laikomasi sąlygų, nurodytų 34 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse ir 35–38 straipsniuose.

2 skirsnis

Mokumo koeficientas

40 straipsnis

Bendrieji principai

1. Mokumo koeficientas – 41 straipsnyje apibūdintų nuosavų lėšų santykis su visu turtu ir nebalansiniais straipsniais, įvertintais pagal riziką vadovaujantis 42 straipsniu.

2. Kredito įstaigų, kurios nėra nei patronuojančios įmonės, apibūdintos Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, nei šių įmonių dukterinės įmonės, mokumo koeficientas apskaičiuojamas atskirai.

3. Patronuojančių įmonių mokumo koeficientai apskaičiuojami konsoliduotai, vadovaujantis šioje direktyvoje ir Direktyvoje 86/635/EEB nurodytais būdais.

4. Kompetentingos institucijos, atsakingos už leidimų veiklai išdavimą kredito įstaigoms, kurios yra patronuojančios įmonės, bei už jų priežiūrą, taip pat gali reikalauti, kad mokumo koeficientas šiai patronuojančiai įmonei ir bet kuriai jos dukterinei įmonei, kurioms kompetentingos institucijos išduoda leidimus ir kurias prižiūri, būtų apskaičiuojamas iš dalies konsoliduotai ar nekonsoliduotai. Jeigu toks stebėjimas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad bankų grupėje kapitalas būtų tinkamai paskirstytas, neatliekamas, šiam tikslui pasiekti turi būti taikomos kitos priemonės.

5. Nepažeisdamos nuostatos, kad kredito įstaigos turi laikytis 2, 3 ir 4 dalyse ir 52 straipsnio 8 ir 9 dalyse išdėstytų reikalavimų, kompetentingos institucijos užtikrina, kad koeficientai būtų apskaičiuojami ne rečiau kaip du kartus per metus. Apskaičiavimus atlieka ir rezultatus bei visus skaičiuojant naudotus duomenis kompetentingoms institucijoms perduoda pačios kredito įstaigos arba, panaudodamos kredito įstaigų pateiktus duomenis, apskaičiavimus atlieka kompetentingos institucijos.

6. Turto ir nebalansinių straipsnių vertė nustatoma vadovaujantis Direktyva 86/635/EEB.

41 straipsnis

Skaitiklis: nuosavos lėšos

Mokumo koeficiento skaitiklį sudaro šioje direktyvoje apibūdintos nuosavos lėšos.

42 straipsnis

Vardiklis: pagal riziką įvertintas turtas ir nebalansiniai straipsniai

1. Kredito rizikos laipsniai, išreikšti procentais, turto straipsniams taikomi vadovaujantis 43 ir 44 straipsniais, o tam tikrais atvejais – 45, 62 ir 63 straipsniais. Kiekvieno turto straipsnio balansinė vertė dauginama iš atitinkamo rizikos koeficiento ir gaunama pagal riziką įvertinta vertė.

2. Nebalansiniams straipsniams, išvardytiems šios direktyvos II priede, taikomas dviejų etapų apskaičiavimas, apibūdintas 43 straipsnio 2 dalyje.

3. Nebalansinių straipsnių, išvardytų 43 straipsnio 3 dalyje, atžvilgiu išlaidos, galinčios susidaryti keičiant sutartį, jeigu sandorio šalis neįvykdytų įsipareigojimų, apskaičiuojamos taikant vieną iš dviejų šios direktyvos III priede pateiktų metodų. Šios išlaidos dauginamos iš atitinkamo sandorio šalies rizikos koeficiento, nurodyto 43 straipsnio 1 dalyje, tačiau nurodytas 100 % rizikos

koeficientas keičiamas 50 % koeficientu tam, kad būtų apskaičiuota pagal riziką įvertinta vertė.

4. Pagal riziką įvertinto turto ir nebalansinių straipsnių, nurodytų 2 ir 3 dalyse, suma sudaro mokumo koeficiento vardiklį.

43 straipsnis

Rizikos koeficientai

1. Skirtingoms turto straipsnių kategorijoms priskiriami šie rizikos koeficientai, nors prireikus kompetentingos institucijos gali nustatyti ir didesnius koeficientus:

a) *nulinis rizikos koeficientas taikomas:*

- 1) grynesiems pinigams ir lygiaverčiams straipsniams;
- 2) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos A zonos centrinei valdžiai ir centriniams bankams;
- 3) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos Europos Bendrijoms;
- 4) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos, apdraustos tiesioginėmis A zonos centrinės valdžios ir centrinių bankų ar Europos Bendrijų garantijomis;
- 5) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos B zonos centrinei valdžiai ir centriniams bankams, išreikštos ir išmokėtos skolininkų nacionaline valiuta;
- 6) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos, turinčios tiesiogines B zonos centrinės valdžios ir centrinių bankų garantijas, išreikštos ir išmokėtos nacionaline valiuta, bendra skolininkui ir garantui;
- 7) turto straipsniams, pakankamai apdraustiems pagal kompetentingų institucijų reikalavimus užstatu, kurį sudaro A zonos centrinės valdžios ar centrinių bankų vertybiniai popieriai, Europos Bendrijų išleisti vertybiniai popieriai, grynųjų pinigų indėliai, laikomi skolinančioje įstaigoje, indėlio pažymėjimai arba panašūs skolinančios įstaigos išleisti ir jai pateikti vertybiniai popieriai;

b) *20 % rizikos koeficientas taikomas:*

- 1) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos Europos investicijų bankui;
- 2) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos daugiašaliams plėtros bankams;
- 3) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos, apdraustos tiesiogine Europos investicijų banko garantija;

4) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos, apdraustos tiesioginėmis daugiašalių plėtros bankų garantijomis;

5) turto straipsniams, kuriuos, vadovaujantis 44 straipsnio nuostatomis, sudaro pretenzijos A zonos regionų valdžiai ar vietos valdžios institucijoms;

6) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos, vadovaujantis 44 straipsnio nuostatomis apdraustos tiesioginėmis A zonos regionų valdžios ar vietos valdžios institucijų garantijomis;

7) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos A zonos kredito įstaigoms, tačiau kurie nėra šių kredito įstaigų nuosavos lėšos;

8) turto straipsniams, kuriuos sudaro metų ar trumpesnio mokėjimo termino pretenzijos B zonos kredito įstaigoms, išskyrus šių įstaigų išleistus vertybinius popierius, kurie pripažįstami kaip jų nuosavų lėšų pozicijos;

9) turto straipsniai, kurie apdrausti tiesioginėmis A zonos kredito įstaigų garantijomis;

10) turto straipsniai, kuriuos sudaro metų ar trumpesnio mokėjimo termino pretenzijos, apdraustos tiesioginėmis B zonos kredito įstaigų garantijomis;

11) turto straipsniai, pakankamai apdrausti pagal kompetentingų institucijų reikalavimus užstatu, kurį sudaro Europos investicijų banko ar daugiašalių plėtros bankų išleisti vertybiniai popieriai;

12) pinigams kelyje;

c) *50 % rizikos koeficientas taikomas:*

- 1) paskoloms, kurių visa suma pagal kompetentingų institucijų reikalavimus visiškai apdrausta įkeičiant nuosavas gyvenamąsias patalpas, kuriose gyvena, gyvens ar kurias išnuomos skolininkas, taip pat paskoloms, kurių visa suma pagal kompetentingų institucijų reikalavimus visiškai apdrausta įkeičiant Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių, veikiančių pagal 1991 m. Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių įstatymą ar vėliau priimtus lygiaverčius teisės aktus, reglamentuojančius nuosavybę, kurioje gyvena, gyvens ar kurią išnuomos skolininkas, akcijas;

„vertybiniais popieriais, užtikrintiems hipoteka“, kurie gali būti laikomi paskolomis, nurodytomis pirmoje pastraipoje ar 62 straipsnio 1 dalyje, jeigu kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į kiekvienoje valstybėje narėje egzistuojančią teisės sistemą, juos laiko lygiaverčiais paskolų rizikos požiūriu. Nepakenkiant toms vertybinių popierių rūšims, kurios gali būti įskaitytos ir kurios atitinka šio, t. y., 1 punkto sąlygas, „vertybiniai popieriai,

užtikrinti hipoteka“ gali apimti priemones, apibūdintas Tarybos direktyvos 93/22/EEB ⁽¹⁾ priedo B dalies 1 straipsnio a ir b punktuose. Kompetentingos institucijos turi būti pirmiausia užtikrintos, kad:

- i) tokie vertybiniai popieriai yra visiškai ir tiesiogiai užtikrinti keliomis hipotekomis, kurios yra tokio pat pobūdžio kaip ir hipotekos, apibūdintos 1 punkte ar 62 straipsnio 1 dalyje, ir kad jais galima be kliūčių pasinaudoti sukuriant hipoteka užtikrintus vertybinius popierius;
  - ii) investuotojai į hipoteka užtikrintus vertybinius popierius tiesiogiai ar per jų vardu veikiančią patikėtinį arba įgaliotą atstovą, tenkinant reikalavimus, susijusius su turto, užtikrinto hipoteka, straipsniais, turi pirmumo teisę nusirašyti sumą, kuri būtų proporcinga jų turimiems vertybiniams popieriams;
- 2) išankstiniams apmokėjimams ir sukauptoms pajamoms: šis turtas turi būti įvertintas pagal riziką, kuri priskiriama sandorio šaliai, jeigu kredito įstaiga ją gali nustatyti vadovaudamasi Direktyva 86/635/EEB. Kitais atvejais, kai ji negali nustatyti sandorio šalies, taikomas vienodas 50 % rizikos koeficientas;
- d) 100 % rizikos koeficientas taikomas:
- 1) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos B zonos centrinei valdžiai ir centriniams bankams, išskyrus atvejus, kai lėšos išreikštos ir išmokėtos skolininko nacionaline valiuta;
  - 2) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos B zonos regionų valdžiai ir vietos valdžios institucijoms;
  - 3) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos B zonos kredito įstaigoms su metų ar ilgesniu kaip vienerių metų mokėjimo terminu;
  - 4) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos A ar B zonų ne bankų sektoriams;
  - 5) materialiam turtui, kuris apibūdintas Direktyvos 86/635/EEB 4 straipsnio 10 dalyje;

⁽¹⁾ 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 6 11, p. 27). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/9/EB (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

- 6) akcijoms, dalyvavimo valdant kapitalą daliai ar kitoms nuosavų lėšų pozicijoms kitose kredito įstaigose, kurios neatimamos iš skolinančių įstaigų nuosavų lėšų;
- 7) visam kitam turtui, išskyrus turtą, kuris atimamas iš nuosavų lėšų.

2. Nebalansiniams straipsniams, išskyrus tuos, kurie apibūdinti 3 dalyje, taikomos šios sąlygos: pirmiausia jie sugrupuojami pagal II priede pateiktas rizikos grupes. Imama visa vertė tų straipsnių, kurie priskiriami didelės rizikos straipsniams, vidutinės rizikos straipsnių — 50 % vertės, vidutinės arba mažos rizikos straipsnių — 20 % vertės, o mažos rizikos straipsnių — nulinė vertė. Antroje etape nebalansinių straipsnių vertė, pakoreguota pagal anksčiau nurodytą tvarką, dauginama iš rizikos koeficiento, taikomo atitinkamoms sandorio šalims vadovaujantis turtui taikomais reikalavimais, kurie nurodyti 1 dalyje ir 44 straipsnyje. Sudarant turto pirkimo ir atpirkimo sandorius ar vienakrypčio išankstinio pirkimo sandorius, atsižvelgiama į rizikos koeficientus, taikomus šiam turtui, o ne sandorių šalims. Pasirašyto, bet neapmokėto į Europos investicijų fondą kapitalo dalis gali būti įvertinta 20 % rizikos koeficientu.

3. Šios direktyvos III priede nurodyti metodai taikomi IV priede išvardytiems nebalansiniams straipsniams, išskyrus:

- sandorius, kuriais prekiaujama pripažintose biržose;
- užsienio valiutos keitimo sandoriams (išskyrus sandorius dėl aukso), kurių pradinis terminas yra 14 kalendorinių dienų ar mažiau.

Iki 2006 m. gruodžio 31 d. valstybių narių kompetentingos institucijos gali leisti netaikyti šios direktyvos III priede išdėstytų metodų nebiržiniams sandoriams, kurių kliringą atlieka kliringo rūmai, jeigu šie atlieka teisėtos sandorio šalies vaidmenį ir jeigu visi dalyviai kiekvieną dieną visiškai apdraudžia pateiktą poziciją tokiu būdu apsaugodami tiek esančią, tiek galimą ateities poziciją. Kompetentingos institucijos privalo užsitikrinti, kad pateiktas užstatas suteiktų tokią pat apsaugą, kaip ir užstatas, tenkinantis 1 dalies a punkto 7 papunkčio sąlygas, ir kad yra pašalinta rizika, jog kliringo rūmų pozicija viršys pateikto užstato rinkos vertę. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tai, kaip jos naudojasi šia galimybe.

4. Jeigu nebalansiniai straipsniai yra apdrausti tiesioginėmis garantijomis, jie pagal riziką įvertinami taip, tarsi juos turėtų padengti ne sandorio šalis, o garantijos išleidėjas. Jeigu potenciali rizika, susidaranti dėl nebalansinių operacijų pagal kompetentingų institucijų reikalavimus yra visiškai apdrausta bet kokių turto, kuris pripažįstamas kaip užstatas pagal 1 dalies a punkto 7 papunktį ir b punkto 11 papunktį, tai priklausomai nuo konkretaus užstato taikomas nulinis arba 20 % rizikos koeficientas.

Valstybės narės gali taikyti 50 % rizikos koeficientą tiems nebalansiniams straipsniams, kuriuos sudaro laidavimai ar garantijos, turintys kredito pakaitalų savybių ir kurie pagal kompetentingų institucijų reikalavimus yra visiškai užtikrinti hipoteka, atitinkančia 1 dalies c punkto 1 papunkčio reikalavimus, numatydamos, kad garantijos išleidėjas turi tiesioginę teisę į tokį užstatą.

5. Tais atvejais, kai turtui ir nebalansiniams straipsniams priskiriama mažesnė rizika dėl to, kad yra kompetentingoms institucijoms priimtinos tiesioginės garantijos ar užstatai, mažesnis rizikos koeficientas taikomas tik tai daliai, kuriai yra suteikta garantija arba kuri visiškai padengta užstatu.

44 straipsnis

Pretenzijų valstybių narių regionų valdžiai ar vietos valdžios institucijoms įvertinimas pagal riziką

1. Nepaisydamos 43 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimų, valstybės narės gali nustatyti nulinį rizikos koeficientą savo valstybės regionų valdžiai ir vietos valdžios institucijoms, jeigu nesiskiria pretenzijoms ir pretenzijų šių valstybių centrinei valdžiai rizika, kadangi regionų valdžios ir vietos valdžios institucijos taip pat turi įgaliojimus rinkti mokesčius, ir tais atvejais, kai tarp institucijų egzistuoja tam tikri konkretūs susitarimai, kuriais siekiama sumažinti tikimybę, kad regionų valdžia ar vietos valdžios institucijos neįvykdys įsipareigojimų. Nulinis rizikos koeficientas, nustatytas vadovaujantis šiais kriterijais, taikomas balansiniams ir nebalansiniams straipsniams, sudarantiems pretenzijas atitinkamai regionų valdžiai ir vietos valdžios institucijoms, taip pat kitoms pretenzijoms bei nebalansiniams straipsniams, kuriuos garantuoja ta regionų valdžia ir vietos valdžios institucijos ar kurie pagal kompetentingų institucijų reikalavimus yra apdrausti užstatu, kurį sudaro tos regionų valdžios ar vietos valdžios institucijų išleisti vertybiniai popieriai.

2. Valstybės narės informuoja Komisiją, jeigu, jų manymu, nulio rizikos koeficiento taikymas pagrįstas kriterijais, išdėstytais 1 dalyje. Komisija šią informaciją išplatina. Kitos valstybės narės gali pasiūlyti kredito įstaigoms, kurių priežiūrą vykdo jų kompetentingos institucijos, taikyti nulinį rizikos koeficientą tais atvejais, kai jos palaiko verslo ryšius su aptariama regionų valdžia ar vietos valdžios institucijomis, arba kai jos turi pretenzijų, kurių įvykdymą pastarosios garantavo, įskaitant užstatą vertybiniais popieriais.

45 straipsnis

Kiti koeficientai

1. Nepažeisdamos 44 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali taikyti 20 % rizikos koeficientą turto straipsniams, pagal kompetentingų tarnybų reikalavimus apdraustiems užstatu, kurį sudaro A

zonos regiono valdžios ar vietos valdžios institucijų išleisti vertybiniai popieriai, indėliai, laikomi A zonos kredito įstaigose, išskyrus skolinančią įstaigą, arba indėlio pažymėjimais ar panašiomis kredito įstaigos išleistomis priemonėmis.

2. Valstybės narės gali taikyti 10 % rizikos koeficientą pretenzijoms toms įstaigoms, kurios specializuojasi buveinės valstybės narės tarpbankinėje ir valstybės skolų rinkoje ir kurias kompetentingos institucijos atidžiai prižiūri, jeigu šie turto straipsniai visiškai apdrausti pagal buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų reikalavimus turto straipsnių, nurodytų 43 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, kombinacija, kurią kompetentingos institucijos laiko tinkamu užstatu.

3. Valstybės narės informuoja Komisiją apie bet kurias nuostatas, patvirtintas vadovaujantis 1 ir 2 dalimis, ir apie jų patvirtinimo motyvus. Komisija šią informaciją perduoda valstybėms narėms. Komisija periodiškai patikrina šių nuostatų poveikį, kad būtų užtikrinta, jog jos neiškreipia konkurencijos.

46 straipsnis

Administracinės institucijos ir nekomercinės įmonės

Įgyvendindamos 43 straipsnio 1 dalies b punktą, kompetentingos institucijos į regionų valdžios ir vietos valdžios institucijų sąvoką gali įtraukti pelno nesiekiančias organizacijas, pavaldžias regiono valdžiai ar vietos valdžios institucijoms, ar institucijas, kurios, kompetentingų institucijų nuomone, vykdo tas pačias funkcijas kaip ir regiono, ir vietos valdžios institucijos.

Kompetentingos institucijos į regionų valdžios ir vietos valdžios institucijų sąvoką taip pat gali įtraukti bažnyčias ir religines bendruomenes, kurios pagal viešąją teisę yra įsteigtos kaip juridiniai asmenys ir kurios renka mokesčius vadovaudamosi teisės aktais, suteikiančiais joms teisę tuo užsiimti. Tačiau šiuo atveju negalioja 44 straipsnyje numatyta galimybė.

47 straipsnis

Mokumo koeficiento dydis

1. Kredito įstaigos privalo visą laiką išlaikyti 40 straipsnyje nurodytą dydį, kuris negali būti mažesnis kaip 8 %.

2. Nepažeisdamos 1 dalies nuostatų, kompetentingos institucijos gali nustatyti didesnius minimalius koeficientus, jeigu mano, kad tai yra tinkama.

3. Jeigu koeficientas nukrenta žemiau 8 %, kompetentingos institucijos užtikrina, kad atitinkama kredito įstaiga kaip galima greičiau imtųsi priemonių, būtinų šiam koeficientui atstatyti iki nustatyto minimalaus lygmens.

3 skirsnis

Didelė rizika

48 straipsnis

Ataskaitų apie didelę riziką teikimas

1. Kredito įstaigai kylanti rizika dėl vieno kliento ar susijusių klientų grupės laikoma didele, kai jos vertė yra lygi arba viršija 10 % kredito įstaigos nuosavų lėšų.

2. Kredito įstaiga praneša kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną 1 dalyje apibūdintą didelę riziką. Valstybės narės savo nuožiūra užtikrina tokios informacijos teikimą pagal vieną iš dviejų toliau pateiktų metodų:

- informacija apie visas didelės rizikos grupes teikiama ne rečiau kaip kartą per metus, taip pat visus metus informuojama apie visas naujas didelės rizikos grupes bei apie esamos didelės rizikos padidėjimą mažiausiai 20 %, palyginti su ankstesniais duomenimis,
- informacija apie visas didelės rizikos grupes teikiama ne rečiau kaip keturis kartus per metus.

3. Tačiau apie riziką, kuriai pagal 49 straipsnio 7 dalies a, b, c, d, f, g ir h punktus taikomos išlygos, nereikia pranešti vadovaujantis 2 dalyje nurodytais metodais. Informacijos apie riziką, kuri apibūdinta 49 straipsnio 7 dalies e ir i punktuose bei 8, 9 ir 10 dalyse, teikimo dažnumas, nurodytas 2 dalies 2 įtraukoje, gali būti sumažintas iki dviejų kartų per metus.

4. Kompetentingos institucijos privalo reikalauti, kad kiekviena kredito įstaiga turėtų patikimas valdymo ir apskaitos procedūras bei tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, kad galėtų visas didelės rizikos grupes bei vėlesnius pokyčius nustatyti ir registruoti taip, kaip apibrėžia ir numato ši direktyva, taip pat kad tokią riziką būtų galima stebėti atsižvelgiant į kiekvienos kredito įstaigos vykdomą rizikos politiką.

Tuo atveju, kai kredito įstaiga vadovaujasi 3 dalies nuostatomis, ji ne mažiau kaip vienerius metus po įvykio, dėl kurio gali būti

taikoma išlyga, saugo įrašus apie išlygos taikymo motyvus, kad atsakingos valdžios institucijos galėtų nustatyti, ar tai yra pateisinama.

49 straipsnis

Didelės rizikos ribos

1. Kredito įstaigai negali kilti rizika dėl vieno kliento ar susijusių klientų grupės, didesnė kaip 25 % jos nuosavų lėšų.

2. Kai klientas ar susijusių klientų grupė yra kredito įstaigos patronuojanti arba dukterinė įmonė ir (arba) viena ar daugiau tos patronuojančios įmonės dukterinių įmonių, 1 dalyje nurodytas procentinis dydis sumažinamas iki 20 %. Tačiau valstybės narės gali netaikyti dėl tokių klientų kylančiai rizikai 20 % apribojimo, jei jos yra numatiusios specialų tokios rizikos stebėjimą naudojant kitas priemones ar taikant kitas procedūras. Apie tokių priemonių ar procedūrų turinį jos privalo informuoti Komisiją ir Bankininkystės patariamąjį komitetą.

3. Bendra kredito įstaigai tenkanti didelė rizika negali viršyti 800 % jos nuosavų lėšų.

4. Valstybės narės gali nustatyti griežtesnes ribas negu tos, kurios nurodytos 1, 2 ir 3 dalyse.

5. Kredito įstaiga visada turi laikytis 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų ribų, taikomų jos rizikai. Jei ypatingu atveju rizika viršija minėtas ribas, apie šį faktą privaloma nedelsiant informuoti atsakingas valdžios institucijas, kurios, jei aplinkybės leidžia, gali skirti kredito įstaigai tam tikrą laiką, per kurį ji galėtų įvykdyti reikalavimus dėl apribojimų.

6. Valstybės narės gali visiškai ar iš dalies netaikyti 1, 2 ir 3 dalių nuostatų rizikai, kuri kyla kredito įstaigai dėl savo patronuojančios įmonės, kitų tos patronuojančios įmonės dukterinių įmonių arba savo pačios dukterinių įmonių, jei konsoliduota priežiūra, vykdoma vadovaujantis šia direktyva arba analogiškais trečiojoje šalyje galiojančiais koeficientais, apima ir tokias kredito įstaigas.

7. Valstybės narės gali visiškai ar iš dalies netaikyti 1, 2 ir 3 dalių nuostatų:

- a) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos A zonos centrinei valdžiai ar centriniam bankams;
- b) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos Europos Bendrijoms;

- c) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos, apdraustos A zonos centrinės valdžios ar centrinių bankų arba Europos Bendrijų tiesioginėmis garantijomis;
- d) kitai rizikai, priskiriamai A zonos centrinei valdžiai ar centrinėms bankams arba Europos Bendrijoms, arba apdraustoms jų garantijomis;
- e) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos ir kita rizika, priskiriama B zonos centrinei valdžiai arba centrinėms bankams, kuri išreikšta ir tam tikrais atvejais finansuojama skolininkų nacionaline valiuta;
- f) turto straipsniams ir kitoms rizikoms, apdraustoms kompetentingas institucijas tenkinančiu užstatu, kurį sudaro A zonos centrinės valdžios arba centrinių bankų vertybiniai popieriai, arba apdraustoms Europos Bendrijų arba valstybės narės regiono ar vietos valdžios institucijų išleistais vertybiniais popieriais, kuriems 44 straipsnyje mokumo apskaičiavimui nustatytas nulinis rizikos koeficientas;
- g) turto straipsniams ir kitoms rizikoms, apdraustoms kompetentingas institucijas tenkinančiu užstatu, kurį sudaro grynųjų pinigų indėliai, laikomi skolinančioje įstaigoje arba kredito įstaigoje, kuri yra skolinančios įstaigos patronuojanti arba dukterinė įmonė;
- h) turto straipsniams ir kitoms rizikoms, apdraustoms kompetentingas institucijas tenkinančiu užstatu, kurį sudaro skolinančios įstaigos arba kredito įstaigos, kuri yra skolinančios įstaigos patronuojanti arba dukterinė įmonė, išleisti indėlio pažymėjimai, laikomi vienoje iš šių įmonių;
- i) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos ir kitos rizikos, tenkančios kredito įstaigoms, kurių mokėjimo terminas ne ilgesnis kaip vieneri metai, bet kurios nėra tų įstaigų nuosavos lėšos;
- j) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos ir kitos rizikos, kylančios dėl tų įstaigų, kurios nėra kredito įstaigos, bet kurios atitinka 45 straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas ir kurių mokėjimo terminas yra ne ilgesnis kaip vieneri metai, apdraustos toje pačioje dalyje nurodyta tvarka;
- k) prekybos ir kitiems panašioms vekseliams, kurių mokėjimo terminas yra ne ilgesnis kaip vieneri metai ir kurie yra pasirašyti kitų kredito įstaigų;
- l) skolos vertybiniais popieriais, apibrėžtiems Direktyvos 85/611/EEB 22 straipsnio 4 dalyje;
- m) tolesnio derinimo metu – 51 straipsnio 3 dalyje nurodytoms draudimo bendrovių akcijoms, sudarančioms ne daugiau kaip 40 % tokias akcijas įsigijančios kredito įstaigos nuosavų lėšų;
- n) turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos regiono ar centrinėms kredito įstaigoms, su kuriomis, remiantis teisinėmis ar įstatymuose išdėstytomis nuostatomis, skolinanti įstaiga sudaro vieną sistemą ir kurios, remiantis tomis nuostatomis, yra atsakingos už grynųjų pinigų kliringo operacijas toje sistemoje;
- o) rizikoms, apdraustoms kompetentingas institucijas tenkinančiu užstatu, kurį sudaro vertybiniai popieriai, išskyrus tuos, kurie nurodyti f punkte, jei tuos vertybinius popierius išleisdžia ne pati kredito įstaiga, jos patronuojanti įmonė ar viena iš jos dukterinių įmonių ir ne atitinkamas klientas ar su banku susijusių klientų grupė. Vertybiniai popieriai, naudojami kaip užstatas, turi būti įvertinti rinkos kaina, jų vertė turi būti didesnė už apdraustų rizikų sumą, taip pat jais turi būti prekiaujama vertybinių popierių biržoje arba jie turi būti pakankamai likvidūs ir būti reguliariai kotiruojami rinkoje, kurioje veikia profesionalūs biržos makleriai, ir kuriems, tenkinant valstybės narės, kurioje įsteigta kredito įstaiga, kompetentingų institucijų reikalavimus, galima nustatyti tokią objektyvią kainą, kad bet kada būtų galima patikrinti perteklinę vertybinių popierių vertę. Privaloma perteklinė vertė yra 100 %, tačiau ji turi siekti 150 %, jei tai yra akcijos, ir 50 %, jei tai yra skolos vertybiniai popieriai, kuriuos išleido kredito įstaigos, valstybės narės regiono ar vietos valdžios institucijos, išskyrus tuos, kurie nurodyti 44 straipsnyje, taip pat jei tai yra skolos vertybiniai popieriai, kuriuos išleido Europos investicijų bankas ir daugiašaliai plėtros bankai. Vertybiniai popieriai, naudojami kaip užstatas, negali būti kredito įstaigų nuosavos lėšos;
- p) paskoloms, apdraustoms kompetentingas institucijas tenkinančiu užstatu, įkeičiant gyvenamojo ploto nuosavybę ar Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių, veikiančių pagal 1991 m. priimtą Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių įstatymą ar vėliau priimtus lygiaverčius teisės aktus, pagal kuriuos nuomotojas išlaiko visišką teisę į nuomojamo gyvenamojo ploto nuosavybę tol, kol nuomininkas nepasinaudoja galimybe ją išpirkti, – visais atvejais iki 50 % atitinkamos gyvenamojo ploto nuosavybės vertės. Nuosavybės vertė, tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus, apskaičiuojama remiantis griežtomis vertinimo normomis, kurios nurodytos įstatymuose ir kituose teisės aktuose. Vertinama ne rečiau kaip kartą per metus. Šioje pastraipoje gyvenamojo ploto nuosavybė – gyvenamasis plotas, kuriame gyvena arba kurį nuomoja skolininkas;
- q) 50 % vidutinės arba mažos rizikos nebalansiniams straipsniams, išvardytiems šios direktyvos II priede;
- r) kompetentingoms institucijoms pritarus, garantijoms (išskyrus paskolų garantijas), kurios pagrįstos teisinėmis ar priežiūros nuostatomis ir kurias savo nariams yra suteikę savitarpio garantijų fondai, turintys kredito įstaigų statusą, jų bendrai sumai taikant 20 % rizikos koeficientą.

Kad būtų užkirstas kelias konkurencijos iškraipymams, valstybės narės informuoja Komisiją apie tai, kaip jos naudojasi šia pasirinkimo galimybe;

s) mažos rizikos nebalansiniams straipsniams, nurodytiems II priede, jei su klientu ar su susijusių klientų grupe buvo sudaryta sutartis, pagal kurią rizika gali kilti tik tuo atveju, jei nustatyta, kad dėl jos nebus viršytos pagal 1, 2 ir 3 dalis taikytinų apribojimų ribos.

8. Taikydamos 1, 2 ir 3 dalis, valstybės narės gali taikyti 20 % rizikos koeficientą turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos valstybių narių regionų ir vietos valdžios institucijoms, taip pat kitoms rizikoms, kurios kyla dėl tokių institucijų arba kurias garantuoja tokios institucijos; tačiau, atsižvelgdamos į 44 straipsnyje nurodytas sąlygas, valstybės narės gali sumažinti šį koeficientą iki 0 %

9. Taikydamos 1, 2 ir 3 dalis, valstybės narės gali nustatyti 20 % rizikos koeficientą tiems turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos ir kitos rizikos, tenkančioms kredito įstaigoms, kurių mokėjimo terminas ne trumpesnis kaip vieneri, bet ne ilgesnis kaip treji metai, ir 50 % rizikos koeficientą tiems turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos kredito įstaigoms, kurių terminas ilgesnis kaip treji metai, jei tos pretenzijos yra kredito įstaigos išleistos skolos priemonės ir, kompetentingų institucijų nuomone, yra likvidžios reguliuojamoje rinkoje, kurioje veikia profesionalūs biržos makleriai, bei kiekvieną dieną kotiruojamos toje rinkoje arba kurias išleisti leido valstybės narės, kurioje įsteigta kredito įstaiga, kompetentingos institucijos. Nė vienas iš šių turto straipsnių jokiū būdu negali būti įskaitomas į nuosavas lėšas.

10. Taikydamos išlygą 7 dalies i punktui ir 9 daliai, valstybės narės gali numatyti 20 % rizikos koeficientą tiems turto straipsniams, kuriuos sudaro pretenzijos ir kitos rizikos, tenkančios kredito įstaigoms, nepriklausomai nuo mokėjimo termino.

11. Kai rizika, kylanti dėl kliento, yra apdrausta trečiosios šalies garantija arba užstatu, kurį sudaro trečiosios šalies išleisti vertybiniai popieriai, vadovaudamasi 7 dalies o punkte nurodytomis sąlygomis, valstybės narės gali:

— laikyti tokią riziką rizika, kylanti dėl trečiosios šalies, o ne dėl kliento, jeigu ši rizika, kompetentingų institucijų nuomone, trečiosios šalies yra tiesiogiai ir besąlygiškai apdrausta pakankamu užstatu,

— laikyti tokią riziką rizika, kylanti dėl trečiosios šalies, o ne dėl kliento, jei rizika, apibūdinta 7 dalies o punkte, apdrausta užstatu tame punkte nurodytomis sąlygomis.

12. Ne vėliau kaip iki 1999 m. sausio 1 d. Taryba, remdamasi Komisijos pateikta ataskaita, išnagrinėja, kaip vertinamos 7

dalies i punkte, 9 ir 10 dalyse nurodytos tarpbankinės rizikos. Taryba priima sprendimą dėl visų Komisijos siūlymu darytinų pakeitimų.

50 straipsnis

Didelės rizikos konsoliduota ir nekonsoliduota priežiūra

1. Jei kredito įstaiga nėra nei patronuojanti, nei dukterinė įmonė, tai 48 ir 49 straipsnių ar visų kitų šiai sričiai taikytinų Bendrijos nuostatų atitikties priežiūra atliekama nekonsoliduotai.

2. Kitais atvejais 48 ir 49 straipsniuose ar kiekvienoje šiai sričiai taikytinoje Bendrijos nuostatoje numatytų reikalavimų vykdymo priežiūra atliekama konsoliduotai, vadovaujantis 52-56 straipsniais.

3. Valstybės narės, stebėdamos, kaip laikomasi 48 ir 49 straipsniuose ar bet kurioje šiai sričiai taikytinoje Bendrijos nuostatoje numatytų reikalavimų, individualios ar iš dalies konsoliduotos priežiūros gali netaikyti kredito įstaigai, kuri, kaip patronuojanti įmonė, yra prižiūrima konsoliduotu pagrindu, taip pat kiekvienai tokios kredito įstaigos dukterinei įmonei, kuri yra gavusi kompetentingos institucijos leidimą veiklai, yra jos prižiūrima ir kuriai taikoma konsoliduota priežiūra.

Valstybės narės taip pat gali atsakyti tokios priežiūros, kai patronuojanti įmonė yra finansinė holdingo bendrovė, įsteigta toje pačioje valstybėje narėje kaip ir kredito įstaiga, jei tos bendrovės priežiūra vykdoma taip pat, kaip ir kredito įstaigų priežiūra.

Pirmoje ir antroje pastraipose nurodytais atvejais privalu imtis priemonių, kad būtų užtikrintas priimtinas rizikos pasiskirstymas grupėje.

4 skirsnis

Akcijų paketas, turimas ne finansų sektoriaus įmonėse

51 straipsnis

Akcijų paketai ne finansų įstaigose

1. Kredito įstaiga negali turėti įmonės, kuri nėra nei kredito, nei finansų įstaiga, nei Direktyvos 86/635/EEB 43 straipsnio 2 dalies

punkto antroje pastraipoje nurodyta veikla užsiimanti įmonė, akcijų paketo, didesnio kaip 15 % jos pačios nuosavų lėšų.

3 SKYRIUS

KONSOLIDUOTA PRIEŽIŪRA

2. Bendra kredito įstaigos turimų įmonių, kurios nėra nei kredito, nei finansų įstaigos, nei Direktyvos 86/635/EEB 43 straipsnio 2 dalies f punkto antroje pastraipoje nurodyta veikla užsiimančios įmonės, akcijų paketų suma negali būti didesnė kaip 60 % jos pačios nuosavų lėšų.

52 straipsnis

Konsoliduota kredito įstaigų priežiūra

3. Valstybės narės neprivalo taikyti 1 ir 2 dalyse nustatytų ribų turimoms draudimo įmonių akcijoms, kaip apibrėžta Direktyvoje 73/239/EEB ⁽¹⁾ ir Direktyvoje 79/267/EEB ⁽²⁾

1. Kiekvienai kredito įstaigai, turinčiai dukterinę įmonę – kredito arba finansų įstaigą – arba dalyvaujančiai valdant šių įstaigų kapitalą, taikoma konsoliduotos finansinės būklės priežiūra, kurios mastas ir atlikimo būdas numatyti 54 straipsnyje. Ši priežiūra atliekama bent 5 ir 6 dalyse nurodytose srityse.

4. Akcijos, laikinai turimos finansinio reorganizavimo ar sanavimo metu arba gautos įprastam išplatinimui atlikti, arba savo institucijos vardu kitų naudai, nėra laikomos akcijų paketais, kai yra apskaičiuojamos 1 ir 2 dalyse nustatytos ribos. Akcijos, kurios nėra ilgalaikis finansinis turtas, kaip apibrėžta Direktyvos 86/635/EEB 35 straipsnio 2 dalyje, neįskaitomos.

2. Kiekviena kredito įstaiga, kurios patronuojanti įmonė yra finansinė holdingo bendrovė, įtraukiama į šios holdingo bendrovės konsoliduotos finansinės padėties priežiūrą pagal 54 straipsnyje numatytą mastą ir vykdymo būdą. Ši priežiūra atliekama bent 5 ir 6 dalyse nurodytose srityse. Tai, kad finansinės holdingo bendrovės finansinė padėtis tikrinama konsoliduotai, nereiškia, jog kompetentingos institucijos turi atlikti finansinės holdingo bendrovės priežiūrą atskirai.

5. Viršyti 1 ir 2 dalyse nustatytus dydžius galima tik esant išimtinėms aplinkybėms. Tačiau tokiais atvejais kompetentingos institucijos reikalauja, kad kredito įstaiga padidintų savo nuosavas lėšas arba imtųsi kitų lygiaverčių priemonių.

3. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos, atsakingos už pagal 53 straipsnį konsoliduotai atliekamą priežiūrą, gali nuspręsti, kad kredito ar finansų įstaigai arba papildomas banko paslaugas teikiančiai įmonei, kuri yra dukterinė įmonė arba kurioje kita bendrovė dalyvauja valdant kapitalą, konsoliduota priežiūra gali būti nevykdoma šiais atvejais:

6. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos netaiko 1 ir 2 dalyse nustatytų ribų, jeigu jos numato, kad kredito įstaigos nuosavomis lėšomis 100 % padengtų tą sumą, kuria jų akcijų paketai viršija minėtus dydžius, ir kad ta suma nebūtų įtraukiama apskaičiuojant mokumo koeficientą. Jei abi 1 ir 2 dalyse nustatytos ribos yra viršytos, nuosavomis lėšomis reikia padengti didesnę iš jų.

— jeigu įmonė, kurią reikėtų įtraukti į konsoliduotą priežiūrą, yra trečiojoje šalyje, kurioje esama įstatyminių kliūčių reikalingai informacijai perduoti,

— jeigu, kompetentingų institucijų nuomone, įmonė, kuriai reikėtų taikyti konsoliduotą priežiūrą, nėra svarbi tik kredito įstaigų priežiūros atžvilgiu ir visais atvejais – jeigu tokios įmonės bendras balansas mažesnis už vieną iš šių dviejų dydžių: 10 milijonų eurų arba 1 % viso patronuojančios įmonės arba įmonės, dalyvaujančios valdant jos kapitalą, bendrovės bendro balanso. Jeigu kelios įmonės atitinka anksčiau išvardytus kriterijus, joms konsoliduota priežiūra vis dėlto turi būti taikoma tuo atveju, kai kartu paėmus įmonės yra svarbios siekiant minėtų tikslų, arba

— jeigu, už konsoliduotą priežiūrą atsakingų kompetentingų institucijų nuomone, įmonės, kuriai reikėtų taikyti

(1) 1973 m. liepos 24 d. Tarybos pirmoji direktyva 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir plėtojimu, suderinimo (OL L 228, 1973 8 16, p. 3). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

(2) 1979 m. kovo 5 d. Tarybos pirmoji direktyva 79/267/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio gyvybės draudimo veiklos pradėjimu ir plėtojimu, suderinimo (OL L 63, 1979 3 13, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/26/EB.

konsoliduotą priežiūrą, finansinės padėties konsolidavimas būtų netinkamas arba klaidinantis atsižvelgiant į kredito įstaigų priežiūros tikslus.

4. Jeigu vienu iš 3 dalies antroje ir trečioje įtraukose nurodytų atvejų valstybės narės kompetentingos institucijos dukterinei kredito įstaigai netaiko konsoliduotos priežiūros, valstybės narės, kurios teritorijoje yra dukterinė kredito įstaiga, kompetentingos institucijos gali prašyti patronuojančią įmonę suteikti informaciją, kuri palengvintų minėtos kredito įstaigos priežiūrą.

5. Mokumo, nuosavų lėšų, skirtų rinkos rizikai padengti, pakankamumo priežiūra bei didelių rizikų kontrolė vykdoma konsoliduotai vadovaujantis šiuo straipsniu ir 53-56 straipsniais. Prireikus valstybės narės nustato priemones, būtinas finansinėms holdingo bendrovėms įtraukti į konsoliduotą priežiūrą, kaip numatyta 2 dalyje.

51 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų laikymosi priežiūra ir kontrolė atliekama remiantis konsoliduotomis arba iš dalies konsoliduotomis kredito įstaigos finansinės padėties ataskaitomis.

6. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad visose įmonėse, kurioms, įgyvendinant 1 ir 2 dalių nuostatas, taikoma konsoliduota priežiūra, būtų tinkama vidaus kontrolės sistema, skirta parengti visus duomenis ir informaciją, kurių galėtų prirėkti atliekant konsoliduotą priežiūrą.

7. Nepažeisdamos konkrečių kitų direktyvų nuostatų, valstybės narės, atlikdamos kredito įstaigos atskirą arba iš dalies konsoliduotą priežiūrą, gali netaikyti 5 dalyje išdėstytų principų, jeigu tai kredito įstaigai, kaip patronuojančiai įmonei, taikoma konsoliduota priežiūra; be to, valstybės narės šių principų gali netaikyti kiekvienai minėtos kredito įstaigos dukterinei įmonei, kuri turi gauti jų leidimą vykdyti veiklą ir kuriai taikoma jų priežiūra, jeigu ši dukterinė įmonė įtraukta į kredito įstaigos, esančios jos patronuojančia įmone, konsoliduotai vykdomą priežiūrą. Šią išimtį taip pat galima taikyti, jeigu patronuojanti įmonė yra finansinė holdingo bendrovė, kurios pagrindinė buveinė įsikūrusi toje pačioje valstybėje narėje kaip ir kredito įstaiga, tačiau su sąlyga, kad minėtai finansinei holdingo bendrovei taikoma tokia pat priežiūros tvarka kaip ir kredito įstaigoms, visų pirma 5 dalyje nustatyti principai.

Abiem pirmoje pastraipoje nustatytais atvejais būtina imtis priemonių, kurios užtikrintų, kad kapitalas bankų grupės įstaigoms būtų paskirstytas taip, kad kiekvienai iš jų tektų pakankamai kapitalo.

Jeigu kompetentingos institucijos šias taisykles minėtoms kredito įstaigoms taiko atskirai, šios įstaigos, apskaičiuodamos nuosavas lėšas, gali pasinaudoti 3 straipsnio 2 dalies paskutinės pastraipos nuostata.

8. Jeigu kredito įstaiga, kurios patronuojanti įmonė taip pat yra kredito įstaiga, yra kitoje valstybėje narėje ir turi šios valstybės narės leidimą veiklai, ši leidimą išdavusios kompetentingos institucijos minėtai įstaigai taiko atskirą arba, esant atitinkamoms sąlygoms, iš dalies konsoliduotą priežiūrą vadovaudamasi 5 dalyje nustatytais principais.

9. Nepaisant 8 dalies reikalavimų, institucijos, kurios atsako už leidimo veiklai išdavimą patronuojančios įmonės, kuri yra kredito įstaiga, dukterinei įmonei, dvišalio susitarimo pagrindu gali perduoti įgaliojimus atlikti dukterinės įmonės priežiūrą pagal šią direktyvą kompetentingoms institucijoms, kurios leidimą veiklai yra išdavusios patronuojančiai įmonei ir kurios atlieka patronuojančios įmonės priežiūrą. Apie tokius susitarimus ir jų turinį būtina informuoti Komisiją. Komisija perduoda šią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Bankininkystės patariamajam komitetui.

10. Valstybės narės užtikrina, kad jų institucijos, kurios atsako už konsoliduotą priežiūrą, galėtų prašyti kredito įstaigoms arba finansinėms holdingo bendrovėms priklausančių dukterinių įmonių, kurioms nėra taikoma konsoliduota priežiūra, pateikti 55 straipsnyje nurodytą informaciją. Šiuo atveju taikoma 55 straipsnyje nustatyta informacijos perdavimo ir patikrinimo tvarka.

53 straipsnis

Kompetentingos institucijos, atsakingos už konsoliduotą priežiūrą

1. Jeigu patronuojanti įmonė yra kredito įstaiga, jos konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos institucijos, išdavusios jai leidimą veiklai pagal 4 straipsnį.

2. Jeigu kredito įstaigos patronuojanti įmonė yra finansinė holdingo bendrovė, jos konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos institucijos, išdavusios šiai kredito įstaigai leidimą veiklai pagal 4 straipsnį.

Tačiau jeigu kredito įstaigos, turinčios leidimus veiklai dviejų arba kelių valstybių narių teritorijose, priklauso tai pačiai patronuojančiai finansinei holdingo bendrovei, šių kredito įstaigų konsoliduotą priežiūrą atlieka valstybės narės, kurioje įkurta finansinė holdingo bendrovė, kompetentingos institucijos.

Jeigu nė viena dukterinė kredito įstaiga neturi leidimo veiklai valstybėje narėje, kurioje įkurta finansinė holdingo bendrovė, atitinkamų valstybių narių (įskaitant valstybės narės, kurioje įkurta finansinė holdingo bendrovė) kompetentingos institucijos siekia susitarti, kuri iš jų atliks konsoliduotą priežiūrą. Jeigu tokio

susitarimo nėra, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą veiklai kredito įstaigai, kurios bendras balansas yra didžiausias; jeigu balansai vienodi, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos institucijos, pirmosios išdavusios 4 straipsnyje nurodytą leidimą.

3. Atitinkamos kompetentingos institucijos bendro susitarimo pagrindu gali netaikyti 2 dalies pirmoje ir antroje pastraipose nustatytų principų.

4. 2 dalies trečioje pastraipoje ir 3 dalyje nurodyti susitarimai nustato bendradarbiavimo ir informacijos perdavimo tvarką, kuri leistų įgyvendinti konsoliduotos priežiūros tikslus.

5. Jeigu valstybėse narėse yra daugiau kaip viena kompetentinga institucija, atliekanti riziką ribojančiais principais pagrįstą kredito ir finansų įstaigų priežiūrą, valstybės narės imasi būtinų priemonių tokių institucijų bendradarbiavimui organizuoti.

54 straipsnis

Konsolidavimo forma ir mastas

1. Kompetentingos institucijos, kurios atsako už konsoliduotą priežiūrą, priežiūros tikslais privalo reikalauti, kad visos kredito ir finansų įstaigos, kurios yra patronuojančios įmonės dukterinės įmonės, būtų įtrauktos į konsoliduotą priežiūrą.

Tačiau tais atvejais, kai, kompetentingų institucijų nuomone, patronuojančios įmonės, turinčios kapitalo dalį, atsakomybė yra apribota tik ta kapitalo dalimi, kadangi kiti akcininkai ar nariai, kurių mokumo būklė patenkinama, atsako savo turima kapitalo dalimi, galima taikyti proporcinio konsolidavimo principą. Būtina aiškiai nustatyti kitų akcininkų ir narių atsakomybę prirėkus pasirašant oficialius išpareigojimo dokumentus.

2. Už konsoliduotą priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos, kad galėtų atlikti šią priežiūrą, privalo pareikalauti, jog dalyvavimo valdant kapitalą dalis kredito ir finansų įstaigose būtų įtraukta į proporcinį konsolidavimą, jeigu pastarąsias valdo įmonė, įtraukta į konsoliduotą priežiūrą kartu su viena arba keliomis įmonėmis, kurios nėra įtrauktos į konsoliduotas ataskaitas, jeigu šių įmonių atsakomybė apribota jų turimo kapitalo dalimi.

3. 1 ir 2 dalyse nenurodytais dalyvavimo valdant kapitalą arba su įmonės kapitalu susijusių ryšių atvejais kompetentingos institucijos nustato, ar priežiūra turi būti atliekama konsoliduotai ir kaip

ji atliekama. Pirmiausia jos gali leisti arba pareikalauti, kad būtų taikomas nuosavybės metodas. Tačiau šio metodo taikymas nereiškia, kad atitinkamos įmonės yra įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą.

4. Nepažeisdamos 1, 2 ir 3 dalių nuostatų, kompetentingos institucijos nustato, ar būtina atlikti konsoliduotą priežiūrą ir kaip ją atlikti šiais atvejais:

- jeigu, kompetentingų institucijų nuomone, kredito įstaiga turi reikšmingą įtaką vienai ar kelioms kredito arba finansų įstaigoms, tačiau nedalyvauja valdant šių įstaigų kapitalą arba neturi kitų su jų kapitalu susijusių ryšių,
- jeigu viena ar kelios kredito arba finansų įstaigos priklauso vienai vadovavimo sistemai, tačiau ne tai, kuri nurodyta jų steigimo sutartyje arba įstatuose,
- jeigu vienos ar kelių kredito arba finansų įstaigų administracijos, vadovavimo arba priežiūros organų daugumą sudaro tie patys asmenys.

Kompetentingos institucijos pirmiausia gali leisti arba pareikalauti, kad būtų taikomas Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnyje nurodytas metodas. Tačiau šio metodo taikymas nereiškia, kad atitinkamos įmonės yra įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą.

5. Jeigu būtina taikyti konsoliduotą priežiūrą vadovaujantis 52 straipsnio 1 ir 2 dalimis, papildomas banko paslaugas teikiančios įmonės įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą šio straipsnio 1-4 dalyse nurodytais atvejais ir taikant juose nurodytus metodus.

55 straipsnis

Informacija, kurią turi teikti mišrią veiklą vykdančios holdingo bendrovės ir jų dukterinės įmonės

1. Tolesnio konsolidavimo metodų derinimo metu valstybės narės numato, kad tuo atveju, kai patronuojanti įmonė, kuriai priklauso viena arba kelios kredito įstaigos, yra mišrią veiklą vykdananti holdingo bendrovė, kompetentingos institucijos, kurios atsako už leidimų veiklai išdavimą šioms kredito įstaigoms bei jų priežiūrą, tiesiogiai arba per dukterines kredito įstaigas kreipdamosi į mišrią veiklą vykdančią holdingo bendrovę arba į jos dukterines bendroves, reikalauja, kad būtų pateikta visa informacija, reikalinga atliekant dukterinių kredito įstaigų priežiūrą.

2. Valstybės narės numato, kad jų kompetentingos institucijos, pasitelkdamos išorės inspektorius, gali vietoje patikrinti

informaciją, kurią pateikė mišrią veiklą vykdančių holdingo bendrovė arba jai priklausančios dukterinės įmonės. Jeigu mišrią veiklą vykdančių holdingo bendrovė arba viena iš jai priklausančių dukterinių įmonių yra draudimo įmonė, galima taikyti ir 56 straipsnio 4 dalyje nustatytą tvarką. Jeigu mišrią veiklą vykdančių holdingo bendrovė arba viena iš jai priklausančių dukterinių įmonių yra ne tos valstybės narės teritorijoje, kurioje yra dukterinė kredito įstaiga, informacija vietoje turi būti tikrinama vadovaujantis 56 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka.

56 straipsnis

Konsoliduotą priežiūrą palengvinančios priemonės

1. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos garantuoti, kad nebus jokių teisinių kliūčių, neleidžiančių įmonėms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, mišrią veiklą vykdančioms holdingo bendrovėms ir joms priklausančioms dukterinėms įmonėms arba 52 straipsnio 10 dalyje nurodytoms dukterinėms įmonėms, laisvai tarpusavyje keistis visa informacija, reikalinga atlikti priežiūrą vadovaujantis 52-55 ir šiuo straipsniais.

2. Jeigu patronuojanti įmonė ir kuri nors iš jai priklausančių dukterinių kredito įstaigų yra skirtingų valstybių narių teritorijose, kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos viena kitai pateikia visą reikalingą informaciją, kuri gali leisti arba padėti atlikti konsoliduotą priežiūrą.

Jeigu valstybės narės, kurioje yra patronuojanti įmonė, kompetentingos institucijos pačios neatlieka konsoliduotos priežiūros vadovaudamosi 53 straipsniu, šią priežiūrą atliekančios kompetentingos institucijos gali paprašyti, kad minėtos priežiūros neatliekančios institucijos iš patronuojančios įmonės pareikalautų pateikti visą informaciją, kurios prireikia atliekant konsoliduotą priežiūrą, ir perduotų šią informaciją jos prašančioms institucijoms.

3. Valstybės narės įgalioja savo kompetentingas institucijas keistis 2 dalyje nurodyta informacija suprasdamos, jog tai jokiū būdu nereiškia, kad rinkdamos ir kaupdamos informaciją, susijusią su finansinėmis holdingo bendrovėmis, finansų įstaigomis arba papildomas banko paslaugas teikiančiomis įmonėmis, kompetentingos institucijos turi atskirai atlikti minėtų institucijų arba įmonių priežiūrą.

Valstybės narės taip pat įgalioja savo kompetentingas institucijas keistis 55 straipsnyje nurodyta informacija suprasdamos, jog tai jokiū būdu nereiškia, kad rinkdamos ir kaupdamos informaciją, susijusią su mišrią veiklą vykdančiomis holdingo bendrovėmis ir jos dukterinėmis įmonėmis, kurios nėra kredito įstaigos, arba su

52 straipsnio 10 dalyje nurodytomis dukterinėmis įmonėmis, kompetentingos institucijos atlieka jų priežiūrą.

4. Jeigu kredito įstaiga, finansinė holdingo bendrovė arba mišrią veiklą vykdančių holdingo bendrovė kontroliuoja vieną arba kelias dukterines įmones, kurios yra draudimo įmonės arba kitos investavimo paslaugas teikiančios įmonės ir kurios turi gauti leidimą veiklai, kompetentingos institucijos ir institucijos, kurias valstybė įgalioja atlikti draudimo įmonių ir investavimo paslaugas teikiančių įmonių priežiūrą, glaudžiai bendradarbiauja. Nepažeisdamos savo atitinkamų įsipareigojimų, šios institucijos teikia viena kitai visą informaciją, kuri gali palengvinti joms atlikti savo uždavinius ir leidžia atlikti jų prižiūrimų įmonių veiklos ir bendrosios finansinės padėties priežiūrą.

5. Informacijai, gautai atliekant konsoliduotą priežiūrą, ypač bet kokiam šioje direktyvoje numatytam kompetentingų institucijų keitimuisi informacija, taikomas 30 straipsnyje apibūdintas reikalavimas saugoti profesines paslaptis.

6. Kompetentingos institucijos, kurios atsako už konsoliduotą priežiūrą, sudaro 52 straipsnyje 2 dalyje nurodytų finansinių holdingo bendrovių sąrašus. Šie sąrašai perduodami kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai.

7. Jeigu, taikydamos šią direktyvą, valstybės narės kompetentingos institucijos konkrečiais atvejais pageidauja patikrinti informaciją, susijusią su kredito ar finansų įstaiga, finansine holdingo bendrove, pagalbines banko paslaugas teikiančia įmone, mišrią veiklą vykdančia holdingo bendrove, 55 straipsnyje arba 52 straipsnio 10 dalyje nurodytomis dukterinėmis įmonėmis, esančiomis kitos valstybės narės teritorijoje, jos turi paprašyti tos valstybės narės kompetentingų institucijų patikrinti informaciją. Tokį prašymą gavusios institucijos pagal savo kompetenciją patenkina jį pačios arba leidžia tai padaryti prašymą pateikusioms institucijoms, auditoriui arba ekspertui.

8. Nepažeisdamos savo baudžiamosios teisės nuostatų, valstybės narės garantuoja, kad nuobaudos ir priemonės, skirtos pastebėtiems pažeidimams arba jų priežastims pašalinti, gali būti taikomos finansinėms holdingo bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms holdingo bendrovėms, kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus įgyvendinant 52-55 ir šį straipsnius, taip pat šių bendrovių vadovams. Kai kuriais atvejais šioms priemonėms taikyti gali prireikti teismo sprendimo. Kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos užtikrinti, kad minėtos nuobaudos ir priemonės duotų pageidaujamų rezultatų, ypač jeigu finansinė holdingo bendrovė arba mišrią veiklą vykdančios holdingo bendrovės centrinė administracija arba pagrindinė įstaiga nėra įsikūrusios šių bendrovių pagrindinėse buveinėse.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BANKININKYSTĖS PATARIAMASIS KOMITETAS*57 straipsnis***Bankininkystės patariamojo komiteto sudėtis ir uždaviniai**

1. Prie Komisijos yra sudaromas valstybių narių kompetentingų institucijų Bankininkystės patariamasis komitetas.

2. Bankininkystės patariamojo komiteto užduotis – padėti Komisijai užtikrinti deramą šios direktyvos įgyvendinimą. Be to, jis atlieka kitas šioje direktyvoje numatytas užduotis ir padeda Komisijai rengti naujus pasiūlymus Tarybai dėl tolesnio kredito įstaigų veiklos sąlygų suderinimo.

3. Bankininkystės patariamasis komitetas nesprendžia konkrečių problemų, susijusių su pavienėmis kredito įstaigomis.

4. Bankininkystės patariamąjį komitetą sudaro ne daugiau kaip po tris atstovus iš kiekvienos valstybės narės ir iš Komisijos. Kartais, Komitetui iš anksto sutikus, atstovus gali lydėti jų patarėjai. Komitetas taip pat gali kviešti dalyvauti savo susirinkimuose specialistus ir ekspertus. Sekretoriato funkcijas vykdo Komisijos personalas.

5. Bankininkystės patariamasis komitetas priima savo darbo reglamentą ir iš valstybių narių atstovų išrenka pirmininką. Komitetas renkami reguliariai ir kai to prireikia dėl susidariusios padėties. Komisija gali paprašyti komiteto skubiai sušaukti susirinkimą, jeigu ji mano, kad tai reikalinga dėl susidariusios padėties.

6. Bankininkystės patariamojo komiteto diskusijos ir jų rezultatai yra slapti, nebent Komitetas nuspręstų kitaip.

*58 straipsnis***Reikalavimų, nustatytų leidimams veiklai gauti, nagrinėjimas**

Bankininkystės patariamasis komitetas išnagrinėja turinį, kurį kompetentingos institucijos suteikia 5 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnio 1 dalyje išvardytiems reikalavimams, taip pat visus

kitus valstybės narės taikomus reikalavimus bei informaciją, kurią privalu pateikti veiklos programoje, o prireikus pataria Komisijai dėl detalesnio suderinimo.

*59 straipsnis***Stebėjimo koeficientai**

1. Tolesnio derinimo metu kompetentingos institucijos priežiūros tikslais ir jei reikia papildydamos jau taikomus koeficientus nustato įvairių kredito įstaigų turto ir (arba) išpareigojimų koeficientus, kad galėtų sekti šių įstaigų mokumą ir likvidumą, taip pat kitas priemones, kurios gali padėti užtikrinti santaupų apsaugą.

Šiuo tikslu Bankininkystės patariamasis komitetas sprendžia, koks turi būti įvairių pirmoje pastraipoje nurodytų priežiūros normatyvuose naudojamų koeficientų turinys, ir numato jų apskaičiavimo būdą.

Prireikus Bankininkystės patariamasis komitetas vadovaujasi institucijų, prižiūrinčių atitinkamos kategorijos įstaigas, techninių konsultacijų rezultatais.

2. Stebėjimo koeficientai, nustatyti taip, kaip nurodyta 1 dalyje, apskaičiuojami ne rečiau kaip kartą per šešis mėnesius.

3. Bankininkystės patariamasis komitetas, remdamasis 2 dalyje minimais apskaičiavimais, išnagrinėja 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytų priežiūros institucijų atliktų tyrimų rezultatus.

4. Bankininkystės patariamasis komitetas gali Komisijai patarti, kaip geriau suderinti valstybėse narėse taikomus koeficientus.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

VYKDYMO ĮGALIOJIMAI

60 straipsnis

Techninės pataisos

1. Nepažeidžiant 34 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje minimos ataskaitos nuostatų dėl nuosavų lėšų apibrėžimo, vadovaujantis 2 dalyje nurodyta tvarka priimamos šios techninio pobūdžio pataisos:

- patikslinami apibrėžimai atsižvelgiant į finansų rinkų pokyčius šios direktyvos taikymo metu,
- patikslinami apibrėžimai, kad visoje Bendrijoje būtų užtikrintas šios direktyvos taikymo vienodumas,
- atsižvelgiant į priimtus aktus, taikomus kredito įstaigoms ir kitoms susijusioms sritims, suderinami terminai ir suformuluojami apibrėžimai,
- apibrėžiama 1 straipsnio 14 punkte nurodyta A zona,
- pateikiamas 1 straipsnio 19 punkte nurodytas „daugiašalių plėtros bankų“ apibrėžimas,
- pakeičiama 5 straipsnyje nustatyto pradinio kapitalo suma, kad būtų atspindėti ekonominės ir pinigų sričių pokyčiai,
- atsižvelgiant į finansų rinkų plėtrą, išplečiamas 18 ir 19 straipsniuose nurodytas ir I priede pateikiamas sąrašas arba pakeičiami tame sąrašė vartojami terminai,

— keičiamos sritys, kuriose kompetentingos institucijos privalo keisti informacija, išvardyta 28 straipsnyje,

— pakeičiami 43 straipsnyje nurodyto turto apibrėžimai, kad būtų atsižvelgta į finansų rinkų plėtrą,

— pakeičiami nebalansinių straipsnių, nurodytų II ir IV prieduose, sąrašai ir klasifikavimas, jų traktavimas apskaičiuojant koeficientą pagal 42, 43 ir 44 straipsnių bei III priedo nuostatas,

— laikinai sumažinamas minimalus koeficientas, nurodytas 47 straipsnyje, arba rizika, apibūdinta 43 straipsnyje, kad būtų atsižvelgta į konkrečias aplinkybes,

— paaiškinamos 49 straipsnio 5-10 dalyse numatytos išimtys.

2. Komisijai padeda komitetas.

Kai daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsnių nuostatos atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Laikotarpis, nurodytas Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje, yra trys mėnesiai.

Komitetas patvirtina savo darbo reglamentą.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

PEREINAMOSIOS NUOSTATOS

61 straipsnis

Pereinamosios nuostatos dėl 36 straipsnio

Iki 1990 m. sausio 1 d. Danija, laikydamosi toliau nurodytų apribojimų, gali leisti savo hipotekos kredito įstaigoms, kurios yra įsteigtos kaip kooperatyvinės bendrijos arba fondai ir kurios

ebeorganizuotos į atvirąsias ribotos turtinės atsakomybės bendroves, savo nuosavoms lėšoms priskirti narių solidariusius įsipareigojimus, taip pat 36 straipsnio 1 dalyje nurodytus skolininkų solidariusius įsipareigojimus, jeigu pretenzijos šiems skolininkams prilyginamos minėtiems įsipareigojimams. Būtent:

a) skolininkų solidariųjų įsipareigojimų dalies apskaičiavimo pagrindą sudaro 34 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų pozicijų suma iš jos atėmus 34 straipsnio 2 dalies 9, 10 ir 11 punktuose nurodytas pozicijas;

b) nuo 1991 m. sausio 1 d. arba, jeigu reorganizuojama vėliau, nuo reorganizavimo dienos apskaičiavimo pagrindą sudaro

maksimalus apskaičiavimo pagrindas. Apskaičiavimo pagrindas negali apimti daugiau kaip maksimalus pagrindas;

- c) nuo 1997 m. sausio 1 d. maksimalus apskaičiavimo pagrindas sumažinamas puse sumos, gautos iš kiekvienos naujos kapitalo emisijos po minėtos datos, kaip nurodyta 34 straipsnio 2 dalies 1 punkte; ir
- d) maksimali skolininkų solidariųjų įsipareigojimų suma, įtraukiama į nuosavas lėšas, negali viršyti šių apskaičiavimo pagrindo dydžių:

50 % 1991 ir 1992 m.,

45 % 1993 ir 1994 m.,

40 % 1995 ir 1996 m.,

35 % 1997 m.,

30 % 1998 m.,

20 % 1999 m.,

10 % 2000 m. ir

0 % po 2001 m. sausio 1 d.

62 straipsnis

Pereinamosios nuostatos dėl 43 straipsnio

1. Iki 2006 m. gruodžio 31 d. valstybių narių kompetentingos institucijos gali leisti kredito įstaigoms taikyti 50 % rizikos koeficientą paskoloms, kurios pagal jų reikalavimus yra visiškai apdraustos įkeitus įstaigos patalpas ar įvairios paskirties komercinės patalpas, esančias tų valstybių narių, kurios leidžia taikyti 50 % rizikos koeficientą, teritorijoje, laikantis šių sąlygų:
- i) 50 % rizikos koeficientas taikomas tai paskolos daliai, kuri neviršija dydžio, apskaičiuoto pagal a arba b papunkčius:
- a) 50 % atitinkamo turto rinkos vertės.

Tuo metu, kai suteikiama paskola, apskaičiuoti turto rinkos vertę ir atlikti nepriklausomus jo įvertinimus turi du nepriklausomi vertintojai. Paskola turi būti išduodama pagal mažesnę iš dviejų nustatytų verčių. Ne rečiau kaip

kartą per metus turtą turi pakartotinai įvertinti vienas vertintojas. Turtą, įkeistą už paskolas, kurių suma neviršija 1 milijono eurų ir 5 % kredito įstaigos nuosavų lėšų vertės, vienas vertintojas pakartotinai įvertina ne rečiau kaip kartą per trejus metus;

- b) 50 % turto rinkos vertės arba 60 % hipotekos paskolos vertės priklausomai nuo to, kuris iš šių dydžių yra mažesnis tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustatę griežtus kriterijus, pagal kuriuos vertinamos hipotekos paskolos.

Hipotekos paskolos vertę sudaro turto vertė, kurią nustato turto vertintojas, atlikęs sąžiningą turto būsimos paklausos rinkoje įvertinimą, kuriame atsižvelgiama į turto ilgamžiškumo aspektus, įprastos ir vietos rinkos sąlygas bei dabartinę ir tinkamą alternatyvų turto naudojimą. Nustatant hipotekos paskolos vertę neatsižvelgiama į spekuliacinius elementus. Minėta vertė dokumentuose nurodoma skaidriai ir aiškiai.

Ne rečiau kaip kartą per trejus metus arba tada, kai turto rinkos vertė sumažėja daugiau kaip 10 %, iš naujo įvertinama hipotekos paskolos vertė, visų pirma — svarbiausios prielaidos, susijusios su atitinkamos rinkos plėtra.

Abiejuose a ir b papunkčiuose minima „rinkos vertė“ — kaina, už kurią turtas gali būti parduotas pagal sutartį, reglamentuojamą privatinės teisės, kurią turtą norintis parduoti pardavėjas ir su juo nesusijęs pirkėjas sudaro vertės nustatymo dieną, darant prielaidą, kad turtas yra viešai pateiktas rinkai, kad rinkos sąlygos leidžia netrukdomai parduoti turtą ir kad atsižvelgiant į turto pobūdį yra numatytas pakankamas laikotarpis susitarti dėl kainos;

- ii) 100 % rizikos koeficientas taikomas tai paskolos daliai, kuri viršija i punkte nurodytas ribas;
- iii) savininkas turtą turi naudoti pats arba būti išnuomojęs.

Pirmos pastraipos nuostatos netrukdo valstybės narės, savo teritorijoje taikančios didesnę rizikos koeficientą, kompetentingoms institucijoms leisti laikantis anksčiau aptartų sąlygų taikyti 50 % rizikos koeficientą šios rūšies paskoloms tose valstybėse narėse, kurios leidžia naudoti 50 % rizikos koeficientą.

Valstybių narių kompetentingos institucijos gali leisti savo kredito įstaigoms taikyti 50 % rizikos koeficientą paskoloms, kurios 2000 m. liepos 21 d. buvo negrąžintos, jei bus laikomasi šioje

straipsnio dalyje išdėstytų sąlygų. Tokiu atveju turtas įvertinamas pagal anksčiau nurodytus kriterijus ne vėliau kaip iki 2003 m. liepos 21 d.

Paskoloms, išduodamoms iki 2006 m. gruodžio 31 d., iki jų mokėjimo termino taikomas 50 % rizikos koeficientas, jeigu kredito įstaiga privalo laikytis sutarties sąlygų.

Iki 2006 m. gruodžio 31 d. valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat gali leisti savo kredito įstaigoms taikyti 50 % rizikos koeficientą paskolų daliai, kuri visiškai ir pagal kompetentingų institucijų reikalavimus apdrausta Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių, veikiančių pagal 1991 m. Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių įstatymą ar vėliau priimtus lygiaverčius teisės aktus, akcijomis, jeigu laikomasi šioje straipsnio dalyje išdėstytų nuostatų.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie tai, kaip jos pritaikė šios straipsnio dalies nuostatas.

2. Valstybės narės gali taikyti 50 % rizikos koeficientą turto išperamosios nuomos sandoriams, sudaromiems iki 2006 m. gruodžio 31 d., kai jie susiję su turtu, naudojamu verslui, esančiu toje pačioje valstybėje kaip ir pagrindinė įstaiga ir reguliuojamu įstatymų nuostatomis, pagal kurias visišką nuosavybę nuomotojas išlaiko tol, kol nuomininkas pasinaudoja galimybe jį pirkti. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tai, kaip jos pritaikė šios straipsnio dalies nuostatas.

3. 43 straipsnio 3 dalis netrukdo kompetentingoms institucijoms pripažinti dvišales novacijos sutartis, sudarytas:

- Belgijoje iki 1996 m. balandžio 23 d.,
- Danijoje iki 1996 m. birželio 1 d.,
- Vokietijoje iki 1996 m. spalio 30 d.,
- Graikijoje iki 1997 m. kovo 27 d.,
- Ispanijoje iki 1997 m. sausio 7 d.,
- Prancūzijoje iki 1996 m. gegužės 30 d.,
- Airijoje iki 1996 m. birželio 27 d.,
- Italijoje iki 1996 m. liepos 30 d.,
- Liuksemburge iki 1996 m. gegužės 29 d.,
- Nyderlanduose iki 1996 m. liepos 1 d.,
- Austrijoje iki 1996 m. gruodžio 30 d.,
- Portugalijoje iki 1997 m. sausio 15 d.,
- Suomijoje iki 1996 m. rugpjūčio 21 d.,
- Švedijoje iki 1996 m. birželio 1 d.,
- Jungtinėje Karalystėje iki 1996 m. balandžio 30 d.

63 straipsnis

Pereinamosios nuostatos dėl 47 straipsnio

1. Kredito įstaiga, kurios minimalus mokumo koeficientas iki 1991 m. sausio 1 d. nepasiekė 47 straipsnio 1 dalyje nustatytą 8 %, turi palaipsniui, nuosekliais etapais pasiekti šį lygį. Kredito įstaiga negali leisti, kad šis koeficientas nukristų žemiau lygio, kuris buvo prieš pasiekiant šį tikslą. Bet kokie svyravimai turi būti laikini, o kompetentingoms institucijoms turėtų būti pranešta apie jų priežastis.

2. Nuo 1993 m. sausio 1 d. valstybės narės ne ilgiau kaip penkeriems metams gali nustatyti 10 % rizikos koeficientą obligacijoms, apibūdintoms Direktyvos 85/611/EEB 22 straipsnio 4 dalyje, ir taikyti jį kredito įstaigoms, kada, jų nuomone, tai būtina ir jei būtina, kad būtų išvengta didelių rinkos veikimo iškraipymų. Apie šias išimtis pranešama Komisijai.

3. Nuo 1993 m. sausio 1 d. ne ilgiau kaip septynerius metus 47 straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos Graikijos žemės ūkio bankui. Tačiau jis turi priartėti prie koeficiento, nurodyto 47 straipsnio 1 dalyje, nuosekliais etapais ir vadovaudamasis metodika, apibūdinta šio straipsnio 1 dalyje.

64 straipsnis

Pereinamosios nuostatos dėl 49 straipsnio

1. Jeigu 1993 m. vasario 5 d. kredito įstaigai jau buvo kilusi rizika ar rizikos, kurios viršija 49 straipsnyje nustatytą didelės rizikos ribą arba bendrą didelės rizikos ribą, kompetentingos institucijos reikalauja, kad atitinkama kredito įstaiga imtųsi priemonių, kad rizika arba rizikos neviršytų 49 straipsnyje nustatytų ribų.

2. Proceso, kuriam vykstant tokia rizika ar rizikos turi pasiekti nustatytas ribas, parengimas, patvirtinimas ir įgyvendinimas turi būti tokios trukmės, kad jis, kompetentingų institucijų nuomone, atitiktų saugaus vadovavimo ir sąžiningos konkurencijos principus. Kompetentingos institucijos informuoja Komisiją ir Bankininkystės patariamąjį komitetą apie patvirtintą tokio proceso grafiką.

3. Kredito įstaiga negali imti jokių priemonių, dėl kurių 1 dalyje nurodytos rizikos viršytų nustatytas ribas, buvusias 1993 m. vasario 5 d.

4. Laikotarpis, taikytinas pagal 2 dalį, baigiasi ne vėliau kaip 2001 m. gruodžio 31 d. Rizikos, kurių mokėjimo terminas yra ilgesnis ir kurių atžvilgiu skolinanti įstaiga privalo laikytis sutarties sąlygų, gali būti pratęstos iki mokėjimo termino pabaigos.

5. Iki 1998 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali 49 straipsnio 1 dalyje nurodytą ribą padidinti iki 40 %, o 49 straipsnio 2 dalyje nurodytą ribą — iki 30 % Tokiais atvejais, taip pat remiantis 1-4 dalimis vėliausias terminas pasiekti, kad rizika arba rizikos neviršytų 49 straipsnyje nustatytą ribą, baigiasi 2001 m. gruodžio 31 d.

6. Išimtinai kredito įstaigoms, kurių nuosavos lėšos neviršija 7 milijonų eurų, valstybės narės gali 5 dalyje nurodytą terminą pratęsti penkeriems metams. Valstybės narės, kurios pasinaudoja šioje dalyje numatyta galimybe, imasi priemonių, kad išvengtų konkurencijos iškraipymų, ir informuoja apie jas Komisiją bei Bankininkystės patariamąjį komitetą.

7. Šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytais atvejais rizika gali būti laikoma didele, jeigu jos vertė lygi 15 % nuosavų lėšų arba didesnė.

8. Iki 2001 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali pakeisti informavimo ne rečiau kaip du kartus per metus dažnumą informavimo apie didelę riziką dažnumu, nurodytu 48 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje.

9. Valstybės narės gali visiškai ar iš dalies netaikyti 49 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatų kredito įstaigai tenkančios rizikos, kurią sudaro 62 straipsnio 1 dalyje apibrėžtos hipotekos paskolos, suteiktos iki 2002 m. sausio 1 d., taip pat 62 straipsnio 2 dalyje apibrėžtiems nuosavybės išperkamosios nuomos sandoriams, sudarytiems iki 2002 m. sausio 1 d., kurie ir vienu, ir kitu atveju sudaro iki 50 % atitinkamos nuosavybės vertės.

Taip pat vertinamos ir paskolos, panašios į šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas hipotekos paskolas, jeigu jos apdraustos Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių, veikiančių pagal 1991 m. Suomijos gyvenamųjų namų statybos bendrovių įstatymą ar vėliau priimtus lygiaverčius teisės aktus.

65 straipsnis

Pereinamosios nuostatos dėl 51 straipsnio

Kredito įstaigos, kurios 1993 m. sausio 1 d. viršijo 51 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas ribas, turi iki 2003 m. sausio 1 d. pradėti jų laikytis.

2 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

66 straipsnis

Komisijos informavimas

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų tekstus.

67 straipsnis

Panaikinamos direktyvos

1. Direktyvos 73/183/EEB, 77/780/EEB, 89/299/EEB, 89/646/EEB, 89/647/EEB, 92/30/EEB ir 92/121/EEB, iš dalies pakeistos V priedo A dalyje išvardytomis direktyvomis, yra panaikinamos nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų dėl galutinių minėtų direktyvų perkėlimo terminų, nurodytų V priedo B dalyje.

2. Nuorodos į minėtas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos vadovaujantis VI priede pateikta straipsnių koreliacijos lentele.

68 straipsnis

Igyvendinimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

69 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2000 m. kovo 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. GAMA

I PRIEDAS

VEIKLOS RŪŠIŲ, KURIOMS TAIKOMAS ABIPUSIO PRIPAŽINIMO PRINCIPAS, SĄRAŠAS

1. Indėlių ir kitų gražintinų lėšų priėmimas.
2. Skolinimas ⁽¹⁾
3. Finansinė išperkamoji nuoma.
4. Pinigų pervedimo paslaugos.
5. Mokėjimo priemonių (pvz., kredito kortelių, kelionių čekių ir banko čekių) išdavimas ir tvarkymas.
6. Garantijos ir įsipareigojimai.
7. Prekyba savo arba klientų sąskaita:
  - a) pinigų rinkos priemonėmis (čekiais, vekseliais, indėlio pažymėjimais ir kt.);
  - b) užsienio valiuta;
  - c) finansiniais ateities ir pasirinktiniais sandoriais;
  - d) valiutos keitimo ir palūkanų normos priemonėmis;
  - e) perleidžiamais vertybiniais popieriais.
8. Dalyvavimas išleidžiant vertybinius popierius ir su jų išleidimu susijusių paslaugų teikimas.
9. Įmonių konsultavimas kapitalo struktūros, verslo strategijos ir su tuo susijusiais klausimais, taip pat su įmonių susijungimais ir pirkimais susijusios paslaugos.
10. Finansų maklerio paslaugos.
11. Portfelio valdymas ir konsultavimas.
12. Vertybinių popierių saugojimas ir tvarkymas.
13. Informacijos apie kreditavimą paslaugos.
14. Saugojimo saugyklose, seifuose paslaugos.

⁽¹⁾ Be kitų, *inter alia*:

- vartojimo kreditai,
- hipotekos paskolos,
- faktoringo operacijos (su atgręžtinio reikalavimo teise arba be jos),
- komercinių sandorių finansavimas (įskaitant teisės į turtą perėmimą).

II PRIEDAS

NEBALANSINIŲ STRAIPSNIŲ KLASIFIKAVIMAS

Didelė rizika

- garantijos, pasižyminčios kreditus atstojančiomis savybėmis,
- akceptuoti vekseliai,
- patvirtinti vekseliai, kuriuose nėra įrašytas kitos kredito įstaigos pavadinimas,
- sandoriai su atgręžtinį reikalavimą turinčiais vekseliais,
- neatšaukiamieji rezerviniai akredityvai, turintys paskolas atstojančių savybių,
- turtas, įsigytas pagal vienakrypčio išankstinių pirkimo sandorių sutartis,
- išankstiniai sandoriai dėl indėlių,
- nevisiškai apmokėtų akcijų ir vertybinių popierių neapmokėtoji dalis,
- kiti straipsniai, kuriems priskiriama didelė rizika.

Vidutinė rizika

- išduoti ir patvirtinti dokumentiniai akredityvai (taip pat žr. Vidutinė arba maža rizika),
- laidavimai ir nuostolių padengimo garantijos (įskaitant paraiškas konkursams, sutartinių įsipareigojimų vykdymą, garantinius raštus dėl muitų ir mokesčių mokėjimo) ir garantijos, neturinčios paskolas atstojančių požymių,
- turto pardavimo ir atpirkimo sandoriai, apibūdinti Direktyvos 86/635/EEB 12 straipsnio 3 ir 5 dalyse,
- neatšaukiamieji rezerviniai akredityvai, nepasižymintys paskolas atstojančiomis savybėmis,
- nepanaudotos kredito galimybės (susitarimai dėl paskolų, vertybinių popierių pirkimo, garantijų suteikimo ar akceptavimo priemonių), kurių pradinis terminas yra daugiau kaip vieneri metai,
- trumpalaikių skolinimosi eurovekselių rinkoje galimybės (NIF) ir vidutinės trukmės skolinimosi euroobligacijų rinkoje galimybės (RUF),
- kiti vidutinės rizikos straipsniai.

Vidutinė arba maža rizika

- dokumentiniai akredityvai, kuriuose užstatas yra pagrindinis krovinytis ir kiti savaime pasibaigiantys sandoriai,
- kiti vidutinės arba mažos rizikos straipsniai.

Maža rizika

- nepanaudotos kredito galimybės (susitarimai dėl paskolų, vertybinių popierių pirkimo, garantijų suteikimo ar akceptavimo priemonių), kurių pradinis terminas — vieneri metai arba mažiau arba kurios gali būti bet kuriuo metu be išankstinio pranešimo besąlygiškai atšauktos,
- kiti mažos rizikos straipsniai.

Valstybės narės įsipareigoja informuoti Komisiją iš karto, kai tik nutaria įrašyti naują nebalansinį straipsnį į kurią nors iš minėtų rizikos kategorijų. Kai bus baigta 60 straipsnyje nurodyta procedūra, šie įsipareigojimai bus galutinai suskirstyti į kategorijas Bendrijos mastu.

III PRIEDAS

NEBALANSINIŲ STRAIPSNIŲ VERTINIMAS

1. METODO PARINKIMAS

Kompetentingoms institucijoms pritarus, kredito įstaigos gali pasirinkti vieną iš dviejų toliau pateikiamų metodų rizikai, susijusiai su IV priedo 1 ir 2 punktuose išvardytais sandoriais, įvertinti. Kredito įstaigos, kurios turi laikytis Direktyvos 93/6/EEB ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalies, turi taikyti toliau pateikiamą 1 metodą. Sutarčių, nurodytų IV priedo 3 punkte, rizikai įvertinti kredito įstaigos taiko toliau pateikiamą 1 metodą.

2. METODAI

1 metodas : įvertinimas pagal rinkos vertę

a etapas: remiantis sandorių rinkos verte apskaičiuojama visų sandorių, kurių vertė teigiama, einamoji atkuriamoji vertė (įvertinama pagal rinkos vertę).

b etapas: potenciali būsima kredito rizika apskaičiuojama sąlygines pagrindines sumas arba pirmines vertes dauginant iš šių: ⁽²⁾

1 LENTELĖ ^(a) ^(b)

Terminas iki sandorio galiojimo; ^(c)	Palūkanų normų sandoriai	Užsienio valiutos keitimo normos sandoriai ir sandoriai dėl aukso	Sandoriai dėl nuosavybės vertybinių popierių	Sandoriai dėl brangiųjų metalų, išskyrus auksą	Sandoriai dėl biržos prekių, išskyrus brangiuosius metalus
Iki 1 metų	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Daugiau kaip 1 metai, iki 5 metų	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Daugiau kaip 5 metai	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

^(a) Sandoriai, kurie nepriklauso kuriai nors iš penkių šioje lentelėje nurodytų kategorijų, laikomi prekių sandoriais, išskyrus sandorius dėl brangiųjų metalų.

^(b) Sandorių su daugkartiniais pagrindinės sumos keitimais atveju procentai dauginami iš likusių mokėjimų, kurie dar turi būti atlikti pagal sandorį, skaičiaus.

^(c) Sandorių, kurie yra skirti apmokėti esamai neapmokėjai pozicijai pagal nustatomą atsiskaitymo datą ir tokiais atvejais, kai sąlygos pakartotinai nustatomos tokiu būdu, kad tokią konkrečią datą sandorio rinkos vertė būtų lygi nuliui, laikotarpis, likęs iki sandorio įvykdymo termino, yra lygus laikotarpiui, likusiam iki kitos sąlygų nustatymo dienos. Palūkanų normų sandoriams, kurie atitinka šiuos kriterijus ir iki kurių įvykdymo termino yra likę daugiau kaip vieneri metai, taikomas procentinis dydis yra ne mažesnis kaip 0,5 %.

Galimą ateities poziciją apskaičiuojant pagal b etapą, kompetentingos institucijos gali leisti kredito įstaigoms iki 2006 m. gruodžio 31 d. taikyti ne 1 lentelėje, o toliau nurodytus procentus, jeigu įstaigos, vertindamos IV priedo 3 punkto b ir c papunkčiuose nurodytus sandorius, pasinaudoja Direktyvos 93/6/EEB 11a straipsnyje numatyta galimybe:

1a LENTELĖ

Terminas iki sandorio galiojimo pabaigos	Brangieji metalai (išskyrus auksą)	Pagrindiniai metalai	emės ūkio produktai (neperdirbti)	Kita, įskaitant energetikos produktus
Iki 1 metų	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Nuo 1 iki 5 metų	5 %	4 %	5 %	6 %
Daugiau kaip 5 metai	7,5 %	8 %	9 %	10 %

⁽¹⁾ 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 93/6 EEB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (OL L 141, 1993 6 11, p. 1). Direktyva iš dalies pakeista Direktyva 98/33/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 29).

⁽²⁾ Išskyrus vienos valiutos kintančio kurso ar kintančios palūkanų normos apskaitinamus sandorius, kai skaičiuojamos tik sandorių pakeitimo išlaidos.

c etapas: sandorių einamoji atkuriamosios vertės ir potencialios būsimos kredito rizikos suma dauginama iš rizikos koeficientų, kurie taikomi atitinkamoms sandorio šalims, kaip nurodyta 43 straipsnyje.

2 metodas: įvertinimas pagal pradinę riziką

a etapas: sąlyginė pagrindinė kiekvieno sandorio suma dauginama iš toliau nurodytų procentų:

2 LENTELĖ

Pradinis terminas ⁽¹⁾	Palūkanų normų sandoriai	Užsienio valiutos keitimo sandoriai ir sandoriai dėl aukso
Iki 1 metų	0,5 %	2 %
Nuo 1 iki 2 metų	1 %	5 %
Pridedama už kiekvienus papildomus metus	1 %	3 %

⁽¹⁾ Palūkanų normų sandorių atveju kredito įstaigos, kompetentingoms institucijoms sutikus, gali taikyti pradinį sandorio galiojimo terminą arba terminą iki sandorio galiojimo pabaigos.

b etapas: tokiu būdu apskaičiuota pradinė rizika dauginama iš rizikos koeficientų, kurie vadovaujantis 43 straipsniu taikomi atitinkamoms sandorio šalims.

Kompetentingos institucijos turi užtikrinti, kad taikant 1 ir 2 metodus sąlyginė suma, į kurią atsižvelgiama, būtų tinkamas kriterijus vertinti sandoriui būdingą riziką. Pavyzdžiui, jeigu sandoryje numatomas grynųjų pinigų srautų padidinimas, sąlyginė suma turi būti pakoreguota taip, kad būtų atsižvelgta į padidinimo įtaką sandorio rizikos struktūrai.

3. SUTARTINĖ U SKAITA (NOVACIJOS SUTARTYS IR KITOS U SKAITOS SUTARTYS)

a) Užskaitos rūšys, kurias kompetentingos institucijos gali pripažinti

Šiame 3 punkte „sandorio šalis“ — bet koks subjektas (įskaitant fizinius asmenis), turintis įgaliojimus sudaryti užskaitos sutartį.

Kompetentingos institucijos gali pripažinti riziką mažinančiomis sutartimis tokias užskaitos sutartis:

i) kredito įstaigos ir kitos sandorio šalies dvišales novacijos sutartis, pagal kurias priešpriešinės pretenzijos ir išsipareigojimai automatiškai sujungiami taip, kad pagal šią sutartį viena gryna pretenzijų ir išsipareigojimų suma fiksuojama kiekvieną kartą, kai yra taikoma novacija, ir tokiu būdu sudaroma abi puses įpareigojanti viena nauja sutartis, panaikinanti visas ankstesniasias;

ii) kitas kredito įstaigos ir kitos sandorio šalies dvišales užskaitos sutartis.

b) Pripažinimo sąlygos

Kompetentingos institucijos gali užskaitos sutartį pripažinti mažinančia riziką tik tokiomis sąlygomis:

i) kredito įstaiga su kita sandorio šalimi turi būti sudariusi sutartinės užskaitos sutartį, sukuriančią vieną visus sandorius apimančią teisinį išsipareigojimą, pagal kurį, jei viena sandorio šalis nevykdo savo išsipareigojimų dėl neatsiskaitymo, bankroto, likvidavimo ar kitų panašių aplinkybių, kredito įstaiga galėtų pateikti savo pretenziją gauti iš kitos sandorio šalies arba įvykdyti savo išsipareigojimą sumokėti kitai sandorio šaliai tik grynąją visų atskirų sandorių teigiamų ir neigiamų verčių pagal rinkos kainą sumą;

- ii) kredito įstaiga raštu turi pateikti kompetentingoms institucijoms motyvuotą teisinę išvadą, kad teisinio užginčijimo atveju atitinkami teismai ir administracinės institucijos šios dalies i papunktyje nurodytu atveju nuspręstų, jog kredito įstaigos pretenzijos ir įsipareigojimai būtų tik dėl grynos sumos, kaip aprašyta i papunktyje, pagal:
- šalies, kurioje įsteigta sandorio šalis, įstatymus, o jeigu tai susiję su įmonės užsienio filialu — ir pagal šalies, kurioje veikia filialas, įstatymus,
  - įstatymus, reglamentuojančius atskirus aptariamus sandorius, ir
  - įstatymus, reglamentuojančius bet kokias sutartis ar susitarimus, būtinus sutartinei užskaitai galiooti;
- iii) kredito įstaiga privalo nustatyti procedūras, garantuojančias teisinio sutartinės užskaitos galiojimo kontroliavimą atsižvelgdama i galimus atitinkamų įstatymų pakeitimus.

Jeigu reikia pasikonsultavusios su kitomis suinteresuotomis kompetentingomis institucijomis, kompetentingos institucijos privalo įsitikinti, kad sutartinė užskaita pagal kiekvienos iš suinteresuotų šalių įstatymus yra teisėta. Jeigu kuri nors kompetentinga institucija nėra tuo įsitikinusi, sutartinė užskaitos sutartis nėra vienos iš sandorio šalių atžvilgiu pripažįstama riziką mažinančia.

Kompetentingos institucijos gali priimti motyvuotas teises išvadas, pateikiamas pagal sutartinės užskaitos rūšis.

Riziką mažinančia sutartimi negali būti pripažinta sutartis, kurioje yra nuostata, leidžianti sutartį vykdančiai šaliai mokėti tik dalį sumos arba iš viso jos nemokėti sutarties nevykdančiai šaliai, net jeigu nevykdanti šalis yra grynasis kreditorius.

Kompetentingos institucijos gali pripažinti riziką mažinančiomis sutartinės užskaitos sutartis, apimančias užsienio valiutos keitimo sandorius, kurių pradinis terminas yra 14 kalendorinių dienų ar mažiau, pasirašytus pasirinktinius sandorius ar panašius nebalansinius straipsnius, kuriems netaikomas šis priedas, kadangi jų kredito rizika yra labai maža arba iš viso neegzistuoja. Jeigu, priklausomai nuo teigiamos ar neigiamos šių sutarčių rinkos vertės, jas įtraukus i kitą užskaitos sutartį, gali padidėti arba sumažėti kapitalo pakankamumo rodiklis, kompetentingos institucijos privalo įpareigoti savo kredito įstaigas laikytis nuoseklumo.

c) Pripažinimo poveikis

i) *Novacijos sutartys*

Vietoje bendrų sumų galima įvertinti vieną grynąją sumą, nustatytą novacijos sutartimi. Tuomet, taikant 1 metodą,

- a etape: einamoji atkuriamoji vertė, ir
- b etape: sąlyginės pagrindinės sumos arba pagrindinės vertės

gali būti apskaičiuojamos atsižvelgiant i novacijos sutartį. Taikant 2 metodą, a etape sąlyginę pagrindinę sumą galima apskaičiuoti atsižvelgiant i novacijos sutartį; tada turi būti taikomi 2 lentelėje nurodyti procentai.

ii) *Kitos užskaitos sutartys*

Taikant 1 metodą:

- a etape sandorių, įtrauktų i sutartinės užskaitos sutartis, einamosios pakeitimo išlaidos gali būti apskaičiuotos atsižvelgiant i konkrečias grynąsias hipotetines pakeitimo išlaidas, kylančias iš sutarties; jeigu atlikus užskaitą atsiranda grynasis įsipareigojimas kredito įstaigai, apskaičiuojančiai grynąsias pakeitimo išlaidas, einamosios pakeitimo išlaidos prilyginamos nuliui,

- b etape visų į užskaitos sutartį įtrauktų sandorių ateityje galimos kredito rizikos dydis gali būti sumažintas pagal šią lygtį:

$$GKR_{\text{sumaž}} = 0,4 \times GKR_{\text{bendra}} + 0,6 \times GBS \times GKR_{\text{bendra}}$$

kur:

$GKR_{\text{sumaž}}$ = sumažintas ateityje galimos kredito rizikos dydis visoms su tam tikra sandorio šalimi sudarytiems sandoriams, įtrauktiems į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį,

GKR_{bendra} = visų su tam tikra sandorio šalimi sudarytų sandorių, įtrauktų į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį, dydžių, apskaičiuojamų dauginant jų sąlyginę pagrindinę sumą iš 1 lentelėje nurodytų procentų, ateityje galimos kredito rizikos suma,

GBS = „grynos ir bendros sumos santykis“: kompetentingos institucijos nusprendžia, kad tai yra:

- i) atskiras apskaičiavimas: apskaičiuojamas santykis, kurį sudaro visų į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį, sudarytą su tam tikra sandorio šalimi, įtrauktų sandorių grynosios pakeitimo išlaidos (skaitiklis) ir visų į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį, sudarytą su šia sandorio šalimi, įtrauktų sandorių bendrosios pakeitimo išlaidos (vardiklis); arba
- ii) bendras apskaičiavimas: apskaičiuojamas santykis, kurį sudaro grynosios vienos sutarties pakeitimo kita išlaidos, apskaičiuojamos dvišaliu pagrindu visoms sandorio šalims atsižvelgiant į sandorius, įtrauktus į teisiškai galiojančias užskaitos sutartis (skaitiklis), ir bendrosios visų sandorių, įtrauktų į teisiškai galiojančias užskaitos sutartis, pakeitimo išlaidos (vardiklis).

Jeigu valstybės narės leidžia kredito įstaigoms pasirinkti vieną iš metodų, toks metodas turi būti taikomas nuosekliai.

Ateityje galimą kredito riziką apskaičiuojant pagal anksčiau nurodytą formulę, identiški sandoriai, įtraukti į užskaitos sutartį, gali būti laikomi vienu sandoriu, kurio sąlyginė pagrindinė suma atitinka grynąsias pajamas. Identiški sandoriai yra išankstiniai užsienio valiutos keitimo sandoriai ar panašūs sandoriai, kurių sąlyginė pagrindinė suma atitinka grynųjų pinigų srautus, jeigu tokių srautų terminas sueina tą pačią lėšų įskaitymo dieną ir jeigu jų valiuta visiškai ar iš dalies sutampa.

Taikant 2 metodą, a etape

- identiški sandoriai, įtraukti į užskaitos sutartį, gali būti laikomi vienu sandoriu, kurio sąlyginė pagrindinė suma atitinka grynąsias pajamas minėtą sąlyginę pagrindinę sumą dauginant iš 2 lentelėje pateiktų procentų,
- visiems kitiems į užskaitos sutartį įtrauktiems sandoriams taikomas procentas gali būti sumažintas taip, kaip nurodyta 3 lentelėje:

3 LENTELĖ

Pradinis galiojimo terminas ⁽¹⁾	Palūkanų normų sandoriai	Užsienio valiutos keitimo sandoriai
Iki 1 metų	0,35 %	1,50 %
Nuo 1 iki 2 metų	0,75 %	3,75 %
Pridedama už kiekvienus papildomus metus	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ Kredito įstaigos, suderinusios su kompetentingomis institucijomis, palūkanų normos sandoriams gali taikyti pradinį išpirkimo terminą arba terminą, likusį iki sandorio galiojimo pabaigos.

IV PRIEDAS

NEBALANSINIŲ STRAIPSNIŲ RŪŠYS

1. **Palūkanų normų sandoriai:**
    - a) vienos valiutos palūkanų normų apsikeitimo sandoriai;
    - b) baziniai apsikeitimo valiutomis sandoriai;
    - c) išankstiniai palūkanų normų sandoriai;
    - d) būsimieji palūkanų normų sandoriai;
    - e) įsigyti palūkanų normų pasirinktiniai sandoriai;
    - f) kiti panašaus pobūdžio sandoriai.

  2. **Užsienio valiutos keitimo sandoriai ir sandoriai dėl aukso:**
    - a) įvairių valiutų palūkanų normų apsikeitimo sandoriai;
    - b) išankstiniai valiutos keitimo sandoriai;
    - c) valiutos būsimieji sandoriai;
    - d) įsigyti valiutos pasirinktiniai sandoriai;
    - e) kiti panašaus pobūdžio sandoriai;
    - f) sandoriai dėl aukso, panašūs į a–e punktuose numatytus sandorius.

  3. **Sandoriai, panašūs į 1 dalies a–e ir 2 dalies a–d punktuose nurodytus sandorius dėl kitų bazinių punktų ar indeksų, susijusių su:**
    - a) nuosavybės vertybiniais popieriais;
    - b) brangiaisiais metalais, išskyrus auksą;
    - c) biržos prekėmis, išskyrus brangiuosius metalus;
    - d) kitais panašaus pobūdžio sandoriais.
-

V PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINAMOS DIREKTYVOS IR JŲ PAKEITIMAI**(minimi 67 straipsnyje)**

Tarybos direktyva 73/183/EEB

Tarybos direktyva 77/780/EEB

Tarybos direktyva 85/345/EEB

Tarybos direktyva 86/137/EEB

Tarybos direktyva 86/524/EEB

Tarybos direktyva 89/646/EEB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/26/EB

tik 1 straipsnio pirma pastraipa, 2 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 2 dalies pirma pastraipa, 3 straipsnio 2 dalis, 4 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys, kuriose yra nuorodos į Direktyvą 77/780/EEB, ir 6 dalis bei 5 straipsnio pirma pastraipa

Tarybos direktyva 96/13/EB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/33/EB

Tarybos direktyva 89/299/EEB

Tarybos direktyva 91/633/EEB

Tarybos direktyva 92/16/EEB

Tarybos direktyva 92/30/EEB

Tarybos direktyva 89/646/EEB

Tarybos direktyva 92/30/EEB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/26/EB

tik 1 straipsnio pirma pastraipa

Tarybos direktyva 89/647/EEB

Komisijos direktyva 91/31/EEB

Tarybos direktyva 92/30/EEB

Komisijos direktyva 94/7/EB

Komisijos direktyva 95/15/EB

Komisijos direktyva 95/67/EB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/10/EB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/32/EB

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/33/EB (2 straipsnis)

Tarybos direktyva 92/30/EEB

Tarybos direktyva 92/121/EEB

B DALIS

GALUTINĖS ĮGYVENDINIMO DATOS

(minimos 67 straipsnyje)

Direktyva	Galutinis įgyvendinimo terminas
73/183/EEB (OL L 194, 1973 7 16, p. 1)	1975 1 2 ⁽¹⁾
77/780/EEB (OL L 322, 1977 12 17, p. 30)	1979 12 15
85/345/EEB (OL L 183, 1985 7 16, p. 19)	1985 7 15
86/137/EEB (OL L 106, 1986 4 23, p. 35)	–
86/524/EEB (OL L 309, 1986 11 4, p. 15)	1986 12 31
89/299/EEB (OL L 124, 1989 5 5, p. 16)	1993 1 1
89/646/EEB (OL L 386, 1989 12 30, p. 1)	1990 1 1
	6 straipsnio 2 dalis,
	kitos nuostatos
89/647/EEB (OL L 386, 1989 12 30, p. 14)	1991 1 1
91/31/EEB (OL L 17, 1991 1 23, p. 20)	1991 3 31
91/633/EEB (OL L 339, 1991 12 11, p. 16)	1992 12 31
92/16/EEB (OL L 75, 1992 3 31, p. 48)	1992 12 31
92/30/EEB (OL L 110, 1992 4 28, p. 52)	1992 12 31
92/121/EEB (OL L 29, 1993 2 5, p. 1)	1993 12 31
94/7/EB (OL L 89, 1994 4 6, p. 17)	1994 11 25
95/15/EB (OL L 125, 1995 6 8, p. 23)	1995 9 30
95/26/EB (OL L 168, 1995 7 18, p. 7)	1996 7 18
95/67/EB (OL L 314, 1995 12 28, p. 72)	1996 7 01
96/10/EB (OL L 85, 1996 4 3, p. 17)	1996 6 30
96/13/EB (OL L 66, 1996 3 16, p. 15)	1996 4 15
98/32/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 26)	2000 7 21
98/33/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 29)	2000 7 21

⁽¹⁾ Tačiau Nyderlandams buvo leista 3 straipsnio 2 dalies g punkto reikalavimo panaikinti apribojimus įgyvendinimą atidėti iki 1977 m. liepos 2 d. (r. Direktyvos 73/183/EEB 8 straipsnio antrą pastraipą.)

VI PRIEDAS

STRAIPSNIŲ KORELIACIJOS LENTELĖ

Ši direktyva	Direktyva 77/780/EEB	Direktyva 89/299/EEB	Direktyva 89/646/EEB	Direktyva 89/647/EEB	Direktyva 92/30/EEB	Direktyva 92/121/EEB	Direktyva 96/10/EEB
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio pirma įtrauka				1 straipsnio pirma įtrauka	1 straipsnio a punktas	
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio antra įtrauka		1 straipsnio 3 dalis				
1 straipsnio 3 dalis			1 straipsnio 5–9 dalys				
1 straipsnio 4–8 dalys							
1 straipsnio 9 dalis					1 straipsnio šešta įtrauka		
1 straipsnio 10 ir 11 dalys			1 straipsnio 10 ir 11 dalys				
1 straipsnio 12 dalis			1 straipsnio 12 dalis		1 straipsnio septinta įtrauka	1 straipsnio c punktas	
1 straipsnio 13 dalis			1 straipsnio 13 dalis		1 straipsnio aštunta įtrauka	1 straipsnio d punktas	
1 straipsnio 14–17 dalys				2 straipsnio 1 dalies antra–penkta įtraukos			
1 straipsnio 18–20 dalys				2 straipsnio 1 dalies šešta–aštunta įtraukos			
1 straipsnio 21–23 dalys					1 straipsnio trečia–penkta įtraukos		
1 straipsnio 24 dalis						1 straipsnio h punktas	
1 straipsnio 25 dalis				2 straipsnio 1 dalies devinta įtrauka		1 straipsnio m punktas	
1 straipsnio 26 dalis	1 straipsnio penkta įtrauka			1 straipsnio 1 dalis			
1 straipsnio 27 dalis					2 straipsnis		
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 1 dalis				
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis						
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 2 dalis						

Ši direktyva	Direktyva 77/780/EEB	Direktyva 89/299/EEB	Direktyva 89/646/EEB	Direktyva 89/647/EEB	Direktyva 92/30/EEB	Direktyva 92/121/EEB	Direktyva 96/10/EEB
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 3 dalis						
2 straipsnio 5 dalies pirmą, antrą ir trečią pastraipus	2 straipsnio 4 dalies a, b ir c punktai		2 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 3 dalis		2 straipsnio 2 dalies b punktas	
2 straipsnio 6 dalis			3 straipsnis				
3 straipsnis			4 straipsnio 1 dalis				
4 straipsnis	3 straipsnio 1 dalis		4 straipsnio 1 dalis				
5 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą	3 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą						
5 straipsnio 1 dalis antrą pastraipą	10 straipsnio 1 dalis trečią pastraipą						
5 straipsnio 2 dalies							
5 straipsnio 3–7 dalys			4 straipsnio 2 dalies išanginis sakinys, a, b ir c punktai				
6 straipsnio 1 dalies	3 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos trečią įtrauką ir antrą pastraipą		10 straipsnio 1–5 dalys				
6 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalies a punktas						
7 straipsnio 1 ir 2 dalys							
7 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 2 dalies trečią, ketvirtą ir penktą pastraipus		1 straipsnio 10 dalies antrą pastraipą ir 5 straipsnio 1 ir 2 dalys				
8 straipsnis	3 straipsnio 4 dalis						
9 straipsnis	3 straipsnio 3 dalis a punktas						
10 straipsnis	3 straipsnio 6 dalis						
11 straipsnis	3 straipsnio 7 dalis						
12 straipsnis			7 straipsnis				
13 straipsnis			6 straipsnio 1 dalis				

Ši direktyva	Direktyva 77/780/EEB	Direktyva 89/299/EEB	Direktyva 89/646/EEB	Direktyva 89/647/EEB	Direktyva 92/30/EEB	Direktyva 92/121/EEB	Direktyva 96/10/EEB
31 straipsnis	12a straipsnis		17 straipsnis				
32 straipsnis							
33 straipsnis	13 straipsnis						
34 straipsnis 1 dalis		1 straipsnio 1 dalis					
34 straipsnio 2–4 dalys		2 straipsnio 1–3 dalys					
35 straipsnis		3 straipsnis					
36 straipsnis		4 straipsnis					
37 straipsnis		5 straipsnis					
38 straipsnis		6 straipsnio 1 ir 4 dalys					
39 straipsnis		7 straipsnis					
40 straipsnis				3 straipsnio 1–4, 7 ir 8 dalys			
41 straipsnis				4 straipsnis			
42 straipsnis				5 straipsnis			
43 straipsnis				6 straipsnis			
44 straipsnis				7 straipsnis			
45 straipsnis				8 straipsnis			
46 straipsnis				2 straipsnio 2 dalis			
47 straipsnis				10 straipsnis			
48 straipsnis						3 straipsnis	
49 straipsnis						4 straipsnio 1 dalis–7 dalies r punkto antros pastraipos pirmas sakinyss ir 7 dalies s punktas–12 dalis	
50 straipsnis						5 straipsnio 1–3 dalys	
51 straipsnio 1–5 dalys			12 straipsnio 1–5 dalys				
51 straipsnio 6 dalis			12 straipsnio 8 dalis				
52 straipsnio 1–7 dalys					3 straipsnio 1–7 dalys		

Ši direktyva	Direktyva 77/780/EEB	Direktyva 89/299/EEB	Direktyva 89/646/EEB	Direktyva 89/647/EEB	Direktyva 92/30/EEB	Direktyva 92/121/EEB	Direktyva 96/10/EEB
52 straipsnio 8 ir 9 dalys				3 straipsnio 5 ir 6 dalys	3 straipsnio 8 ir 9 dalys	5 straipsnio 4 ir 5 dalys	
52 straipsnio 10 dalis					3 straipsnio 10 dalis		
53 straipsnis					4 straipsnis		
54 straipsnis					5 straipsnis		
55 straipsnis					6 straipsnis		
56 straipsnis					7 straipsnis		
57 straipsnis	11 straipsnis						
58 straipsnis	3 straipsnio 5 dalis						
59 straipsnis	6 straipsnis						
60 straipsnis		8 straipsnis	22 straipsnis	9 straipsnis		7 straipsnis	
61 straipsnis		4a straipsnis		11 straipsnio 4 ir 5 dalys			
62 straipsnio 1 ir 2 dalys				11 straipsnio 1–3 dalys			2 straipsnis
62 straipsnio 3 dalis							
63 straipsnis							
64 straipsnis			12 straipsnio 7 dalis				
65 straipsnis			24 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 2 dalis		6 straipsnio 1–9 dalys	
66 straipsnis	14 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 2 dalis					
67 straipsnis	–	–	–	–	–	–	–
68 straipsnis	–	–	–	–	–	–	–
69 straipsnis	–	–	–	–	–	–	–
I priedas			Priedas				
II priedas				I priedas			
III priedas				II priedas			
IV priedas				III priedas			
V priedas	–	–	–	–	–	–	–
VI priedas	–	–	–	–	–	–	–